

PONDĚLÍ 9. BŘEZNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno v 17:05)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu přerušené ve čtvrtek 19. února 2009 za obnovené.

2. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Dámy a pánové, rozhodl jsem se hovořit v jazyce země, kde se stala otřesná událost.

Kolegové, o víkendu jste se dozvěděli smutnou zprávu o útoku na vojenskou základnu Massereene v Severním Irsku, při němž přišli o život dva vojáci – ženisté Mark Quinsey z Birminghamu a Cengiz Azimkar z Londýna – a čtyři další osoby byly zraněny, včetně dvou civilistů, z nichž jeden – polský občan – je v kritickém stavu. Tento vražedný útok na bezpečnostní složky v Severním Irsku je zavrženíhodným činem, který co nejdůrazněji odsuzuji.

(Potlesk)

Rád bych vyjádřil soustrast s rodinami a blízkými zavražděných vojáků, kteří položili své životy ve službě společnosti, a rovněž s dalšími oběťmi.

Jedná se o první vraždu vojáků v Severním Irsku za posledních dvanáct let a znamená to útok na demokratické instituce Severního Irsku a na samotný základ svobodné a demokratické společnosti. Při své poslední návštěvě v Severním Irsku jsem byl svědkem pozitivního dopadu mírového procesu, kde příslušníci obou komunit spolupracují, aby vybudovali lepší život pro budoucí generace a aby učinili konec zlu napáchanému v minulosti.

Vrazi, kteří spáchali tento útok, se snaží zničit demokracii a narušit normální život v ulicích Severního Irsku. Nemají žádnou podporu ve společnosti a jejich akce jsou velkou většinou lidí rázně odmítány. Plně podporujeme lid Irsku a irské bezpečnostní složky v úsilí o nalezení vrahů a jejich postavení před soud.

Zde v Evropském parlamentu jsme opakovaně uvedli, že jsme kategoricky proti jakémukoli teroristickému násilí. Těmto vrahům se nepodaří zničit pečlivě budovaný mírový proces v Irsku – proces, který Evropský parlament vždy morálně i finančně podporoval. Občané Severního Irsku si vybrali jinou budoucnost: mír a vzájemné respektování důstojnosti úplně každé lidské bytosti. Podporujeme je v této volbě, která je zaměřená na mír, demokracii a právní stát, a vyjadřujeme naši plnou solidaritu s občany v současné situaci.

Rád bych vás, vážení kolegové, požádal, abyste spolu se mnou povstali a minutou ticha vzdali čest památce zavražděných vojáků.

(Sněmovna povstala a držela minutu ticha.)

James Nicholson (PPE-DE). – Pane předsedo, v sobotu v noci jsme v Severním Irsku byli všichni – myslím, že stejně jako všichni ostatní – velmi šokováni: byli chladnokrevně a brutálně zabiti dva mladí vojáci. Je to nejhorší noční můra Severního Irsku.

Jsem poslancem Evropského parlamentu již téměř dvacet let a doufal jsem, že již nikdy nebudu muset stát před tímto Parlamentem a vyjadřovat soustrast s rodinami lidí, kteří zahynuli v Severním Irsku. Jsem velice smutný, že jsem to musel dnes znovu udělat.

Tito mladí muži dělali to, co by řada mladých mužů udělala: objednali si pizzu z místní pizzerie, tři hodiny poté měli být na palubě letadla a letět do Afghánistánu. Nestalo se tak. Dnes můžeme na ně jen myslet, protože byli zastřeleni v rozkvětu života. V tento okamžik lze jen vyjádřit soustrast s jejich rodinami. Je to však takový okamžik, kdy tyto rodiny takovou podporu potřebují.

Ti, kteří spáchali tuto vraždu, pravděpodobně nebudou naslouchat slovům, jimiž jejich čin odsuzuji. Musím však říci toto: nebudou nikdy úspěšní – nemohou zvítězit – neboť je to mírový proces v Severním Irsku, který promluvil, a ten musí zvítězit. Třebaže může mít občas vady, přinesl občanům Severního Irska jiný život: našli lepší život, zakusili tento nový život a chci aby tento jejich lepší život trval nadále. Připojuji se k vaší soustrasti rodinám.

(Potlesk)

Liam Aylward (UEN). – Pane předsedo, rovněž rozhodně odsuzuji zavraždění dvou britských vojáků a zranění dalších čtyř osob u kasáren v Massereene v městečku Antrim, k němuž došlo minulou sobotu. Skutečná IRA, okrajová republikánská skupina v Severním Irsku, se přihlásila k odpovědnosti za tento hrozný útok, který je prvním smrtelným útokem na severoirské bezpečnostní složky za dvanáct let. Ti, kteří se dopustili těchto teroristických útoků, musí být předvedeni před soud a zodpovídat se z tohoto hrůzného zločinu. Tyto útoky nemají politickou podporu občanů Severního Irska.

Dohoda Velkého pátku o míru v Severním Irsku z roku 1998 jasně stanovuje rámec pro politický a hospodářský rozvoj v Severním Irsku. Struktury uvedené v této dohodě dobře fungují v podpoře demokracie, právního státu, lidských práv a míru a usmíření. Nemůžeme dovolit a nedovolíme, aby tito jednotlivci zničili mír, na kterém jsme v Severním Irsku tak dlouho pracovali a kterého jsme tak obtížně dosahovali.

Jim Allister (NI). – Pane předsedo, děkuji za vaše slova soustrasti jménem britských vojáků, kteří zahynuli v sobotu večer. V Severním Irsku je velmi kladně hodnoceno, že v této době myslíte na ty, kteří budou nad touto událostí truchlit.

Vrahové těchto vojáků usilují o politickou výhodu prostřednictvím formy násilí. Přál bych si, abych mohl říci, že nebudou úspěšní, ale bohužel v Severním Irsku se zdá, že násilí platí – do té míry, že v současnosti máme tři usvědčené teroristy IRA jako ministry vlády a náš společný první ministr McGuinness je tím, o kom Peter Robinson – v době, kdy bojoval proti teroristům ve vládě – řekl, že osobně zavraždil nejméně dvanáct vojáků. Není o nic lepší nebo jiný než antrimští teroristé, kteří stáli nad umírajícími vojáky a nepřestávali střílet.

V současnosti tento odporný podněcovatel, McGuinness, – kterého pan Robinson nazval „bogsideským řezníkem“ – hanebně zastává nejvyšší úřad v mé zemi. Právě k tomu dochází, vyjednáváte-li s teroristy. Věřím, že s teroristy, kteří se vrátili do našich ulic, nebudeme nikdy vyjednávat a že se z chyb v minulosti poučíme a dáme je do pořádku.

Předseda. – Dámy a pánové, nemůžeme vyzvat všechny irské poslance, aby hovořili. Mluvil jsem za nás za všechny a to by mělo postačit. Souhlasíte se mnou, že to byl hold, jaký si zasluhují ti, kdo zahynuli? Děkuji vám.

Musím také učinit krátké prohlášení k včerejšímu Mezinárodnímu dni žen. Abych připomněl tuto příležitost, chtěl bych dnes obzvláště přivítat všechny poslankyně v Evropském parlamentu a vyjádřit jim výraz díky za jejich příspěvek. Chtěl bych říci ještě to, že se snažíme co nejvíce prosazovat zásadu rovných příležitostí pro muže a ženy v praxi, a to na evropské i mezinárodní úrovni.

Před sto lety demonstrovalo v New Yorku 15 000 žen za uznání své důstojnosti a svých práv. Vzdáváme dnes hold jejich odkazu. Bezpochyby byl od té doby vykonán velký kus práce ve smyslu uznání a ochrany práv žen a podpory rovných příležitostí pro muže a ženy ve všech oblastech společnosti. Nesmíme polevovat v našem úsilí, je zapotřebí vykonat ještě mnohé v zájmu toho, aby byla realizována rovnost mužů a žen v Evropské unii a zvýšila se účast žen v práci, občanské společnosti a politice. Podle názoru Evropského parlamentu existuje prostor k dalšímu zvýšení míry účasti žen v rozhodování na místní, vnitrostátní a evropské úrovni. Naše členské státy musí nalézt způsoby, jak povzbudit a podpořit účast žen v rozhodování a v politice na vnitrostátní i na mezinárodní úrovni.

Od voleb do Evropského parlamentu nás dělí již jen několik měsíců. Rád bych dnes zdůraznil, že účast žen v těchto volbách a vyvážené zastoupení mužů a žen v Evropském parlamentu jsou mimořádně důležité pro rozvoj demokracie Evropské unie i pro naši společnost jako celek. Závěrem bych rád této sněmovně připomenul, že řada válek na naší planetě zasáhla mimořádně těžce velmié mnoho žen a my se snažíme zabránit využívání sexuálního násilí a znásilňování, které jsou používány jako „válečné zbraně“. Musíme chránit důstojnost všech lidských bytostí a nesmíme nikdy polevit v našem úsilí.

Děkuji vám za pozornost.

(Potlesk)

3. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis
4. Složení Parlamentu: viz zápis
5. Žádost o ochranu parlamentní imunity: viz zápis
6. Následný postup na základě žádosti o ochranu imunity: viz zápis
7. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis
8. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování: viz zápis
9. Žádost o naléhavý postup: viz zápis
10. Předložení dokumentů: viz zápis
11. Otázky k ústnímu zodpovězení a písemná prohlášení (předložení): viz zápis
12. Petice: viz zápis
13. Texty smluv dodané Radou: viz zápis
14. Převody prostředků: viz zápis
15. Plán práce

Předseda. – Bylo rozdáno konečné znění návrhu pořadu jednání tohoto dílčího zasedání, který vypracovala Konference předsedů na svém zasedání ve čtvrtek dne 5. února podle článků 130 a 131 jednacího řádu.

Pondělí:

Zaprvé, skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu požádala, aby se hlasování o zprávě paní Kósáné Kováčové o sociální situaci Romů konalo zítra a nikoliv ve čtvrtek, jak bylo původně plánováno.

Zadruhé, skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů rovněž požádala, aby se hlasování o zprávě pana Reula o řešení nedostatečného zásobování ropou konalo zítra.

V obou případech je lhůta pro předložení změn společných návrhů usnesení dnes večer, což znamená, že je technicky nemožné hlasovat o těchto textech zítra. Namísto zítra by se však hlasování mohlo uskutečnit ve středu. Jsou proti tomu nějaké námitky?

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, škoda, že není možné provést hlasování zítra, neboť několik zástupců Romů by se jej mělo zúčastnit a domnívali se, že je plánováno na tu dobu. Jestliže je to zcela nemožné, musí se samozřejmě konat ve středu, ale rád bych zopakoval, že s ohledem na návštěvu zástupců Romů a za předpokladu, že se na tom dohodnou politické skupiny, by nepochybně mělo být možné učinit výjimku.

Předseda. – Tato politická vůle byla vzata na vědomí. Bylo mi řečeno, že podle našeho jednacího řádu je možné hlasovat jedině ve středu. Můžeme však zástupce Romů uvědomit, že tomu tak je, aby byla vyjádřena naše politická vůle. Poté bychom byli schopni hlasovat v souvislosti s oběma žádostmi ve středu.

(Parlament žádost schválil)

Úterý:

Skupina Zelených / Evropské svobodné aliance požádala, aby bylo zařazeno na pořad jednání prohlášení Komise o geneticky modifikované kukuřici MON810 a aby rozprava vyústila v předložení návrhu usnesení. Kdo chce zdůvodnit tuto žádost? Pan Cohn-Bendit?

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, jak víte, byla při poslední schůzi Rady ve složení ministrů životního prostředí jednoznačná kvalifikovaná většina proti žádosti Komise.

Obdobné žádosti vznesla Komise i v roce 2006 a 2007 a Rada je pokaždé zamítla. Nyní bude tato žádost pravděpodobně zopakována při příští Radě ve složení ministrů životního prostředí, tentokrát zaměřena proti Francii a Řecku. Parlament by měl jednoduše přijmout jasný postoj, aby tuto diskusi jednou provždy ukončil. Komise by se neměla soustavně pokoušet získávat si země pro iniciativu, která byla odmítnuta různými politickými tábory. Proto chceme konečně diskusi s Radou a Komisí a návrh usnesení, aby se tato záležitost jednou provždy skončila – a aby se tak stalo do voleb, a voliči tak věděli, jaký postoj kdo zastává. Není to tak správné, pane Ferbere?

Předseda. – Velmi vám děkuji. To bylo zdůvodnění. Vystupuje někdo proti této žádosti?

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, jak upozornil již pan Swoboda, podporuji jednu část žádosti pana Cohn-Bendita a proti druhé mám námitky. Myslím, že má pravdu, je jisté, že chování Komise je, mírně řečeno, zvláštní. Zadruhé je pravda, že situace v Radě je nejednoznačná: některé členské státy sdílejí názor Komise a jiné nikoli.

Zde v Parlamentu je situace obdobná. Diskusi s Komisí opravdu potřebujeme – i když ji Komise již dříve mnohokrát prosazovala navzdory doporučení Parlamentu a dokonce i některých členů Rady – a podporujeme výzvu Komise, aby za tím účelem vydala prohlášení. Druhou částí je usnesení. Četl jsem žádost skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance velmi pozorně a zdůvodnění pana Cohn-Bendita souviselo spíše s volební kampaní než geneticky modifikovanou kukuřicí, což bylo opravdu zajímavé. Skupina Verts/ALE požaduje dále postup hlasování, jehož cílem je dosáhnout odchodu Komise – hlasování o nedůvěře Komisi. Leč vzhledem k tomu, že je tento krok opravdu dalekosáhlý, je zapotřebí celou záležitost nejprve důkladně prozkoumat, a právě proto podporujeme tuto diskusi – skutečně! Kromě toho existuje výbor odborníků, který by se měl tímto usnesením zabývat; měl by nám předložit návrh usnesení při jednom z nadcházejících plenárních zasedání a tento návrh by měl být řádně připraven a nikoli překotně sestaven tento týden.

Předseda. – Velmi vám děkuji. Předávám teď slovo panu Fjellnerovi, který možná přednese ještě jiný postoj.

Christofer Fjellner, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedo, jsem proti oběma částem návrhu pana Cohn-Bendita, neboť jsme projednávali toto téma méně než před měsícem a předtím o něm bylo, jak jsme slyšeli, navrženo hlasování ve Výboru pro životní prostředí. Řekl bych tedy, že diskuse proběhla, a zejména v této době, na konci volebního období, kdy jen stěží máme čas na důležitá legislativní jednání, si myslím, že by nebylo správné dávat tomuto specifickému tématu prioritu.

Nemůžeme teď dávat prioritu diskusím, kterými jsme se již zabývali, a hlavně dělat to – jen kvůli tomu, že Zelení mají pocit, že se jim nedostává dost pozornosti – v předvolebním období, by bylo skutečně nezodpovědné.

Předseda. – Na jedné straně byla učiněna žádost o zapsání tohoto tématu usnesení na pořad jednání, na druhé straně pan Fjellner říká, že by žádné prohlášení ani usnesení na pořad jednání být zapsáno nemělo. Navrhoval bych nejdříve hlasování o postupu, a poté můžeme diskutovat o tom, zda mít jen prohlášení.

Kromě toho jsem obdržel žádost o jmenovité hlasování. Toto jmenovité hlasování určí, kdo podporuje žádost pana Cohn-Bendita a skupinu Zelených / Evropské svobodné aliance. Hlasování je zahájeno.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Pane předsedo, nemělo by se to už komplikovat. Jsem si jist, že máte pravdu po formální stránce; jste předseda, který dokáže uchopit problém tak pevně, že o tom nepochybuji. Nabyl jsem však dojmu, že paní Frassoniová s naším návrhem souhlasí.

Tento týden máme diskusi s Komisí a chtěl bych také požádat, aby bylo toto téma zapsáno na pořad jednání. Zároveň bych chtěl požádat, abychom vyzvali výbor odborníků, aby připravil usnesení. Myslím si, že by to byla žádost s širším dosahem, na jejímž základě by Parlament mohl uskutečnit prvotní hlasování.

Předseda. – Diskusí nad tímto tématem bychom mohli strávit další půlhodinu. Správný postup je hlasovat o tom, zda akceptujeme žádost skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance, či nikoli. Zkoušel jsem si

vypomoci návrhem, že uskutečníme další diskusi později, až budeme vědět, jestli chceme prohlášení Komise, ale ve věci nelze postupovat jinak než takto.

(Parlament žádost zamítl.)

Středa:

Rád bych vás informoval, že bylo předloženo 113 pozměňovacích návrhů ke zprávě paní Elisy Ferreirové o evropském plánu hospodářské obnovy. To přesahuje hranici 50 pozměňovacích návrhů stanovenou v článku 156, a tak jsem předložil tyto texty k posouzení příslušnému výboru. Výbor se sejde dnes večer a rozprava o této zprávě je zařazena na pořad jednání ve středu.

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů požádala, aby byly otázky k ústnímu zodpovězení Radě a Komisi o SIS II projednány v 15:00, jako první bod odpoledního zasedání. Vzhledem k tomu, že s tím souhlasily všechny politické skupiny, pořad jednání bude příslušně změněn.

Byl jsem právě informován, že jsem přehlédl něco, co se týká úterý. Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu požádala, aby byla odpolední diskuse prodloužena o půl hodiny, a v návaznosti na to se bude doba vyhrazená pro otázky konat od 6:30 do 20:00. Souhlasíte?

(Parlament žádost schválil)

Čtvrtek:

Skupina Zelených / Evropské svobodné aliance a skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu požádaly, aby rozprava o otázkách k ústnímu zodpovězení Komisi k 50. výročí tibetského povstání vyústila v předložení návrhu usnesení.

Monica Frassoni, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, domníváme se, že při této velice významné příležitosti – 50. výročí povstání tibetského lidu a boje dalajlamy – je velmi důležité, aby náš Parlament vyjádřil svůj názor v usnesení a nikoli jen v rámci rozpravy.

Není to poprvé: tento Parlament stál vždy na straně dalajlamy a jeho boje za svobodu tibetského lidu a nemůžeme se nyní stáhnout, přinejmenším proto, že se situace nezlepšuje. Situace je stále horší, a dokonce jsme byli v souvislosti se svobodou pro Tibet nedávno zastrasováni čínskou vládou. Myslím si proto, že je mimořádně důležité nikoli jen hovořit, ale také rozhodnout.

Marco Cappato, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, před rokem jsme přijali usnesení podporující postoj dalajlamy v jednáních s Čínou, tedy nenásilí a autonomii – nikoli nezávislost – pro Tibet.

Čína rozbila tyto rozhovory poté, co obvinila dalajlamu z násilí, vyvolávání násilí a usilování o nezávislost a nikoli o autonomii. Nyní, při 50. výročí povstání ve Lhase, by tedy bylo zcela nepochopitelné, kdyby tento Parlament nezasáhl, nikoli pouze na obrahu dalajlamy a nenásilí, ale také na obranu vlastní pozice a pověsti. Nepožadujeme, aby byly jiné body staženy z pořadu jednání, jednoduše Parlament žádáme, aby měl odvahu vyjádřit názor.

To je důvod, proč požadujeme, aby kromě rozpravy bylo dáno k hlasování i usnesení.

Nirj Deva (PPE-DE). – Pane předsedo, nečekal jsem, že zde promluvím, ale vzhledem k tomu, že tento Parlament je velice významný a nacházíme se v době světové finanční krize a že bychom měli mít vážnost u našich hlavních partnerů po celém světě, neměli bychom se zde skutečně zaměřovat na tyto otázky, když musíme právě teď vytvářet podmínky a navazovat partnerství v zájmu našeho obchodu a hospodářských aktivit.

Předseda. – Oceňuji, co říkáte, ale nebylo to v souladu s naším jednacím řádem.

(Parlament žádost schválil)

Pokud jde o rozpravu o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, požádala skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu, aby byl podbod o Sieře Leoně nahrazen novým podbodem nazvaným Vykázání humanitárních agentur z Dárfúru.

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, budu velmi stručný. Situace v Dárfúru se stala velice kritickou, a je ještě zoufalejší především vykázáním různých humanitárních agentur. To je důvod, proč chceme teď tuto otázku upřednostnit. Rád bych vás požádal o podporu. Děkuji vám.

Předseda. – Situace v Dárfúru je nyní bodem na pořadu jednání.

(Plán práce byl přijat)

16. Jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám

Předseda. – Dalším bodem jsou jednominutové projevy k důležitým politickým otázkám.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Pane předsedo, v mezinárodním obchodě lze nyní pozorovat negativní dopady světové finanční krize. Za všechny lze uvést, že míra růstu ve světovém obchodě dosahující 8,5 % v roce 2006 klesla na 5,5 % v roce 2007 a v roce 2008 byla v řádu 4 %. Byl zaveden zvláštní mechanismus v rámci Světové obchodní organizace ke sledování opatření, jež byla přijata či jsou přijímána členskými státy této organizace na podporu postižených odvětví.

Vzhledem k mimořádnému významu, jaký má vnější obchod pro hospodářství, růst a zaměstnanost, chci vyzvat Komisi, aby v rámci provádění plánu hospodářské obnovy bezodkladně hrála vedoucí úlohu v mnohostranné iniciativě, jejímž cílem je podpora obchodu. Komise se rovněž vyzývá, aby tyto činnosti koordinovala s činnostmi skupiny Světové banky a dalších mezinárodních rozvojových organizací.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). – Pane předsedo, mezinárodní, politický, vojenský, hospodářský a finanční systém je pod tlakem kvůli současné hospodářské krizi. EU je ústřední součástí tohoto systému. Ukázala se jako jediné řešení, jež může zajistit, aby si Evropa zachovala svou úlohu, kterou hraje v tomto dvoupólovém světě. Úspěšně se rozšířila, aby na konci studené války znovusjednotila kontinent, a nyní má za úkol zachránit předchozí výsledky a pokračovat v integraci, než se situace opět zlepší.

Není to snadný úkol, zejména pro současné, ale i pro nadcházející předsednictví, jež budou muset řešit přetrvávající institucionální patovou situaci ohledně Lisabonské smlouvy a přechodu na nový Parlament a Komisi a současně bojovat proti protekcionistickým tendencím, pokusům vrátit společné politiky na vnitrostátní úroveň a možné mezinárodní krizi v našem sousedství.

EU se proto nachází v rozhodujícím okamžiku. Buď se jí to podaří, nebo ne. Náš úspěch závisí na tom, zda pochopíme, že jediné solidarita je cestou, jak čelit všem těmto velkým úkolům a jak pokračovat v našem úsilí o řešení problémů na globální úrovni.

Magor Imre Csibi (ALDE). – (RO) Po parlamentních volbách v Rumunsku jsou v tuto chvíli politické strany reprezentující opozici v obtížné situaci. Vládní strany se ve skutečnosti pokoušejí dostat opozici do izolace a dokonce ji vyloučit z místního politického a správního života.

Nahrazování politiků na místní úrovni z politických důvodů během současné politické krize svědčí o nedostatku odpovědnosti na straně vlády. Vede to v důsledku k nebezpečí, že se zpomalí tempo dokončení projektů, které jsou specificky zaměřeny na místní společenství.

Demokratická důvěryhodnost současné vlády může být zpochybněna v případě dvou radních – členů místní rady v Brašově Vasileho Brana a Iuliana Mary, kteří byli zvoleni místními občany a jejichž postavení není dosud, osm měsíců po místních volbách, formálně uznáno. Zvolení Vasileho Brana bylo bez zdůvodnění zneplatněno rozhodnutím místní rady, zatímco Julian Mara nemohl složit přísahu, neboť rozhodnutí, které potvrzovalo jeho postavení, bylo napadeno v zákonném správním řízení úřadem prefekta pro oblast Brašova.

Vzhledem k přeobsazování zástupci stran, které jsou u moci a jež si kladou nárok na funkce v místní samosprávě, aniž by přitom respektovaly přání občanů, došlo k porušení práva, kdy byli na výhradním uvážení většiny tito dva radní nahrazeni dvěma jinými osobami.

Myslím si, že současná vláda si musí uvědomit, že vítězství většiny neznamena, že lze porušovat právo. Takové zneužívání je zapotřebí zastavit a posílit používání práva. Hlas občanů nesmí být zneplatňován skutečnou diktaturou většiny.

Jan Tadeusz Masiel (UEN). – (PL) Pane předsedo, minulý týden navštívila neformální delegace poslanců Evropského parlamentu Palestinu a Izrael. Navštívili jsme rovněž pásma Gazy. To, co jsme tam viděli, ve mně vzbudilo silný pocit pobouření a současně hlubokou míru solidarity s okupovaným palestinským

národem. Toto pobouření sdílejí podle mne i agentury Organizace spojených národů, které v tomto regionu působí.

Pane předsedo, vidím jen jednu cestu z této situace: Palestinský stát by měl být zřízen velmi rychle a bezpodmínečně. V roce 1948, kdy vznikl židovský stát Izrael, se jeho lid neptal Palestinců, zda s tím souhlasí. Dnes nesmí Izrael bránit vůli palestinského lidu. A já opakuji: utlačovanému národu by měla být poskytnuta bezpodmínečná a naléhavá pomoc, a tím ukončen tento dlouhodobý spor.

Jsem přesvědčen, že by tato opatření posílila mír na celém světě, ale především bychom to prostě měli udělat proto, že Palestinci si zaslouží mít vlastní stát.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedo, zdá se, že mezi návrhy, které při své návštěvě učinila Izraelcům ministryně zahraničí USA, patřilo to, aby Izraelci zastavili osídlování na západním břehu a zamezili rozšiřování stávajícího osídlení, zrušili blokády silnic a zastavili vytváření hradby separace a přestali vyhánět Palestince z východního Jeruzaléma a zároveň umožnili do pásma Gazy dovoz cementu a stavebních materiálů, které jsou k obnově této oblasti nezbytné.

Jsou to dobré návrhy, ale podle mne ztroskotaly na tom, že nebyly vyslyšeny, neboť zatímco Izraelci neumožňují, aby tyto dodávky proudily do pásma Gazy, nezdráhají se tajně dovážet tři čtvrtiny materiálu dodávaného izraelskému stavebnímu průmyslu ze západního břehu a bezohledně přitom ničit přírodní prostředí, přičemž legálním vlastníkům pozemků z toho neplynou vůbec žádné příjmy.

Je načase, aby Spojené státy a Evropská unie zastavily beztrestnost Izraelců a aby to, co uděláme, přesáhlo rámec slov a návrhů.

(Potlesk)

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedo, rád bych upozornil na něco, co vrhá špatné světlo především zde na tento Parlament: penzijní fond.

Podle nedávných zpráv v časopise Stern bylo nejméně 76 německých poslanců Evropského parlamentu podílníky tohoto fondu. To se však týká jen seznamu sdružení, nikoli fondu. Vyzývám vás tímto, pane Pötteringu, jako předsedu Parlamentu, abyste zaslal úplný seznam podílníků fondu administrativě dolní sněmovny německého parlamentu, neboť podle příslušných právních předpisů v zemi, odkud pocházíte, by v případě, že byly provedeny dvojí platby, automaticky vyvstalo podezření, že došlo k závažnému podvodu. Tomu pak musí následovat příslušné vyšetřování, a německé orgány mají právo se o tom od vás dozvědět.

Stejně tak máme my všichni právo znát schodek tohoto fondu. Zavíráme tu nad něčím oči, a přitom hrozí, že se na konci volebního období ještě jednou objeví spekulanti, kteří se budou chtít nechat vyplácet na účet až mnoha milionů daňových poplatníků. To se nesmí stát!

Předseda. – Mohu vás ujistit, že předsednictvo Parlamentu se bude touto záležitostí právně korektním a politicky plně podloženým způsobem zabývat.

Tunne Kelam (PPE-DE). Pane předsedo, v poslední zprávě Mezinárodní agentury pro atomovou energii se uvádí, že Írán disponuje dostatkem obohaceného uranu k výrobě atomové bomby.

Nejznepokojivější je rychlost, s jakou Írán dosahuje pokroku. Agentura odhaduje, že Teherán zvýšil za méně než tři roky počet centrifug k obohacení uranu 34krát. V příštích pěti letech však Írán plánuje vyrobit dalších 45 000 centrifug oproti stávajícím 5 600. Znamená to rovněž hrozbu atomové bomby, přihlédneme-li k rozvíjejícím se kapacitám na výrobu raket a k vypuštění první íránské družice.

Znamená to, že politika kontroly Íránu pouze prostřednictvím polovičatých sankcí a diplomacie selhala. Teheránu to jen poskytlo nezbytný čas k dokončení svého jaderného programu.

Je proto nejvyšší čas upustit od politiky, která je ve skutečnosti politikou ústupků, a soustředit se na společnou odpověď EU na možné jaderné vydírání či ultimáta ze strany Íránu. Jestliže i poté budou „jako obvykle“ naši jedinou možností jen jednání, bude to znamenat politickou kapitulaci.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ MORGANTINI*Místopředsedkyně*

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Paní předsedající, budeme se zabývat zprávou paní Kósáné Kovácsové týkající se romské otázky, třebaže bohužel nebudeme o této zprávě vést rozpravu. Vzhledem k velice obtížné situaci, která dnes panuje, bych rád využil této příležitosti, abych romskou otázku zdůraznil. V Maďarsku došlo k řadě incidentů, ale problém se neomezuje jen na tuto zemi, kde hospodářská krize a sociální problémy snad vysvětlují obnovené zvýšení útoků na romské obyvatelstvo. Je to něco, co je obzvláště trestuhodné. Několik Romů – mimo jiné Romové z Rakouska – se na mne obrátilo a požádalo mne, abych toto téma nastolil, neboť romskou komunitu v Evropě znovu sevřely obavy. Chtěl bych také vyzvat Komisi, aby situaci velmi pozorně sledovala a učinila vše, co je v jejích silách, k zajištění toho, aby Romové – a rovněž další menšiny, ale zde v Evropě hovoříme zejména o Romech – nemuseli žít v Evropě opět ve strachu. V dnešní době by tak neměli žít.

Marco Cappato (ALDE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, v Itálii vydal regulační orgán pro komunikační odvětví, který je nezávislým orgánem, své 43. usnesení vůči státnímu orgánu pro televizní vysílání za porušování práv italských občanů být informován o iniciativách podniknutých radikály – 43. usnesení.

V Itálii se za dobu od voleb – které proběhly před deseti měsíci – neobjevila v televizi žádná volební diskuse; tyto diskuse byly nezákonně přerušeny. Italský parlamentní výbor pro dohled nad rozhlasovým a televizním vysíláním se neschází, což je rovněž v rozporu s právními předpisy. Tento problém není jen o panu Berlusconi. Týká se to systému pravece, středu a levice, jenž porušuje občanská a politická práva italských občanů.

Pan Pannella a já musíme přerušit naši zítřejší práci zde a spěchat do Itálie, abychom se pokusili vytvořit formu nenásilného odporu proti tomuto novému způsobu popření demokracie. Zašleme pak kolegům zde v Parlamentu zprávu, ve které podrobně vysvětlíme povahu těchto porušení a požádáme vás o podporu a pomoc.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Paní předsedající, opět jsem v této sněmovně nucen vystoupit k otázce práv národnostních menšin v Litvě, která jsou hrubým způsobem porušována a pošpiňována litevskými orgány a soudním systémem.

V oblasti kolem Vilniusu je více než 70 % obyvatel Poláků. Až dosud byly názvy ulic a měst dvojjazyčné, jak tomu je v řadě měst Evropské unie, kde žijí národnostní menšiny. Před nedávnem litevský nejvyšší správní soud rozhodl, že umístění značení s názvy ulic v polštině spolu s litevskými značkami bude nezákonné, a přikázal odstranit je. Místní vláda ve Vilniusu toto rozhodnutí provedla – polské názvy ulic v oblasti, kde většina obyvatel pochází z polské menšiny, byly odstraněny.

Není to akceptovatelné v zemi, která je pět let členem Evropské unie. Jedná se o projev extrémního nacionalismu, který se vyznačuje nedostatkem úcty k právům národnostních menšin a je porušením základních principů, na kterých je vybudována Evropská unie.

Vyzývám litevské orgány, aby obnovily polské názvy ulic a měst v regionech, kde patří většina obyvatelstva k polské menšině.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Paní předsedající, terorismus uplatňovaný vůči pracovníkům s podporou represivního státního mechanismu je v současnosti standardním přístupem na pracovištích s otrockou prací. Tisíce pracovníků se stávají nadbytečnými a základní pracovní a sociální práva pracovníků jsou omezována, jak to odpovídá poníženému postavení pracovníků.

Jedním z typických příkladů je Spojené království, kde bylo zjištěno, že soukromá společnost shromažďuje informace o odborech těchto pracovníků, o jejich sociálních a politických aktivitách a že prodává tyto informace společnosti. V Řecku byly pracovní spory týkající se znovuzaměstnání propuštěných pracovníků označeny za nezákonné a zmanipulované.

Pracovníci by zjevně měli hájit svá práva a přijmout jako svůj standard slova dvaadvacetiletého dělníka Nikose Nikopouluse, jež uvedl ve svém otevřeném dopise státnímu zástupci řeckého Nejvyššího odvolacího soudu, kde mimo jiné říká:

„Jsou jisté věci v mém životě, které nelze koupit ani prodat. Dávám přednost tomu, aby má mzda byla mým nezcizitelným právem, požadovat bohatství, které vytvářím a které mi patří. Mé nesmlouvavé odmítnutí

být uplácen nebo terorizován způsobilo, že jsem byl podruhé odmítnut. Dostalo se mi přímé hrozby, která byla nebezpečím pro život můj a mé rodiny“.

Toto prohlášení věrně dokresluje vůli pracovníků a cestu, kterou podstupují.

(Předsedající řečníka přerušila)

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - (HU) V poslední době, částečně možná vinou krize, se postoj veřejnosti v členských státech, které přistoupily k Evropské unii v posledních pěti letech, vyznačuje zvýšenou citlivostí na každý krok, který by mohl zpochybnit nebo zdiskreditovat rovnocenné postavení a naprosto stejné standardy jejich členství v Unii. Pokud jde o můj volební obvod, vyslechli jsme v švédské televizi a poté na internetu obvinění, že v obci Harkakötöny je způsob, jakým se škubají husy, krutým zacházením se zvířaty, přestože ve skutečnosti na uvedeném místě nebyly žádné husy chovány řadu let. Jsem rád, že byla v tomto případě podána žaloba pro urážku na cti. Obdobná hanlivá prohlášení byla nedávno učiněna vůči chovatelům v mé zemi a toto prohlášení se týkalo vykrmování hus. Uvedená prohlášení vyvolala bojkot zpracovatelů, který způsobil hospodářské škody. Zajímavé je, že žádná taková obvinění nebyla vznesena vůči starým členským státům. Jedná se o opatření přijímaná v hospodářském zájmu, avšak jinou, výhradně politickou formou pomluvy jsou prohlášení obviňující národnostně podložené útoky vůči romskému obyvatelstvu v Maďarsku, jako kdyby se jednalo o skutečnost, třebaže je dosud většinou nemožné poskytnout důkaz, že se takové útoky skutečně staly. Žádám Komisi, aby tyto polemiky pozorně sledovala, a zejména aby je nešířila, neboť taková prohlášení by mohla významně poškodit prestiž Evropské unie v mé zemi v předvolebním období.

Thierry Cornillet (ALDE). - (FR) Paní předsedající, jako stálý zpravodaj Parlamentu pro humanitární pomoc jsem se právě vrátil z Kivu v Konžské demokratické republice a doufal jsem, že vám přinesu pozitivní zprávu, která by se týkala řešení situace v oblasti a návratu vysídlených osob do jejich domovů.

Můj optimismus bohužel ztlumilo rozhodnutí prezidenta al-Bašíra, které se týká největší humanitární krize – krize v Dárfúru. Máte pravdu, prezident al-Bašíre, je správné to odložit, neboť se jedná ve skutečnosti o boj proti beztrestnosti a je správné zajistit dodržování mezinárodního humanitárního práva.

Prezident al-Bašír však ještě více posílil argumenty proti sobě tím, že přijal rozhodnutí, které je ve dvou ohledech nedomyšlené: zaprvé proto, že přispívá k posílení již existujícího rozhořčení vůči jeho osobě, a zadruhé by bylo možné toto rozhodnutí samo o sobě předložit Mezinárodnímu soudnímu dvoru, neboť důsledky pro Dárfúr jsou pro humanitární strážce mimořádně závažné.

Svět v takovém případě nezapomene, ale pouhá slova nic nezmůžou, paní předsedající. Ačkoli jsme činili některé kroky, musíme jít nad rámec slov a začít jednat.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Paní předsedající, to že občané EU musejí migrovat za prací, to že musí být mobilní, neboť nelze nalézt práci tam, kde žijí, a chudoba spojená s nezaměstnaností často vedou k tomu, že je zhoršena péče o děti, a někdy je tato péče dokonce zanedbávána.

Postupující hospodářská krize hrozí tím, že způsobí výrazný nárůst míry nezaměstnanosti. To může vést k nárůstu problému dětí ulice. Takové děti trpí nedostatečnou výživou a zdravotní péčí, dochází k předčasnému ukončení jejich vzdělání a někdy se tyto děti dostávají do styku s trestnou činností. V době demografického kolapsu to nejen vede k omezení příležitostí k rozvoji každého jedince, ale znamená to také sociální hrozbu pro budoucí generace. Je třeba, abychom tento problém řešili.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Včera byl Mezinárodní den žen. Jeho význam roste v době, kdy se výrazně zhoršuje situace žen, zejména žen pracujících, neboť pokračuje nerovné zacházení s těmito ženami a jejich diskriminace.

Miliony žen a dívek se v současnosti setkávají se závažným zhoršením životních a pracovních podmínek, nízkými starobními důchody, propouštěním, nezaměstnaností, nejistotou a špatně placenou prací a rozsáhlou chudobou a sociálním vyloučením. Tyto problémy mají závažný dopad na zaměstnanost žen a na situaci důchodkyň a na ženy s postižením, kterým je odpíráno právo mít práva v těchto mimořádně důležitých oblastech pro jejich důstojný život.

Proto bych, kromě toho, že chci pozdravit všechny ženy v Evropské unii a ve světě, chtěla požádat o bezodkladná opatření a nové politiky k zajištění toho, aby každá žena mohla požívat svá práva rovného občana v práci, rodinném životě, společnosti a politice.

Je třeba vytvořit podmínky k tomu, aby pracující ženy měly taková práva, aby mohly být matkami a pracovníci bez dalších postihů a aby si mohly vydělat spravedlivou mzdu a mít takové starobní důchody, které jim umožní důstojný život.

Árpád Duka-Zólyomi (PPE-DE). – (SK) V oblasti respektování práv národnostních menšin na Slovensku opět není něco v pořádku, a to vinou ministra školství, představitele extrémně nacionalistické vládní strany.

Podle jeho rozhodnutí se ve školách s vyučovacím jazykem národnostních menšin mohou nadále používat jen ty učebnice dějepisu, které jsou doslovným překladem slovenských. Sleduje se tím to, aby se dějiny vyučovaly podle objednávky vlastní strany, a nikoli na základě skutečností.

Je to v rozporu s dosavadní praxí, ale i s mezinárodně garantovanými právy menšin. V EU má každá menšinová komunita přirozené právo na osvojení si svých dějin. Pobouření maďarských pedagogů, ale rovněž celé komunity na Slovensku je oprávněné. Je neúnosné, aby extrémistická strana takovýmto způsobem neustále generovala napětí proti menšinám. Je nezodpovědné, aby v době světové hospodářské krize někdo pocítoval potřebu pobuřovat proti národnostním menšinám. Hraje si s ohněm, kdo i v takové nejisté situaci takto činí.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Paní předsedající, stejně jako mnoho ostatních jsem i já znepokojen rostoucím antisemitismem v Evropě. O víkend se hrálo v Malmö, odkud pocházím, tenisové utkání Davisova poháru mezi Švédskem a Izraelem. Nebylo to obyčejné utkání. Hrálo se bez diváků, neboť místní politické vedení mělo pocit, že by nebylo možné zaručit bezpečnost. Řada z nás toto stanovisko kritizovala. V souvislosti s tímto utkáním se konaly demonstrace, z nichž jedna byla velmi násilná. Je jisté legitimní kritizovat politiky státu Izrael, ale tato kritika se nesmí zvrhnout v nenávist vůči všem Židům obecně, jinak řečeno v antisemitismus.

Přeživší holocaustu by neměli slyšet, že lidé v Evropě skandují „vrazi, vrazi“, když probíhá shromáždění, jehož cílem je ukázat podporu státu Izrael. Následkem války v Gaze došlo k velkému množství útoků na majetek a zájmy Židů, a to i ve městě, odkud pocházím. Veškeré demokratické síly musí být v této otázce naprosto jednoznačné. Evropa má svou hroznou historii, a ta se nesmí opakovat.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). – (PL) Paní předsedající, jako někdo, pro něhož jsou ideály, na kterých je založena Evropská unie, více než jen heslem, jsem velice ráda, že Evropský parlament poskytne místo ke konání diskuse spojené s padesátým výročím tibetského povstání.

Současné jsem překvapena a zarmoucena skutečností, že datum této rozpravy bylo stanoveno na 12. ledna. Ráda bych připomněla těm, kteří to zapomněli, že tibetské povstání začalo 10. března. V tento den se však Parlament bude věnovat takovým otázkám, jako jsou požadavky na schvalování typu vozidel, pokud jde o obecnou bezpečnost motorových vozidel, a zpoplatňováním těžkých nákladních vozidel.

Jsou to důležitá témata. Lidé a instituce dotčení požadavky na schvalování typu vozidel u těžkých nákladních automobilů by se však neurazili, kdyby se data těchto rozprav navzájem vyměnili. Možná je 10. března spojeno s výročím souvisejícím s tímto tématem a já o tom nevím. Snad je to Světový den schvalování typu u těžkých motorových vozidel nebo Den inspektorů pro schvalování typu.

Odráželo by se velice špatně zde na tomto Parlamentu, kdyby se ukázalo, že tato volba data pro rozpravu má původ v požadavku snížit její význam.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, návrh Komise týkající se směrnice o boji proti diskriminaci se postavil do opozice vůči řadě evropských občanů, a v důsledku toho jsou tyto občané v obtížném postavení zpochybňování platnosti tohoto návrhu, který se dotýká jejich práv rozhodovat o věcech, pro které Evropská unie nemá pravomoc, prostřednictvím jejich státu.

S blížícími se volbami do Evropského parlamentu si myslím, že bychom neměli vznášet tato témata. Zrušení symbolů, zrušení práva rozhodovat o životě, to vše patří k právům každého státu. V době, kdy Evropský parlament ruší struktury, jejichž prostřednictvím se mohou poslanci svobodně vyjádřit, jako jsou například skupiny vytvořené z různých společenských stran, nemůžeme hovořit o rušení diskriminace.

Chris Davies (ALDE). – Paní předsedající, před měsícem jsme vy a já podruhé v tomto roce navštívili Gazu. Za námi následovali další – byl tam Javier Solana, konečně i Tony Blair, a byl tam také předseda Evropského parlamentu, aby se na vlastní oči přesvědčil o podmínkách, v nichž Palestinci v současnosti žijí.

Tento Parlament požadoval zrušení hospodářského embarga, které však ve velké míře pokračuje. Týden za týdnem jsou na palestinský lid uvalovány kolektivní tresty ze strany Izraele. Naše návrhy jsou v pořádku, ale

mají malou hodnotu, jestliže jim Izrael odmítá naslouchat. Paní místopředsedkyně, prosím, abyste požádala pana předsedu o svolání schůze lídrů skupin a jeho kabinetu k posouzení toho, jak naše návrhy mohou být realizovány v praxi. U svých voličů se neustále setkávám z otázkou: Máte dohodu o přidružení s Izraelem. Jak je možné, že udržujete tento vztah s nějakou stranou, zatímco tato strana přehlíží naše zájmy a odmítá naše návrhy s takovým pohrdáním?

Předsedající. – Děkuji vám, pane Daviesi, vaši žádost předám.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Obzvláště důležité pro systém vzdělávání v Rumunsku jsou evropské hodnoty. Volební příspěvky našich kolegů poslanců László Tőkése, Csaby Sógora a Iuliusa Winklera někdy ztrácejí kontakt se skutečností.

Rumunsko nabízí etnickým menšinám rozmanité informace v jejich mateřském jazyce. Rád bych zdůraznil významnou úlohu, kterou hraje univerzita Babeș-Bolyai v Kluži-Napoce, která poskytuje maďarské středoškolské vzdělání. Multikulturní organizační systém stanovený v listině univerzity Babeș-Bolyai z roku 1995 zajišťuje úplné, nezávislé informace v rumunštině, maďarštině a němčině, a dále hebrejská studia, na všech akademických stupních.

Na univerzitě Babeș-Bolyai je řada insignií a nápisů v maďarštině a němčině. Sedmáct fakult nabízí v současnosti studijní programy v rumunštině a maďarštině, a současně jedenáct fakult nabízí přednášky v rumunštině a němčině. Na univerzitě jsou také dvě fakulty, Reformované teologie a Rumunské katolické teologie, kde jsou studijní programy výhradně v maďarštině.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Upřímně vítám dnešní rozhodnutí chorvatské vlády reagovat v zásadě pozitivně na iniciativu Evropské komise týkající se zprostředkování mezi Slovinskem a Chorvatskem. Kladná odpověď bohužel rovněž zahrnuje dva zbytečné argumenty, podmínku, která výrazně snižuje možnost zprostředkování.

Je však důležité, aby tato činnost společně s vytvořením podmínek, které zprostředkování umožní, byla zahájena co nejdříve, což zmírní politické klima v obou zemích a povede k tomu, aby se dialog uskutečnil za lepších podmínek. Musíme rovněž podporovat proces rozšíření Evropské unie, a právě proto potřebujeme Lisabonskou smlouvu. Základní otázkou je čas, a proto doufám, že rámcová dohoda o zprostředkování bude v krátké době vypracována.

Jim Higgins (PPE-DE). – (GA) Paní předsedající, zemědělci v odvětví mléka jsou ve velice obtížné situaci. Cena mléka klesla na 22 až 24 centů za litr a došlo k výraznému celosvětovému snížení poptávky po mléčných výrobcích, zejména v Asii a Číně v důsledku skandálu s melaminem. V Irsku existuje v odvětví mléka přibližně dvacet tisíc zemědělských podniků a počet lidí přímo zaměstnaných v tomto odvětví dosahuje třiceti tisíc. Došlo také k 3% nárůstu výroby jen ve Spojených státech a zároveň ke zvýšení výroby v Brazílii. Dalším problémem je směnný kurz mezi eurem a librou šterlinků. Je jasné, že zemědělským podnikům musí být poskytnuta krátkodobá pomoc, která jim umožní přežít. Měl by být neprodleně navržen intervenční systém, který se v minulosti ukázal jako velmi úspěšný.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Děkuji vám, paní předsedající. Mezinárodní den žen je pro nás příležitostí ohlédnout se za naší politikou rovnosti žen a mužů. Řada lidí si myslí, že tato politika je zaměřena pouze na ženy a na to, aby ženám byly poskytovány stejné podmínky, jaké mají muži, ve smyslu zaměstnanosti, odměny za vykonanou práci a volného času.

To jsou cíle relevantní právě tak v hospodářské krizi, ale rovnost by se měla zaměřit také na muže. Krize má vliv pracovní trh. Očekává se, že řada mužů ztratí práci, neboť mají vyšší mzdy a bude snaha snižovat činnosti náročné na pracovní síly v odvětví financí. Vyrůstá pravděpodobnost, že se muži budou více zapojovat do rodinného života, a současně dochází k obratu v tradičních sociálních rolích. To, zda jsou na tuto změnu muži připraveni a zda sociální změny mohou takové změně napomoci, jsou otázky, na které bude třeba nalézt odpověď.

Možná řešení se budou lišit v různých členských státech, regionech a komunitách. To je důvod, proč požaduji sjednocení vnitrostátních plánů týkajících se rovnosti žen a mužů na stejnou úroveň.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Podle statistik vede třetina dětí v Evropské unii sedavý způsob života a nezdravě se stravuje. V důsledku toho se zvyšuje riziko výskytu vysokého tlaku a cukrovky, ale i dalších nemocí.

Evropský parlament přijal v roce 2007 zprávu o úloze sportu ve vzdělávání. Ve skutečnosti by podle ní měly být povinné nejméně tři hodiny sportu týdně jako součást vzdělávacích programů. Víme, že tělesná

výchova připravuje děti pro zdravý způsob života a pěstuje v nich také významné sociální hodnoty, jako je disciplína, solidarita, týmový duch a smysl pro fair play.

Právě proto vyzývám Komisi, aby důsledněji sledovala provedení závazného požadavku minimálně tří hodin týdně tělesné výchovy ve školách ve vnitrostátním právu a dodržování tohoto požadavku a dále zvýšení počtu sportovních hal a zlepšení jejich základního vybavení.

Marco Pannella (ALDE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, v příběhu Alberta Camuse je mor ohlašován potkanem, který přichází a pak umírá u našich nohou. Nechceme být jako neužiteční potkani, kteří přicházejí oznámit antidemokratický, násilný a protievropský mor, jenž v současnosti způsobuje nové pohromy v Římě, Bruselu, Jeruzalému či Paříži.

Pan Cappato již před okamžikem řekl, proč zítra opustíme svou práci zde a budeme spěchat na pomoc v boji s protievropským a protidemokratickým vzdorem v naší zemi. Evropský parlament slaví třicáté výročí. Jestliže se ohlédneme zpět na tu dobu, je toho hodně, co nás bude znepokojovat. Bojujeme, nevzdáváme se.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) Ve svém vystoupení bych ráda upřela pozornost Evropského parlamentu na 15. březen, který byl z iniciativy organizace Consumer International vyhlášen Mezinárodním dnem spotřebitelských práv. Právě tento den je vynikající příležitostí k tomu, jak prostřednictvím politiky související s ochranou spotřebitele přiblížit Evropskou unii jejím občanům.

Jako členka Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele jsem intenzivně spolupracovala na této problematice. Těší mě velký zájem mladých lidí, kteří se aktivně zapojují do různých spotřebitelských aktivit. Například do mezinárodní soutěže mladých spotřebitelů Spotřeba pro život, kterou organizuje Asociace spotřebitelských subjektů Slovenska, se každoročně zapojuje více a více mladých spotřebitelů, kteří zajímavě hovoří o svých prvních zkušenostech s výběrem a spotřebitelskými rozhodnutími.

Chtěla bych povzbudit vlády členských států EU, aby posilovaly a podporovaly spotřebitelské organizace. Pouze silné, reprezentativní a účinné nevládní organizace dovedou šířit povědomí spotřebitelů o jejich právech.

Marian Harkin (ALDE). – Paní předsedající, i já bych chtěla přidat svůj hlas k těm, kteří odsoudili vražedný, zlomyslný a zbabělý útok na kasárna britské armády v Severním Irsku, a chci vyjádřit svou nejhlubší soustrast s rodinami těch, kteří byli zraněni nebo zabiti.

Konkrétní otázkou, kterou bych chtěla dnes vznést, je to, že ve středu večer Komise vydá prohlášení ke své zelené knize o potřebách pracovní síly EU, pokud jde o zdraví. Podle této zelené knihy má proudění dostatečné pracovní síly klíčový význam vzdělávání, nábor a udržení mladých praktiků.

V Irsku jsme však ve zcela opačné situaci, neboť zde bylo zrušeno 16,5 % pracovních míst pro osoby s nízkým vzděláním pracující v ošetrovatelství. V ústavu Sv. Angely v mém volebním obvodu bylo zrušeno 25 % míst ve všeobecném ošetrovatelství a 40 % míst v ošetrovatelství pro osoby s duševním postižením.

Komise musí vyvíjet tlak na členské státy s cílem zajistit, že každá země přijme odpovědnost za odbornou přípravu svých pracovníků v oblasti zdravotní péče a to, že bude uplatňován také náš etický požadavek neusilovat přitom o přijímání pracovníků v oblasti zdravotní péče z rozvojových zemí a nepoškozovat jejich již tak zranitelné systémy zdravotní péče.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Hovořil jsem několikrát jménem tradičních národnostních menšin. Někteří z mých kolegů mě obvinili z nacionalismu. Je zvláštní, že většina často zkouší maskovat své obavy a nálady zaměřené proti menšinám obviněními z nacionalismu nebo nenávistnými projevy proti menšinám. Dofám, že kolegům poslancům nebude vadit, když teď budu hovořit jménem náboženské menšiny. Rumunská řecká katolická církev byla během komunistické éry zakázána. Po roce 1990 byla reorganizována a obdobně jako další historické církve se pokouší dodnes získat zpět svůj nemovitý majetek, který jí byl odebrán. V Rumunsku je v současnosti navrhován zákon, který by, bude-li přijat, ve svém důsledku upřel této církvi právo na nemovitosti, které v současnosti žádá zpět. Chtěl bych z tohoto místa upozornit na dvojí povahu této situace – na to, jakým způsobem jsou pošlapávána práva, i na tento skrytý pokus o potlačení menšin. Je nepřijatelné, aby stát zasahoval takovým nežádoucím způsobem do života církve.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). – (BG) Děkuji vám, paní předsedající. Rád bych se zde zmínil o problému, který je důvodem k hluboké bolesti. Za poslední dva týdny jsme slyšeli zprávy z Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, kde jistě církevní autority vyjádřily přání exhumovat těla bulharských vojáků, kteří zemřeli na území této země ve všech válkách, které se tu odehrály v průběhu dvacátého století. Bulharská veřejnost, a

jsem si jist, že to platí i pro evropskou veřejnost, považuje tento požadavek za zcela nepřijatelný. Nikdo nemá právo dělat frašku se vzpomínkou na ty, kdo zahynuli ve válkách. Musíme těmto obětem vzdát čest a věnovat respekt, dodržet základní evropskou zásadu pocty mrtvým a zachovat si ty nejlepší tradice tolerance, které máme.

Vyzývám Evropský parlament, aby upozornil orgány Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, že tyto požadavky nesmí zůstat nezodpovězeny vládou. Chceme slyšet jasné vyjádření, jednoznačné ujištění, že nikdo v Makedonii nezrealizuje tyto hrozby. Pro jakoukoli civilizovanou zemi by to znamenalo porušení základních kulturních a národních úmluv.

Bruno Gollnisch (NI). - (FR) Paní předsedající, před nedávnem jsme se dozvěděli o neuvěřitelném rozsudku odnětí svobody na dobu šesti let pro dva německé právníky, Horsta Mahlera a Sylvii Stolzovou.

Tento hrozný verdikt je motivován skutečností, že tito dva vyjadřují názor, který se odlišuje od oficiální verze historické skutečnosti, pokud jde o koncentrační tábory za druhé světové války, a ve vnímání rozsahu této skutečnosti.

Bez ohledu na to, co si kdo myslí o jejich názorech, je nesmírně závažnou ta skutečnost, že by v dnešní Evropské unii měli být občané, a nadto právníci, takto odsouzeni za zpochybnění historické skutečnosti.

Jako by v současném tzv. demokratickém Německu stále existovali soudci, kteří umlčí svobodu projevu se stejnou horlivostí, jak tomu bylo v národně socialistickém nebo komunistickém Německu.

Je tomu tak bohužel i v jiných státech Unie, mimo jiné ve Francii. Je to neodpuštělné a velmi závažné.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Paní předsedající, dnes zde nechci zmiňovat otázku politické povahy. Nedávno mne kontaktoval jeden z mých voličů, nadšený zastáncem standardizace, ohledně standardizace zástrček u nabíječek mobilních telefonů.

Tato záležitost je jen zdánlivě nicotná. Jsem přesvědčen, že kdyby byla v této oblasti zavedena regulace, uvítali by to všichni vlastníci mobilních telefonů. Z technického pohledu je věc velice jednoduchá. Známe taková úspěšná řešení z minulosti, například v případě standardů pro kompaktní disky – lze je používat ve všech počítačích. Bylo by možná užitečné přezkoumat tyto záležitosti, které mají pouze druhořadý význam, v zájmu toho, abychom pomohli našim občanům. Očekávají to od nás.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

17. Rozpočet na rok 2010 – oddíl III Komise: „Rozpočtové pokyny na rok 2010“ – Rozpočtové pokyny na rok 2010 – oddíly I, II, IV, V, VI, VII, VIII a IX (rozprava)

Předsedající. – - Dalším bodem programu je společná rozprava o následujících zprávách:

– A6-0111/2009 o rozpočtových pokynech na rok 2010 – oddíl III Komise (2009/2005(BUD)), kterou předkládá pan Surján jménem Rozpočtového výboru;

– A6-0057/2009 o rozpočtových pokynech na rok 2010 – oddíly I, II, IV, V, VI, VII, VIII a IX (2009/2004(BUD)), kterou předkládá pan Maňka jménem Rozpočtového výboru.

László Surján, zpravodaj. - (HU) Evropský parlament očekává, že návrh rozpočtu na rok 2010 napomůže členským státům a občanům překonat současnou krizi. Ta je teď naší největší obavou. Jinými slovy rozpočet by měl zmírňovat obavy evropských občanů a obnovit jejich důvěru v to, že budou mít práci a budou schopni si vydělat na živobytí a že budou moci žít v míru a bezpečí. Hovoříme o těch občanech, jejichž peníze jsou vydávány a jimž jsme odpovědní.

Z důvodu finanční krize si Evropané nejsou jisti, zda jsou jejich peníze bezpečné v bance, a chtějí vědět, zda budou mít nazítří ještě práci. Mají však i jiné obavy a problémy: jak dlouho budou schopni vytápět své domovy nebo zda existují nějaké škodlivé chemikálie nebo činnidla v potravinách, které konzumují, a tento výčet by mohl pokračovat. Proto bychom chtěli takový rozpočet, který obnovuje nejen důvěru občanů ve finanční instituce, ale i vzájemnou důvěru, a rovněž důvěru v solidaritu na evropské úrovni. Víme, že všechny problémy se nevyřeší 1 % hrubého domácího důchodu, ale záleží na tom, zda se dostane povzbuzení a podpory malým a středním podnikům. Rozvíjí se harmonizovaná společná energetická politika? Děláme vše, co je v našich silách, abychom bojovali proti změně klimatu a povzbudili využívání obnovitelných

energetických zdrojů? Bude účinnější ochrana našich společných hranic? Bude plodnější politika soudržnosti, rychlejší proces dohánění a budou bezpečnější naše potraviny?

Parlament ví, že je rozpočet malý na tyto cíle, je si však také vědom toho, že členské státy v praxi plně nevyužívají všechny prostředky, a to ani za stávajícího rozpočtového rámce. Proto očekáváme, že Evropská komise přijme rozhodnou akci, aby byly odstraněny byrokratické překážky, soustředěny výdaje v oblastech, kde bylo využívání účinné, a stažena podpora z oblastí, kde dochází pravidelně k přebytku. Parlament je připraven spolupracovat ve sledování toho, zda jsou existující programy skutečně využívány a zda naplňují cíle, pro které byly vytvořeny. Nemůžeme se se spokojit s konstatováním, že výdaje jsou zákonné. Požadujeme záruky, že tyto výdaje naplní svůj účel. Požadujeme hodnotu, výsledky výměnou za příspěvky evropských občanů, a očekáváme, že členské státy budou realizovat programy rychle a účinně. Vyzýváme Evropskou komisi, aby měla naše požadavky na paměti. Evropský parlament je jediným orgánem EU, kde mohou občané uplatňovat přímý vliv. Jsme jim co možná nejbližší a názory, které jsou obsažené v předložené zprávě, jsou shrnutím jejich názorů. Zbývá ještě více než měsíc do předložení předběžného rozpočtu. Je proto čas, aby Komise posoudila stanovisko Parlamentu a zahrnula je do návrhů.

Byl bych rovněž velmi rád, kdyby Rada a Parlament, navzdory běžné praxi, neměnily návrh Komise v případě, že je jejich názor odlišný, ale kdyby tyto tři orgány mohly spolupracovat, aby našly společné řešení krize.

Dámy a pánové, skončím poděkováním všem, kteří přispěli k této zprávě, za práci, kterou odvedli, zejména sekretariátu Rozpočtového výboru, členům Komise, odborníkům mé politické skupiny a těm, kdo předložili pozměňovací návrhy. Žádám vás, abyste projednali návrhy a poté je podpořili svým hlasováním. Pojďme nabídnout naději a bezpečnost občanům Evropy!

Vladimír Maňka, zpravodaj. – (SK) Děkuji vám, paní předsedající. Vážení paní komisařko, dámy a pánové, při tvorbě rozpočtu Evropského parlamentu se musíme soustředit na naše hlavní poslání a co nejlépe využívat zdroje na zlepšení legislativní práce Parlamentu. Věci, které s naším posláním nesouvisí, musíme z rozpočtu v maximální míře vyloučit.

Jestliže chceme, aby poslanci pracovali efektivně, musí mít možnost vykonávat své povinnosti v jejich vlastním jazyce, pokud se tak rozhodnou. V mnohých případech můžeme zabránit problémům a plýtvání finančních prostředků, jestliže bude možné v krátkém čase změnit jazyky podle skutečné, a nikoli plánované přítomnosti na jednáních.

Určitě mnozí víte, že v některých výborech jste neměli v době schvalování k dispozici dokumenty ani v základních jazycích. Pokud kvůli tomu dojde k mimořádným zasedáním výboru nebo k dalším zbytečným zdržením, ztrácíme čas a finanční zdroje.

Stejně jako při překladech i při tlumočnických službách potřebujeme zvýšit pružnost. Při svých rozhovorech s představiteli jednotlivých generálních ředitelství Evropského parlamentu jsem získal řadu užitečných podnětů a informací. Některé rezervy navrhuji odstranit samotní zástupci ředitelství. V některých případech budou však potřebovat naši pomoc.

Existují četné příklady. Určitě nikdo z vás, vážené dámy a pánové, nebude považovat za snížení bezpečnosti Parlamentu, jestliže nebudou otevřené oba vchody do Evropského parlamentu ve Štrasburku v období mimo plenární zasedání. Ani na některých místech, obzvláště ve Štrasburku a v Lucemburku, nemusí být osobně přítomní strážníci.

Na druhé straně současný systém ochrany má vady. Sami jsme to viděli při nedávné razii v pobočce ING Bank v prostorech Evropského parlamentu v Bruselu, ale i při ohrožení života dvou poslanců EP v Bombaji.

Věřím, že návrhy, které připravuje samotné ředitelství, přinesou zlepšení, ale rovněž lepší využití zdrojů a zajímavé finanční úspory. Dalších milionových úspor můžeme dosáhnout, jestliže zlepšíme spolupráci mezi orgány. Volné kapacity každého orgánu musí být k dispozici ostatním orgánům.

Nedostatek plánování, nedostatečná nebo žádná komunikace o dostupných překladatelských kapacitách brání v jejich účinném využívání. Instituce, která má zabezpečit překlad, často automaticky dává objednávku externím překladatelům a ani nezjišťuje, zda nejsou k dispozici vnitřní kapacity. Jen v oblasti překladů v rámci orgánů můžeme uspořit více než 10 milionů EUR ročně. I proto, dámy a pánové, věřím, že podpoříte návrh, abychom v maximální míře využívali nezávislé analýzy využívání zdrojů a organizace práce.

Poslanci potřebují mít komplexní informace, jaké zdroje a materiály jsou pro ně k dispozici, aby mohli zodpovědně a efektivně vykonávat svoji práci. I proto jsme žádali administrativu, aby vytvořila systém řízení

vědomostí, se kterým budeme moci efektivně pracovat se všemi dokumenty. V průběhu několika týdnů budeme mít v této oblasti první konkrétní návrhy.

Další prioritou je lépe informovat občany o práci jejich zástupců v Evropském parlamentu a o přínosech práce Parlamentu pro obyvatele Evropské unie. Tady potřebujeme dokončit, konsolidovat a efektivně využívat europarlamentní televizi, návštěvnické centrum a nové audiovizuální centrum.

Jednou z hlavních složek administrativních výdajů orgánů Evropské unie jsou výdaje na nákup a pronájem budov. V minulosti v různých případech orgány nakoupily nebo si pronajaly majetek v cenách vyšších, než byla tržní cena. Podle zjištění Účetního dvora dokonce instituce ani nehodnotily svou politiku v oblasti budov, společně ani jednotlivě. Proto potřebujeme vytvořit společnou politiku v oblasti budov pro lepší spolupráci v této oblasti. Očekáváme co nejdříve střednědobý až dlouhodobý strategický dokument o politice v oblasti budov, abychom mohli přijmout příslušné rozhodnutí už v prvním čtení. Děkuji vám.

Dalia Grybauskaitė, členka Komise. – Paní předsedající, velice vám děkuji za to, že mám možnost vyměnit si názory s Parlamentem neobvykle již tak brzy na počátku roku. Jsem velmi vděčná za iniciativu Rozpočtového výboru, jejímž výsledkem je tato diskuse. Komise již velmi důkladně posoudila rozpočtové pokyny Parlamentu na rok 2010 a s většinou bodů souhlasí. Komise dále vítá přezkoumání Parlamentu k roční politické strategii na rok 2010 – jak se již promítlo do vašeho usnesení – a sdílí s Parlamentem řadu stanovených politických priorit.

Budou muset být vyřešeny neočekávané nové úkoly, jako je například finanční, hospodářská a sociální obnova. Stejně nezbytná jsou však i dlouhodobá řešení dalších otázek, jako je změna klimatu a dosažení udržitelné Evropy. Na tomto základě Komise přijme dne 29. dubna svůj předběžný návrh rozpočtu na rok 2010.

Komise již uvedla, že v roce 2010 bude třeba prokázat finanční úsilí spojené zejména s plánem hospodářské obnovy. Komise dále zaznamenala důraz, jaký Parlament přikládá efektivitě administrativních výdajů, a nadále se jím bude řídit. Pokud se jedná o pilotní projekty a přípravné akce, jsem si jista, že budeme moci stavět na vynikající spolupráci, která byla mezi orgány v uplynulém roce.

Předběžný návrh rozpočtu bude vycházet z rozumného odhadu potřeb pro dosažení našich sdílených priorit a k řešení nových úkolů, které jsou před námi. Jsem přesvědčena, že úspěšná dohoda o rozpočtu na rok 2010 bude opět dosažena spoluprací všech orgánů, zejména s Parlamentem.

Margaritis Schinas, jménem skupiny PPE-DE – (EL) Paní předsedající, rozpočet Evropského parlamentu na příští rok bude mít tři nové prvky. Bude to rok, v němž tato sněmovna bude mít nového tajemníka, rok, kdy začne pravděpodobně pracovat podle Lisabonské smlouvy, a bude to rok, kdy vstoupí v platnost dva nové statuty – statut poslanců Evropského parlamentu a statut parlamentních asistentů.

V Maňkově zprávě se moje politická skupina pokusila reagovat na tento nový vývoj předložením četných návrhů a jsme velmi potěšeni, že se Komisi podařilo tyto nové dynamické změny promítnout do čtyř hlavních priorit.

Těmito čtyřmi hlavními prioritami méj skupiny jsou:

zprvče důraz na zákonodárství. Parlament je zejména účinný ve chvíli, kdy vykonává zákonodárnou činnost, a administrativní se musí ukázat jako schopná směřovat parlamentní zdroje tam, kde to může přinést pozitivní výsledky.

Druhou prioritou – a zde se shodujeme se skupinou sociálních demokratů v Evropském parlamentu – je zajištění plné mnohojazyčnosti a dostupnost překladatelských a tlumočnických služeb poslancům v jejich mateřském jazyce.

Třetí prioritou je, že musíme být schopni vyhodnotit dosažený pokrok v plnění nejvýznamnějších již schválených plánů, jako je například europarlamentní televize nebo návštěvnické centrum – jejichž dokončení by se nám líbilo před evropskými volbami, ale to se bohužel nestalo – a Dům evropské historie. Chtěli bychom, aby tyto víceleté plány hladce fungovaly a byly řádně vyhodnocované.

Závěrem se domnívám, že bychom zde v Evropském parlamentu měli posilovat každou snahu, která v době krize ukazuje evropským daňovým poplatníkům, že tato sněmovna má takové výdaje, které racionálně potřebuje k tomu, aby mohla lépe plnit úkoly.

Costas Botopoulos, jménem skupiny PSE. – (EL) Paní předsedající, paní komisařko, rozprava o Surjánově zprávě, jejímž mám tu čest být stínovým zpravodajem, je politickou rozpravou s celou řadou klíčových bodů, zvláště v tomto roce. Její důležitost vyplývá v první řadě ze skutečnosti, že to bude jediná jasná politická diskuse o politických prioritách, protože, jak víme, ve volebním roce již další příležitost k takové diskusi mít nebudeme; potom již vstoupíme do další fáze daného postupu, kritických technických diferenciací a diskusí.

Je to však také rozprava v roce, ve kterém – jak již někdo řekl a jak všichni víme jako politici a jako občané – byla Evropa zasažena velmi závažnou krizí, a bohužel všechno nasvědčuje tomu, že rok 2010, k němuž se vztahuje naše zpráva i tato naše rozprava, bude rovněž rokem krize.

Moje první připomínka se proto týká toho, že v současnosti by tato zpráva, o které diskutujeme a budeme o ní hlasovat, mohla stačit k tomu, aby byla přijata prostou většinou, je však třeba, aby to byla zpráva, která reprezentuje celý Evropský parlament, a nikoli jen jednu politickou frakci. Bude to muset být zpráva vyjadřující obavy občanů a politiků, ale – a zde existuje politická neshoda mezi námi a zpravodajem a jeho frakcí – nikoli zpráva zaměřená jen na řešení strachu a obav, ale zpráva s vyhlídkami do budoucna.

Musíme rozpočet používat tak, aby jej občané chápali jako politický nástroj, pomocí něhož nejen reagujeme na obavy, ale rovněž nabízíme politické vyhlídky do budoucna. To je myslím mimořádně důležité a úsilí naší skupiny ve fázi diskuse ve výboru i během této fáze rozpravy v plénu se zaměřuje na dosažení rovnováhy mezi zněním zprávy a touto novou politickou hnací silou, abychom nevytvořili obraz konce světa – jen strach a obavy – ale otevřeli pro Evropskou unii novou perspektivu.

Řeknu to ještě jednou: dnes může stačit prostá většina a mohou to být hlasy jediné frakce, které nastolí danou linii, je však mimořádně důležité, aby, pokud jde o tuto rozpravu, která vyústí v posílenou většinu, bylo vyslyšeno stanovisko Parlamentu, a v konečném výsledku, jinak řečeno, stanovisko občanů.

My socialisté jsme přesvědčeni, že v době krize by Evropa měla prostřednictvím svého rozpočtu reagovat velmi specificky. Odpověď, kterou dá náš rozpočet a politická Evropa, musí být v první řadě koordinovaná: nesmí vzniknout dojem, že ponecháváme samostatné řešení této obtížné situace na jednotlivých členských státech. Z druhé strany musí být upřednostněna sociální ochrana občanů; tento sociální ukazatel, který je vlastní Evropské unii, musí být naplňován, ať se stane cokoli. To je důvod, proč se pokoušíme vyjádřit některé věci v této zprávě jinak. A konečně musí být tato odpověď na krizi taková, aby jí občané rozuměli, aby z ní byly zjevné priority životního prostředí a energetiky a aby tato zpráva byla jednoznačně pro energetickou nezávislost Evropské unie, ale přístupná novým cestám, nejrůznějším možnostem, které nám umožní dosáhnout toho, čeho si přejeme.

Existuje mnoho bodů, na kterých se s hlavním vyzněním této zprávy shodneme, především s pocitem naléhavosti, s pocitem politické nutnosti. Chtěli bychom však zdůraznit, že odpověď, kterou chceme dát prostřednictvím rozpočtu, musí mít tyto specifické rysy.

Takže nashledanou v září, s nadějí, že Komise vezme důkladně v úvahu názory Parlamentu.

Anne E. Jensen, jménem skupiny ALDE. – (DA) Paní předsedající, pan Surján zvolil „bezpečnost“ jako hlavní téma pro rozpočet na rok 2010, kde je toto slovo vykládáno ve svém nejširším smyslu: zmírnění finanční a hospodářské krize, její dopady na pracovní místa a hospodářskou bezpečnost, zabezpečení energetických dodávek, bezpečná doprava, bezpečnost a zabezpečení cizinců v souvislosti s problémy způsobenými přistěhovalectvím a problémy vznikající v důsledku demografických změn a stále rostoucího počtu starších osob, o něž bude muset přezvít péči stále menší počet mladých lidí, nutnost lepší ochrany životního prostředí, potřeba boje proti terorismu a potřeba podporovat bezpečnost a zabezpečení prostřednictvím úlohy EU ve světě. Hlavní téma „bezpečnost“ vymezuje řadu oblastí, kde je rozpočet EU důležitý, a také to, jak je zásadní, aby rozpočet odrážel naše potřeby.

Z mnoha důvodů bude rok 2010 pro rozpočet EU mimořádnou výzvou. Pokud jde o strukturální fondy, je rok 2010 prvním rokem, kdy přijde řada na pravidlo $n+3$. Naplánované prostředky, které nebyly vyčerpány za poslední tři roky, nebudou již brány v potaz. Nyní tedy uvidíme, zda členské státy byly schopny využít rozpočtové prostředky včas. Samozřejmě doufám, že ustanovení o skončení platnosti, pravidlo $n+3$, na řadu nepříjde, ale pokud přesto, je to samozřejmě důvod k tomu, abychom znovu přezkoumali, zda jsou pravidla pro strukturální fondy dostatečně pružná a nebyrokratická.

Složitou otázkou, stejně jako v předchozích letech, bude v roce 2010 zahraniční politika. Chtěla bych naléhavě požádat Komisi, aby našla nezbytné prostředky, i přesto, že strop pro tuto kategorii výdajů je velmi nízký. V Rozpočtovém výboru jsme vedli množství diskusí o našem postoji, pokud jde o podporu plynovodu Nabucco z rozpočtu EU. Ráda bych zdůraznila, že je to bod, kterému přikládáme ve skupině

Aliance liberálů a demokratů pro Evropu mimořádně velkou důležitost. Energetickou bezpečnost je třeba zajistit prostřednictvím řady různých iniciativ, ale my bychom rádi podpořili právě Nabucco, projekt, který nakonec povede k nezávislosti na Gazpromu.

Rozpočtový proces bude v tomto roce poněkud složitý. Je to totiž volební rok. Zprávy pany Maňky a pan Surjána jsou jediná příležitost, kdy se Parlament může dostat k tomu, aby vyjádřil názor na tento rozpočet. Aktuální jednání v souvislosti s rozpočtem bude muset vést nově zvolený Parlament. Není snadné zachovat postup, který jsme zavedli s paní Haugovou jako zpravodajkou v loňském roce a jenž významnou měrou zapojuje výbory odborníků. Musíme ovšem vykonat vše, co je v našich silách, abychom zajistili, že bude tento postup co možná nejotevřenější a nejstrukturovanější, a s potěšením se dozvídám, paní komisařko, že o to také usilujete. Myslím si, že zprávy pan Surjána a pana Maňky jsou k tomu dobrým návrhem.

Wiesław Stefan Kuc, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, příprava rozpočtu na rok 2010 vyžaduje hodně odvahy. Dosud neznáme celý rozsah hospodářské krize, která propukla v minulém roce. Přes nesporné úsilí jednotlivých zemí o kontrolu nad ní bohužel tato krize pokračuje – dochází k rušení pracovních míst, roste nezaměstnanost a celé rodiny i vrstvy společnosti, města a vesnice chudnou.

Plnění úkolů, které jsme přijali ve víceletém finančním rámci na léta 2007 až 2013, se setkává se stále většími obtížemi. Odhadovaného finančního příspěvku bylo v minulém roce, při navrhování rozpočtu na rok 2009, dosaženo jen s obrovskými obtížemi. Bude možné jej udržet v roce 2010? Doufám, že ano. To bude náš největší úkol pro příští rok.

Neměli bychom zapomínat na to, že v těžkých dobách je nejdůležitější solidarita. Nesmíme se vzdávat vznešených cílů přijatých v Lisabonské strategii. Měli bychom mít na paměti hospodářskou rozmanitost členských států EU – ne všichni tyto státy budou schopni překonat krizi, ale společná akce může znamenat značnou pomoc. Stále máme možnost změnit naše politiky při přezkumu v polovině období, abychom se zaměřili na boj proti negativním dopadům krize a učinili z tohoto boje naši hlavní prioritu.

Závěrem bych chtěl upřímně poděkovat kolegům poslancům v Rozpočtovém výboru László Surjánovi a Vladimíru Maňkovi za jejich příspěvky v této složité době.

Pedro Guerreiro, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Tváří v tvář zhoršující se krizi v Evropské unii a nedostatečným objektivním a účinným opatřením na úrovni Společenství, jimiž by bylo možné s krizí bojovat, chce nyní Evropský parlament, který loni v prosinci odsouhlasil rozpočet na rok 2009 ve výši přibližně o 8 miliard EUR nižší, než jak byl stanoven ve víceletém finančním rámci na léta 2007 až 2013, takový konečný rozpočet na rok 2010, který by se přibližoval těmto horním mezím. Domníváme se však, že i to, co by Evropský parlament mohl přinejmenším požadovat, je ve skutečnosti příliš málo.

Rozpočtové meze, které byly stanoveny ve stávajícím víceletém finančním rámci ve výši 1 % hrubého národního důchodu EU, jednoznačně neodpovídají vyhlášené politice hospodářské a sociální soudržnosti. A co víc, tyto neadekvátní meze nejsou k daným cílům řádně využívány, či se jim dokonce ani nepřibližují, a rozhodně tyto prostředky nejsou plně čerpány. Trvale nevyužitý rozpočet a nedostatečné čerpání strukturálních fondů a Fondu soudržnosti, kde existuje dvouleté zpoždění v čerpání, vyžadují přijetí řady opatření, jímž se zajistí, aby byly tyto fondy čerpány, zejména když jsou Evropská unie a její neoliberální politiky jednou ze základních příčin současné hospodářské krize.

Tváří v tvář rostoucí nezaměstnanosti, sociálním nerovnostem a chudobě bychom měli kromě jiných opatření potvrdit naléhavou potřebu posílení finančních zdrojů ze strukturálních fondů a Fondu soudržnosti a urychlit a zajistit jejich úplné čerpání, zvýšit míru spolufinancování Společenství a zrušit u těchto fondů použití pravidla $n+2$ i $n+3$. Tyto fondy musí být rovněž využívány k tomu, aby byla chráněna zaměstnanost, s příslušnými právy, a zvýšena kupní síla pracovníků, účinně podpořeny malé a rodinné zemědělské podniky a podniky v odvětví rybolovu, s cílem chránit a rozvíjet výrobní odvětví v jednotlivých členských státech, zejména v zemích regionu soudržnosti, a účinně podporovat mikropodniky a malé a střední podniky i družstevní sektor.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Paní předsedající, EU čelí globální finanční krizi pomocí rozpočtu, který byl zformulován před půl stoletím. Podle zpravodaje by EU měla čelit modernímu globalizovanému světu prostřednictvím rozpočtu, ve kterém jsou téměř všechny peníze vyplývány na nesmyslnou zemědělskou a neefektivní regionální politiku. Je to jako kdybychom chtěli kalvárií čelit útoku moderní mechanizované armády s naváděnými střelami.

Rozdíl co se týče účinku je nepředstavitelný. Náklady na řešení finanční krize je v současnosti nemožné odhadnout, ale podle jednoho z výpočtů, který byl předložen, dosahuje v regionu výše těchto nákladů 50 000 miliard USD. Celkový rozpočet EU je pouze zlomkem této částky a je již vyplýván na zemědělskou a na regionální politiku. EU vyzvala členské státy, aby zavedly stimulační balíčky odpovídající něco málo přes 1 % HDP daného státu. To už je více než celý rozpočet EU, který jak víme je tvořen přibližně pouze jedním procentem.

Je rovněž žalostné číst znění těchto dvou zpráv, pokud jde o financování klimatické a energetické politiky. I v těchto oblastech je rozpočet EU veskrze zanedbatelný. Úkolem EU je spolupráce a závazky, a náklady na to musí nést členské státy poté, co je ukotví v rámci demokratického procesu.

Totéž platí pro energetickou politiku. Plynovod je levnější postavit na zemi než na mořském dně. Nyní, kdy Rusko a Německo přesto budují plynovod na mořském dně přímo mezi těmito zeměmi, dělají to proto, aby ostatní země izolovaly. Jedná se o nové Rapallo, a EU na to mlčí. „Má slova odlétají, myšlenky zůstávají dál“ říká král v Hamletovi.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Základní logika tvorby rozpočtu Evropského parlamentu, jak ji navrhuje zpravodaj Rozpočtového výboru Vladimír Maňka, je správná. Zahrnuje pokrytí těch míst, které se ukázaly jako slabší a ne plně vyvážené nebo jako ne v dostatečné míře čerpané v předchozích letech.

Jedná se především o dořešení překladatelských a tlumočnických kapacit využívaných v Evropském parlamentu. Tady se navzdory očekáváním zdaleka nepodařilo zabezpečit plné fungování jednoho ze základních axiomů Evropské unie, kterým je rovný přístup a nediskriminace z důvodu jazykové příslušnosti.

Přitom nemám na mysli jen rovný přístup a nediskriminaci ve vztahu k činnosti poslanců Evropského parlamentu, ale zejména možnost přístupu občanů Evropské unie, bez ohledu na mateřský jazyk, k informacím o činnosti a výstupech jednání orgánu, jehož zástupce si občané vybírají v přímých volbách.

V odstupu pěti let, navzdory masivnějšímu rozšíření Evropské unie, se tato situace jeví skutečně jako absurdní hra o čas. Snižuje to důvěru v instituce Evropské unie, zejména v menších zemích, a vytváří se tím předpolí pro nacionalistické politické skupiny.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). - (ES) Paní předsedající, paní komisařko, jedná se o poslední rozpočet v tomto volebním období a s trochou štěstí to bude také poslední rozpočet před zavedením Lisabonské smlouvy, která přinese nová ustanovení týkající se rozpočtu.

Dnes je dotčená rozprava rozpravou o rozpočtových pokynech, neboť o to tady jde, a je zcela jasné, že zde musíme schválit tyto rozpočtové pokyny dostatečně včas na to, abychom měli vliv na navrhování předběžného návrhu rozpočtu, který zpracovává, jak jsme již slyšeli, paní komisařka. Jsou to pokyny, ve kterých jsou obsaženy politické priority Parlamentu, na které tento rozpočet a přidělované prostředky musí být poskytnuty.

Rozpočet Evropské unie je bitvou o omezené zdroje, zejména dnes v době finanční a hospodářské krize. Rozhodnutí, které tu činíme a které se týká toho, jaké budou politické priority Evropského parlamentu, je proto nanejvýš důležité, zejména s ohledem na to, že tento rozpočet bude tvořit přechod mezi dvěma volebními obdobími Evropského parlamentu a rovněž mezi dvěma mandáty Evropské komise.

Ti, kteří v současnosti zahajují tento proces, nejsou těmi, kteří jej budou v prosinci dokončovat, a budeme mít možná do té doby až tři různé komisaře odpovědné za rozpočtové záležitosti – a rád bych využil této příležitosti, abych poblahopřál paní komisařce k jejímu jmenování. Dosáhnout konsenzu o našich prioritách v této sněmovně je mimořádně důležité.

Je zjevné, že obdobně jako v loňském roce směřujeme k rozpočtu, který bude v co největší míře zohledňovat bezpečnost pro naše občany. Tato bezpečnost zahrnuje řadu odlišných témat, jako například sociální soudržnost, hledání pracovního místa a soudržnost a – jak bylo zmíněno na počátku tohoto zasedání – je také bohužel nezbytné zlepšit bezpečnost a boj proti terorismu. Nesmíme zapomínat na to, že boj proti terorismu je stále bohužel pro Evropskou unii prioritou.

Další naší prioritou bude samozřejmě bojovat proti hospodářské krizi. Plán hospodářské obnovy poukázal na omezení a na nedostatky v ročním rozpočtu, víceletém finančním rámci, a dokonce v interinstitucionální spolupráci. Chybí nám skutečný dialog, abychom například posoudili úlohu Evropské investiční banky a používání přebytků v kategoriích výdajů k financování plánů Evropské komise. Chybí konsenzus a také dialog.

Tyto pokyny budou obsahovat politická rozhodnutí, jež se odrazí v červencovém dohodovacím řízení a poté budou součástí prvního čtení.

Byl bych rád, kdyby se zpravodajovi Surjánovi dostalo dostatečné podpory, která mu umožní tyto pokyny úspěšně dokončit, neboť je schopen to udělat, a doufám, že budeme mít do prosince velmi dobrý výsledek.

Ralf Walter (PSE). - (DE) Mnohokrát děkuji paní předsedající a paní komisařce. Jak uvedl pan Surján, je rozpočet, který máme k dispozici, napjatý – 1 % hrubého národního produktu. Proto musíme být všichni opatrnější ve vydávání finančních prostředků, zejména s ohledem na to, jak krize doléhá na myšlení lidí. Měli bychom se rovněž pokusit rozhodovat společně.

V této zprávě existuje jedna část, kde nejsou žádná společná rozhodnutí možná. Týká se to dodávek energie a zabezpečení těchto dodávek. Kladu si otázku, zda v době, kdy musíme zvažovat i ty nejmenší výdaje, bychom měli skutečně investovat peníze v oblastech, kde působí tržní aktéři, kteří dosahují miliardových zisků. Je navržena podpora plynovodu, jako je například projekt South Stream italské skupiny Eni, která dosahuje zisku 10 miliard EUR. Nord Stream je projekt německé skupiny E.ON, která dosahuje zisku 5 miliard EUR, a projekt Nabucco spojuje dohromady německou, australskou a tureckou společnost s celkovými zisky přesahujícími 6 miliard EUR. Máme skutečně vkládat peníze daňových poplatníků do oblastí, kde jsou dosahovány zisky? Mají konglomeráty samy činit příslušné investice a měli bychom se snad angažovat pouze v těch oblastech, kde je podpora od daňových poplatníků skutečně žádoucí? Neměli bychom vyhazovat další peníze na ty, kdo i tak vydělávají dost. Proto se ptám: je to skutečně to, co chceme?

Moje druhá otázka zní: Jestliže nepodporujeme společnosti, proč Nabucco? Proč chceme vytvářet v tomto ohledu nerovnováhu? Proč chceme zvýhodňovat například maďarskou společnost před italskou? Jaké pro to máte zdůvodnění? Neutrálnost z hlediska hospodářské soutěže je nutností, ale ta je právě narušována tím, v co doufáte, že bude přijato.

Moje třetí připomínka se týká toho, že finanční prostředky je třeba využít v Evropě. Proč máme investovat v Ázerbájdžán? Tváří v tvář krizi po nás naši evropští občané chtějí, abychom zajistili mechanismy, které povedou k jejímu řešení. Očekávají od nás, že jim poskytneme pomoc.

Surjánovu zprávu v současném znění nemůžeme podpořit, neboť by to znamenalo podporu opatření, jimiž je narušována hospodářská soutěž, a vydávání peněžních prostředků tam, kde jednotlivé subjekty i celá odvětví dosahují vysokých zisků. Evropská unie se svými nedostatečnými zdroji si to v žádném případě nemůže dovolit.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Paní předsedající, navrhnout rozpočet na příští rok bude náročným úkolem. V důsledku voleb do Evropského parlamentu na jaře letošního roku dojde ke dlouhé přestávce v procesu přípravy návrhů a případný vstup Lisabonské smlouvy v platnost znamená, že by rozpočet byl navrhován podle odlišných pravidel, než podle kterých bude plněn. Přeji proto panu Surjánovi a panu Maňkovi jako hlavním zpravodajům pro rozpočet mnoho úspěchů v jejich mimořádně náročném úkolu.

Strukturální politika EU se ocitla v pasti, kterou představuje byrokracie. Příčinou je její nesmyslný složitý systém administrace a monitorování, který je připraven pohltit 20 % finančních prostředků z programů Evropského sociálního fondu a naštěstí jen 7 % z programů Evropského fondu pro regionální rozvoj. Financování zde je jen pro 2 % nejvýznamnějších projektů. Krom toho mám za sebou již více než dva roky nového programového období. V minulém roce bylo například více než 2,8 miliardy EUR staženo nebo odloženo se závazkem a více než 4 miliardy EUR v položkách plateb vyčerpány.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Paní předsedající, každoročně přijímané rozpočty jsou celkově výrazně nižší než částky ve víceletých finančních rámcích. A co víc, rozpočty jsou plněny ve stále nižší míře, což vede k významné části nenaplněných rozpočtových závazků. Tento jev má příčiny zejména v systému složitých pravidel a požadavků předepsaných Evropskou komisí a dále v příliš podrobných předpisech, k nimž zavazují příjemce členské státy.

Aby se zlepšilo plnění rozpočtu, je nezbytné, aby Komise i jednotlivé členské státy byrokratickou zátěž významně snížily. Zadruhé je s ohledem na prohlubující se hospodářskou krizi v EU zapotřebí ještě více rozšířit využívání rozpočtových zdrojů EU i financování evropskými orgány formou půjček a úvěrů v zájmu podpory rozvoje v členských státech, a zejména sektoru malých a středních podniků. Zatřetí a závěrem je rovněž důležité zajistit, aby byly ještě více využívány rozpočtové zdroje EU a financování poskytované bankami k zajištění skutečné rozmanitosti ve smyslu našich dodávek energie, a zejména ve prospěch projektu

Nabucco. Nebudeme-li diverzifikovat naše dodávky surovin pro výrobu energie, obzvláště zemního plynu, krize jaké jsme byli svědkem v lednu, se budou opakovat.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Paní předsedající, je správné, že hovoříme o finanční krizi, ale není správné tvrdit, že Evropská unie nemá ve svém rozpočtu dost finančních prostředků na to, aby financovala příslušná opatření na boj proti této krizi.

Máme v našem ročním rozpočtu 144 miliard EUR, z nichž bylo pro tento účel nějakým způsobem získáno 5 miliard EUR. Já mám následující návrh: změníme těchto 5 miliard na 50 miliard EUR, aniž bychom přitom zvýšili rozpočet. Jak? Vezmeme část věnovanou na administrativu; jestliže zahrneme administrativní výdaje ukryté v operačních programech, dává to celkem 15 miliard EUR.

Tvrdím, že bychom se tu mohli obejít s 5 miliardami EUR a zbytek ve výši 10 miliard EUR využít na boj proti finanční krizi. Potom udělejme to samé, co vždy požadujeme od kohokoli jiného, tedy předložíme naše programy a činnosti k nezávislému posouzení. Jsem přesvědčen, že kdyby dnes byly specifické politiky Evropské unie konečně přezkoumány, mohli bychom na možných úsporách snadno dosáhnout dalších 30 miliard EUR ročně, aniž bychom přitom ztratili ze zřetele naše cíle.

Existují také určité drobnější záležitosti zde v této sněmovně. Máme rozpočet ve výši 1,5 miliard EUR. Zahájení zasedání včas by zvýšilo účinnost naší práce – což by mělo hodnotu 700 miliard EUR – a zbývajících 30 milionů by mohlo být získáno z Rady, která plýtvá svými zdroji přinejmenším stejně jako tento Parlament.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, Parlament bude zde v plénu v těchto pokynech pro rozpočet na rok 2010 nejen stanovovat zásady pro rozpočtovou politiku, ale vzhledem k tomu, že neexistuje v dané věci návrh usnesení, který by předložily politické skupiny, rovněž reagovat na roční politickou strategii Komise.

Důvodem, proč je tento rozpočet tak složitý, je ovšem především to, že se skládá ze dvou fází. Tato sněmovna a její Rozpočtový výbor ponese odpovědnost ještě i za červencové dohodovací řízení a my dnes nemůžeme předvídat, jak se v něm projeví nové úkoly a doplňková opatření, například na základě případného přijetí Lisabonské smlouvy nebo nových požadavků vyplývajících ze světových a evropských konjunkturálních vlivů. Zároveň bude rozpočet na rok 2010 následně tvořit přechod k přezkumu rozpočtu a přezkumu víceletých programů v polovině období, které se oba uskuteční v roce 2010. S potěšením sleduji, že zpravodaj Surján v diskusi o aspektech evropské rozpočtové politiky zdůrazňuje, že Evropa je příkladem poskytování možností a ochrany; což současně se zaručením vnitřní a vnější bezpečnosti znamená zajištění ochrany evropským občanům a pomoc při řešení současných problémů tím, že bude dán nový impuls růstu, inovacím a pracovním místům. Nehovoříme zde jen o nových finančních prostředcích, hovoříme zde také zejména o zjednodušení a urychlení stávajících opatření, abychom nemuseli soustavně vracet schválené platby do našich programů týkajících se solidarity, které již tvoří část rozpočtu, každoročními doplňkovými rozpočty.

Vítám rovněž priority, které pan Maňka předložil Parlamentu ve své zprávě. Hovoříme-li o zlepšení vnitřních struktur Parlamentu, je kromě zlepšení pravidel pro používání jazyků nezbytné nadále pokračovat v analýze využívání zdrojů a organizace práce, s níž jsme již započali, spíše než pokaždé požadovat vytvoření nového pracovního místa. Jestliže hodláme přijímat více právních předpisů, potřebujeme se lépe soustředit jinde; nemůžeme požadovat nová pracovní místa a pozice, jakmile se nám zachce. Máme v tomto ohledu před sebou ještě velký kus práce.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Paní předsedající, paní komisařko, vítám skutečnost, že tato zpráva zaujímá jednoznačný postoj, pokud jde podporu Společenství projektu Nabucco. Rusko-ukrajinská plynová krize zdůraznila, jak Evropa je závislá na dodávkách zemního plynu. Projekt Nabucco je jediným realistickým proveditelným plánem, který je schopný zmírnit jednostrannou závislost Evropy na ruských dodávkách plynu. Jste možná už unaveni tím, že mne zde každý rok v rozpravě o rozpočtu slyšíte upozorňovat na nepřiměřené financování kapitoly pro zahraniční věci. Evropská unie může reagovat včas na nové úkoly, pouze pokud její rozpočet dovoluje skutečnou pružnost a přerozdělení v rámci kapitol i mezi kapitolami navzájem; jinak můžeme i nadále podporovat naše nejdůležitější cíle pomocí rozpočtových triků a neprůhledných manipulací s rozpočtem. Vyzývám Komisi, aby nabídla způsob, jak řešit v souvislosti s opravdovým přezkumem v polovině období závažné problémy týkající se financování kapitoly pro zahraniční věci a aby zajistila větší rozpočtovou pružnost.

James Elles (PPE-DE). – Paní předsedající, protože jsme dospěli do první fáze rozpočtu na rok 2010, rád bych poblahopřál oběma zpravodajům. Je jasné – a ostatní řečníci to již zmínili – že na podzim provedeme

odlišný typ rozpravy, neboť se v současnosti pohybujeme v období evropských voleb konaných době, kdy panují nejhorší hospodářské podmínky za posledních šedesát let.

Mám proto podezření, pane Surjáné, že při přezkumu rozpočtu na podzim – a vy jste v tomto dokumentu nastínili tradiční výzvy – se nové výzvy v mnohém změní v návaznosti na diskuse, které budeme mít, a budou se soustředit na to, kam budeme směřovat, a představovat spíše vytváření nových pracovních míst pro budoucnost než kroky zpět. Důraz bude kladen na takové věci ve vašem dokumentu, jako jsou zelené technologie, technologie s nulovými emisemi uhlíku, a v první řadě na hledání postupů, jak mohou informační a komunikační technologie posílit inovace a být schopné přispět k novému růstu, který evropské hospodářství bude potřebovat.

Pane Maňko, když přemýšlíme o procesu analýzy využívání zdrojů a organizace práce, který zde byl před okamžikem zmíněn, nezapomeňte prosím v tomto rozpočtu pro Evropský parlament na úlohu technologií a na to, jak je cokoli možné udělat co možná nejjednodušeji. Nepotřebujeme dělat věci tradičně. Musíme přemýšlet o nových způsobech, jak komunikovat s našimi občany. Mám podezření, že nejpозději s příštím Parlamentem bude mít každý parlamentní bufet také blog. V současnosti existuje v globálním systému více než 100 milionů blogů; na počátku tohoto parlamentního období v roce 2004 nebyly žádné blogy. Svou mysl musíme mít v tolika ohledech naladěnou do budoucnosti, a nikoli šlapat běžnou cestou, na kterou jsme zvyklí.

A nakonec důrazně podporuji návrh pana Surjána, neboť v obou rozpočtech vyzdvihuje to, čemu já říkám hodnota za vložené prostředky a co ostatní nazývají kvalitativním zlepšením vydávání finančních prostředků. Hospodářská recese na nás dolehne velice tíživě a budeme muset být schopní odůvodnit prostředky, které vydáváme. Rád bych poděkoval paní komisařce za všechno, co vykonala během svého funkčního období co se týče možnosti sledovat, jak jsou prostředky vydávány. Kdyby v souvislosti s novým Parlamentem mohla být provedena analýza toho, které rozpočtové linie jsou silnější a které slabší, bylo by to velmi vítáno.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN SIWIEC

Místopředseda

Maria Petre (PPE-DE). – (RO) Především bych chtěla poděkovat kolegovi poslanci Surjánovi za jeho úsilí. Protože vedeme rozpravu o rozpočtových pokynech na rok 2010, což je prakticky politická rozprava, ráda bych zdůraznila několik věcí.

Podle mého názoru a názoru Rumunska existuje jeden mimořádně důležitý prvek potřebný k tomu, aby bylo zajištěno účinné fungování Evropské unie, a tento prvek je třeba jednoznačně zahrnout do rozpočtových linií na rok 2010: projekt Nabucco. Všichni víme, že má Evropská unie za sebou dosti nepříjemnou zkušenost letošní zimy, kdy se z velké části ocitla zcela bez dodávek zemního plynu. Navíc se tato záležitost nedotýká pouze zemního plynu, ale veškerých energetických zdrojů, které Evropská unie využívá.

EU je závislá na svých dodavatelích nejen ve smyslu ceny, ale také ve smyslu dodávek. Proto je zcela zásadní, abychom diverzifikovali naše energetické dodávky a energetické zdroje i způsoby přepravy těchto zdrojů s cílem zaručit našim občanům stále dodávky a chránit je před přerušením dodávek, obzvláště během chladného zimního období.

Na druhé straně mám pocit, že potřebujeme investovat do výzkumu a vývoje nových technologií, které umožní, aby průmyslová odvětví používala co možná nejméně energie, a rovněž povzbudit tento výzkum a vývoj. Musíme spolu s evropskými občany zlepšit kampaně zaměřené na úsporu energií. Diverzifikace zdrojů a energetické úspory jsou řešeními, která mají předjímat energetické krize ohrožující Evropskou unii a na tyto krize reagovat.

Ville Itälä (PPE-DE). – (FI) Pane předsedajícím, je před námi náročný rok: budou v něm volby a ke všemu v něm panuje hospodářská krize. Znamená to, že máme značnou odpovědnost, ale naštěstí se na to pan Surján a pan Maňka zaměřili. Víím, že oba berou svou odpovědnost vážně a vykonávají dobře svou funkci. To ovšem znamená, že budeme muset posoudit zejména vlastní projekty Parlamentu a také bychom měli jít příkladem veřejnosti a získat nakonec její důvěru. Skutečně budeme potřebovat, abychom dostali zvětšovací sklo a velmi důkladně posoudili, jaké projekty můžeme v tomto období realizovat. Nemělo by to být nic, co bude hodně velké.

Chci se zaměřit ve svém vystoupení na jednu skutečnost. Totiž že letošní rozpočet obsahoval novou položku Strategie pro Baltské moře a doufáme, že v tomto roce Komise spolu s Parlamentem vystihnou ty správné projekty a naleznou správné prostředky na správný druh opatření. Lidé, kteří žijí v regionu Baltského moře,

očekávají, že budou mít užitek z této strategie pro Baltské moře, a jestliže věci důkladně promyslíme, mohli bychom v tom být úspěšní.

László Surján, zpravodaj. – (HU) Vítám připomínky a mám pocit, že většina kritiky a rovněž převažující část předložených pozměňovacích návrhů má jediný společný základ. Tento základ má podle mého názoru spíše terminologickou povahu a nejedná se tu o skutečně opačný názor. Jedním z hlavních témat této diskuse je podpora projektu Nabucco. Chtěl bych, abychom si rozuměli v tom, že nechceme podpořit společnost a že neexistují otazníky, co se týká projektů za miliardy eur; očekáváme však, že Evropská komise přijme opatření na podporu energetické nezávislosti Evropy, a jedním ze symbolů tohoto úsilí je – mimo jiné – projekt Nabucco.

Pane předsedající, dovolu mi zdůraznit ještě jednu myšlenku. Tento rozpočet má širší dopad. V současnosti již evropští občané nemají takový pocit znamenitosti Evropské unie, jak tomu bylo u jejích zakladatelů, totiž že přispěje k míru a již nikdy nebude možné vyvolat válku. Dnes je v sázce něco jiného. Nemusíme se obávat války, leč přesto čelíme útokům, jakými je například tato krize. Pokud můžeme tento problém řešit a jestliže budeme moci prokázat sami sobě a evropským občanům, že Evropská unie může čelit těmto obavám společně, dohromady, pak EU dá jasně najevo svým občanům, že stojí za to přinášet oběti, stojí za to spolupracovat. Unii potřebujeme. Očekávám, že klesne euroskepticismus, jestliže přijmeme úspěšný rozpočet na rok 2010, a žádám o podporu nyní i potom na podzim. Děkuji za pozornost.

Vladimír Maňka, zpravodaj. – (SK) Chci poděkovat za podnětnou rozpravu všem diskutujícím, a dále za konstruktivní spolupráci se stínovým zpravodajem. I díky jejich pozměňovacím návrhům je celý návrh kvalitnější.

Chci také poděkovat generálnímu tajemníkovi panu Rømerovi za spolupráci a těším se už teď na spolupráci s novým budoucím generálním tajemníkem.

Děkuji všem představitelům generálních ředitelství Evropského parlamentu, s nimiž jsem se setkal a vedl diskuse. Představitelům ostatních generálních ředitelství bych chtěl říci, že mám zájem se i s nimi setkat a společně hledat účinná řešení, abychom lépe využívali finanční prostředky evropských občanů.

Rozpočtový výbor konstruktivně spolupracoval s ostatními institucemi i v minulosti a také během předchozího rozpočtového procesu. Věřím, že rozpočtové požadavky, které v těchto dnech předkládají tyto instituce, jsou realistické.

Chci ocenit způsob tvorby rozpočtu u těch institucí, které svůj rozpočet tvoří nejen podle koeficientu inflace, automaticky, ale na základě skutečných potřeb, a to je v této době skutečně velmi důležité. V nejbližších dnech se setkám se zástupci institucí, abych si vyslechl jejich názory dříve, než budeme o těchto odhadech jednat v Rozpočtovém výboru. Ještě jednou děkuji všem kolegům a těším se na další spolupráci. Těším se na další pokračování naší spolupráce.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý 10. března 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) V době finanční a hospodářské krize se setkávají malé a střední podniky se stále většími obtížemi, neboť se snaží získat financování pro vědecký výzkum, technologický rozvoj a inovace; podle programu pro konkurenceschopnost a inovaci by bylo možné poskytnout účinnou podporu pro inovace související s činnostmi malých a středních podniků, a proto zdůrazňuje význam přidělování dostatečných fondů pro financování rámcového programu pro podporu konkurenceschopnosti a inovací.

Informační a komunikační technologie poskytují k povzbuzení růstu a inovací, a tím k naplnění cílů Lisabonské strategie a překonání současné hospodářské krize, obrovské možnosti; více než kdykoli dříve je evropský výzkumný prostor základnou evropské informační společnosti a je nezbytný k tomu, aby byly odstraněny nedůslednosti ve vědeckovýzkumných činnostech, programech a politikách v Evropě; adekvátní financování je třeba k tomu, aby byl zajištěn tok kvalifikovaných výzkumných pracovníků, kteří budou mít možnost volně se pohybovat v rámci Evropy, a na podporu globálních vědeckovýzkumných infrastruktur, k nimž budou mít přístup výzkumné týmy z celé Evropy.

Zabezpečení dodávek energie v Evropské unii a rovněž zásada energetické solidarity jsou nejdůležitějšími současnými prioritami EU, a tato skutečnost by měla být v rozpočtu EU příslušně zohledněna.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), písemně. – (BG) Odpovědnost Evropského parlamentu při přípravě rozpočtu na rok 2010 je oproti předchozím rozpočtům větší. Důvodem je finanční a hospodářská krize spolu s nestabilní energetickou situací, která postihla členské státy EU. Rozpočtový proces by měl být co nejpresnější a současně je nezbytné umožnit flexibilní úpravy, neboť dynamika krize vyžaduje, aby byl rozpočet řízen také dynamicky.

Musíme být úspěšnější v realizaci regionální a sociální politiky soudržnosti na celém území EU. To se musí odrážet ve všech prioritách, což je dokonce ještě větší úkol v kontextu hospodářské krize, abychom nedopustili rozdělování členských států a napomohli se zvládnutím situace novým členským státům.

Jsem přesvědčen, že s použitím rozpočtových nástrojů budeme v roce 2010 odpovědnější, pokud jde o energetické a dopravní sítě, a že vnitřní energetické sítě EU budou dobře plánovány tak, aby zaručovaly alternativní řešení zemím, které jsou nejvíce postižené nedostatkem energie. Dalšími zvlášť důležitými otázkami jsou pružnost a účinnost ve smyslu financování dopravních koridorů s cílem usnadnit dopravu a rozšířit komunikační vazby mezi zeměmi. Zvláštní pozornost musí být věnována sítím mezi Severem a Jihem.

V rozmachu výzkumných a vývojových projektů ze zapotřebí daleko více intenzity. Inovační politika musí být u daných zemí zacílená na odpovídající odvětví pro tyto země, aby se dosáhlo maximální účinnosti plynoucí z využití fondů.

Péter Olajos (PPE-DE), písemně. (HU) Jako navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin k rozpočtu EU na rok 2010 bych chtěl vyjádřit svou spokojenost s materiálem, který máme před sebou.

Zejména vítám záměr Komise přispět k hospodářské a sociální obnově, posílit energetickou účinnost a bojovat proti změně klimatu.

Plně souhlasím s tím, že Evropská unie musí přijmout více zásadních finančních a rozpočtových rozhodnutí, která Evropské unii umožní hrát její úlohu především v oblastech hospodářského růstu a tvorby pracovních míst. Ochrana životního prostředí – tedy zelený Nový úděl – může v podobě hledání řešení současné hospodářské krize nabídnout skvělou příležitost k zavedení infrastruktury spojené se zelenými technologiemi.

Problémy s dodávkami zemního plynu na počátku tohoto roku poukázaly opět na nedostatečné alternativní energetické zdroje, alternativní trasy dodávek energie, kapacity pro skladování energetických zdrojů a propojení pro přesuny energie mezi členskými státy. To je důvod, proč je důležité, aby rozpočet EU plně odrážel potřebu posílit zabezpečení dodávek a dopravy energie, a my bychom investovali významné částky do těchto oblastí.

Jak se naznačuje ve zprávě, změna klimatu a ochrana životního prostředí a rovněž otázka zabezpečení dodávek energie spolu navzájem úzce souvisí. Zároveň je nešťastné, že dosud stále nejsou v rozpočtu EU uspokojivě zahrnuta opatření na zmírnění změny klimatu. Proto vidím zásadní úkol pro Parlament v tom, aby vyvinul tlak na Komisi s cílem zajistit, aby byly plánované zdroje navýšeny.

18. Statut evropské soukromé společnosti – Přemístění sídla obchodních společností do jiného členského státu – „Small Business Act“ – Účast zaměstnanců ve společnostech s evropským statutem (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o

– zprávě (A6-0044/2009) pana Lehneho jménem Výboru pro právní záležitosti o návrhu nařízení Rady o statutu evropské soukromé společnosti (KOM(2008)0396 – C6-0283/2008 – 2008/0130(CNS)).

– zprávě (A6-0040/2009) pana Lehneho jménem Výboru pro právní záležitosti s doporučeními Komise o přemístění sídla obchodních společností do jiného členského státu ((2008/2196(INI)).

– zprávě (A6-0074/2009) Herczogové jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku o „Small Business Act“ (2008/2237(INI)).

– prohlášení Komise o účasti zaměstnanců ve společnostech s evropským statutem.

Klaus-Heiner Lehne, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, mám zde obhajovat dvě zprávy a obě vznikly ve Výboru pro právní záležitosti Evropského parlamentu.

Rád bych začal tou, která je v současnosti důležitější, neboť se týká zvláštního legislativního postupu na základě podnětu Komise: evropské soukromé společnosti. Skutečně se jedná o klíčový legislativní prvek, lze-li jej takto nazvat, „Small Business Act“.

Dovolte mi nejprve říci několik slov k souvislostem. Myšlenka evropské soukromé společnosti už byla obsažena v Akčním plánu o právu společností, který předložil komisař Bolkestein. Z důvodů, které podle mne nebyly rozumné, byla pak myšlenka evropské soukromé společnosti z tohoto akčního plánu postupně dá se říci vymazána, to bylo za funkčního období této Komise, a nebyla tehdy Komisí dále sledována.

Evropský parlament s tím však nesouhlasil, a to bylo důvodem k této jeho legislativní zprávě z vlastního podnětu podle článku 39 jednacího řádu a článku 192 Smlouvy, před jistou dobou doporučené v této sněmovně převážnou většinou. Za těchto okolností byla Komise nucena znovu posoudit myšlenku evropské soukromé společnosti a předkládá ji teď v rámci „Small Business Act“ – což je velice vítáno.

Tento model zvláštní formy společnosti se zaměřuje na evropské malé a střední podniky. Až dosud měly svou zvláštní formu společnosti, evropskou společnost, jen velké společnosti. Jsem přesvědčen, že už se měl tento návrh udělat dávno. Protože se to týká malých a středních podniků a musí být stanoveny předpisy i pro začínající malé a střední tzv. start-up firmy – tj. společnosti, které vznikají z myšlenky založit společnost a nikoliv jako důsledek transformace, dělení nebo fúze stávajících nebo jiných společností –, vítáme rovněž omezení dané Evropskou komisí, pokud jde o požadavky na přeshraniční složku. To bylo myslím také vyjádřeno Parlamentem v této zprávě.

Považujeme dále za správné, aby veškeré otázky týkající se kapitálu a odpovědnosti musely být na evropské úrovni jasně stanoveny v právních předpisech, neboť u malých a středních podniků to jsou specifické problémy. To, že je v současnosti potřeba, aby podniky pracovaly s velmi rozdílnými vnitrostátními právními formami, znamená, že potřebují velké množství informací, což je v této nové právní formě odstraněno.

Také si myslíme, že jsme v souladu s judikaturou Evropského soudního dvora ve věci, zda musí být sídlo společnosti totožné s jejím statutárním sídlem nebo administrativním sídlem; tj. že se předpokládá pouze jedno sídlo společnosti. Víím, že zde v tomto Parlamentu existuje menšinový názor na tuto otázku, ale ve Výboru pro právní záležitosti Evropského parlamentu – ze kterého, předpokládám, bude Parlament zítra při hlasování vycházet – existuje většinový názor na to, že musí rozhodně existovat možnost oddělení a že forma evropské společnosti nesmí být znevýhodněna oproti formě vnitrostátní společnosti, přičemž tato možnost existuje podle judikatury Evropského soudního dvora.

Největším problémem, který si vyžádal zdlouhavá jednání, byla situace ohledně účasti zaměstnanců. Již jsme s tím měli vážné problémy v minulosti, při řešení otázek souvisejících s jinými právními akty podle práva společností. Stačí zmínit jen evropskou společnost a směrnici o přeshraničních fúzích. Věřím, že díky kompromisním pozměňovacím návrhům, pod které se podepsaly tři největší politické skupiny v tomto Parlamentu, jsme byli úspěšní v nalezení skutečného řešení tohoto problému; řešení, které využívá úspěšné prvky předchozích právních aktů v Evropské unii, představuje kompromis mezi odlišnými právními situacemi v členských státech a je rovněž příspěvkem k ochraně práv zaměstnanců.

Moje poslední poznámka se týká čtrnácté směrnice, pro kterou jsem rovněž zpravodajem. Historie je podobná tomu, co bylo řečeno o evropské společnosti. Naším cílem je využít tento legislativní návrh usnesení tak, aby po Komisi vyžadoval, aby předložila konkrétní návrh, jak tomu bylo v případě evropské soukromé společnosti, a skutečně očekáváme, že Komise tak učiní, abychom mohli odstranit poslední mezery v právu společností a zajistit svobodu usazování pro podniky. Děkuji vám co nejsrdečněji za pozornost.

Edit Herczog, zpravodajka. – (HU) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, blížíme se ke konci dlouhého procesu, dlouhého a úspěšného procesu, jehož prostřednictvím jsme byli schopni posunout malé a střední podniky z periferie do středu pozornosti. Byl to dlouhý proces, než jsme dosáhli bodu, kde tento vnitřní trh, třebaže je sjednocený, není homogenní. Byla to dlouhá cesta, na jejímž konci vidíme, že 23 milionů malých a středních podniků vykonává činnost se stejnou administrativní zátěží a podle stejných pravidel jako 41 tisíc velkých evropských společností, třebaže ty prvně jmenované nejsou schopny vstoupit na trh za podmínek, které by se byt vzdáleně podobaly podmínkám pro velké společnosti.

Zdá se nám, že má Komise pod vedením komisaře Verheugena za posledních pět let za sebou dlouhý kus cesty, a my vítáme tuto změnu v přístupu v Evropské unii směrem k odstraňování překážek, se kterými se střetávají malé a střední podniky na úrovni EU i na vnitrostátní úrovni. Jednou z možností, jak zvýšit obrat

malých a středních podniků, je umožnit stále většímu množství těchto podniků vstupovat na evropský vnitřní trh, neboť v současnosti je tento podíl jenom 8 % podniků a na tomto trhu je realizováno pouze 15 % jejich obratu. Obrat těchto podniků by se mohl zvýšit, pokud by se byly schopné ve větší míře účastnit programů a projektů inovativního výzkumu a vývoje. Zapojení těchto malých podniků na trhu by napomohlo, kdyby fondy a zdroje financování byly přístupné snadněji, než jak tomu je v současnosti. Jejich obrat by se mohl zvýšit, kdybychom konečně vytvořili patent Společenství, abychom tak zabránili levným padělkům ve vytěšňování duševního vlastnictví produkovaného našimi malými podniky.

Jsem přesvědčen, že nejvíce citlivým úkolem z hlediska úspěchu celé Lisabonské strategie je zcela jistě napomáhat malým a středním podnikům v tom, aby se z úrovně svého členského státu posunuly na úroveň vnitřního trhu EU. Vedle toho, co již bylo řečeno, musíme však v první řadě zdůraznit to, že existují problémy týkající se hlavního zdroje financování malých a středních podniků. Tímto zdrojem zůstávají i nadále úvěry. Zvýšená citlivost finančních institucí vůči rizikům znamená, že stále více společností má obtíže s přístupem k úvěru. Banky předjímají nejistotu hospodářské situace a jsou zdrženlivé, pokud jde o půjčky v tomto sektoru malých a středních podniků. Ředitelé malých a středních podniků si stěžují na to, že tisíce společností a desítky tisíc pracovních míst mohou být ohroženy. Je to především v našem zájmu, abychom zajistili, aby proudily do hospodářství finanční prostředky určené k posílení likvidity, a ne aby zůstávaly v bankovních trezorech. Banky musí začít stimulovat hospodářství a malé a střední podniky co možná nejdříve.

Dalším úkolem je vytvoření evropské solidarity. Opravdu jediným řešením je nabídnout malým a středním podnikům, které se ocitly kvůli krizi v obtížích, ochranu, která bude účinnější než ta, jakou mohou nabídnout jednotlivé státy. Zde bych chtěla poukázat na to, že situace malých a středních podniků a to, jak je tato situace řešena, je zkouškou evropské solidarity. Je důkazem toho, že Evropa je schopná přijmout sdílená rizika se svými členskými státy, a to i nad rámec eurozóny. Opatření zacílená v první řadě na stabilizaci eurozóny mohou snadno vést – a už vedla – k finančnímu vakuu mimo eurozónu. Musím proto požádat ty, kdo přijímají rozhodnutí na evropské úrovni, a zástupce bankovního sektoru, aby v současné situaci nedopustili vytvoření dvojrychlostní Evropy, protože kolaps regionu, kde malé a střední podniky hrají rozhodující úlohu – je v nich více než 90 % podniků z řad malých a středních podniků, – by měl katastrofické hospodářské důsledky. Žádám za tím účelem o podporu Komise i kolegy poslance. Děkuji své spoluzpravodajce Nicole Fontaineové a ostatním stínovým zpravodajům za spolupráci a ještě jednou blahopřeji komisaři Verheugenovi k výsledkům, kterých bylo dosud dosaženo.

Ján Figel', člen Komise. – Pane předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat oběma zpravodajům. Dámy mají přednost, a nikoli pouze v tyto dny, začnu tedy poděkováním paní Herczogové za její kvalitní zprávu o „Small Business Act“ a za výraznou podporu, kterou věnuje iniciativě Komise zaměřené na vytvoření komplexní politiky v oblasti malých a středních podniků. Rád bych také vzdal hold panu Lehneovi, nejen za jeho účinné řízení prací na statutu soukromé společnosti v postupu konzultace, ale také za jeho zajímavá a tvůrčí řešení, jež jsou ve zprávě obsažena.

Jsme nyní ve skutečně kritické fázi. Každodenně slyšíme, že potřebujeme posílit a obnovit důvěru ve fungování globálního hospodářství. Finanční a hospodářská krize zasáhla evropské podniky skutečně tvrdě a jsem přesvědčen, že je nyní více než kdykoli dříve důležité naplno využít potenciál malých a středních podniků. Je to skutečná záchrana evropského hospodářství.

„Small Business Act“, který Komise přijala v červnu 2008, poskytuje komplexní rámec krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých činností na podporu růstu malých a středních podniků a konkurenceschopnosti v rámci Lisabonské strategie. Navrhuje deset politických zásad a řadu konkrétních iniciativ s cílem zajistit, aby záležitosti týkající se malých a středních podniků byly ve středu našeho rozhodování – jak řekla paní Herczogová, aby malé a střední podniky byly začleněny do středu naší pozornosti a strategií.

„Small Business Act“ je souborem legislativních iniciativ, zahrnujících mimo jiné návrh statutu evropské soukromé společnosti. „Small Business Act“ je koncipován tak, aby bylo zajištěno, aby zásada „mysli nejdříve v malém“ a prioritou malým podnikům byly trvale a nezvratně zakotveny v tvorbě politik v celé Unii. „Small Business Act“ rovněž požaduje větší míru uznání podnikavosti a podnikům. Potřebujeme lidi, kteří jsou připraveni chopit se iniciativ, navrhovat projekty a podstupovat rizika více než kdykoli předtím v dobách, jako je tato. Dále jsme přesvědčeni, že čestní podnikatelé, jejichž podniky selhaly, by měli mít druhou šanci.

V současné hospodářské krizi musíme stanovit priority a zaměřit se na to, abychom zorganizovali v první řadě opatření, která v sobě mají největší potenciál přispět k obnově. Akční plán „Small Business Act“ a plán evropské hospodářské obnovy navrhuji ambiciózní opatření ve třech klíkových oblastech: zaprvé je to

poskytnutí tolik potřebných úvěrů, zadruhé snížení administrativní zátěže a za třetí vytváření podmínek pro podnikání malých a středních podniků v zahraničí.

Úspěch realizace „Small Business Act“ závisí na spolupráci všech zúčastněných subjektů. Jsme vděční za vaši podporu. Usnesení, které Parlament přijal počátkem prosince, přišlo včas a bylo velmi vítanou iniciativou. Jak víte, na vrcholné schůzce v prosinci, za francouzského předsednictví, hlavy států a předsedové vlád „Small Business Act“ jednomyslně schválili.

Je proto důležité, aby dnes tato sněmovna plně podpořila zprávu paní Herczogové s cílem vytvořit pevný a legitimní základ pro budoucí činnost. Chtěl bych vás vyzvat, abyste podpořili „Small Business Act“ ve vašich zemích a ve vašich volebních krajích, abychom zajistili, aby se tento ambiciózní politický program stal realitou a aby skutečně pomohl malým a středním podnikům v jejich každodenním podnikání.

Dovolte mi nyní, abych se věnoval dvěma zprávám pana Lehneho. Parlament byl vždy velkým zastáncem statutu evropské soukromé společnosti. Jeho zpráva z vlastního podnětu z roku 2006 a rychlé projednání návrhu Komise přispějí k úspěchu nového statutu evropské společnosti.

Statut soukromé společnosti je klíčovým prvkem „Small Business Act“. Je koncipován pro malé a střední podniky. Komise proto navrhla, aby evropské soukromé společnosti mohly být zakládány stejně jako tuzemské společnosti, tedy bez požadavku na podnikání v různých členských státech a bez nutnosti mít podílňíky nejméně ze dvou zemí – za stejných podmínek jako doma. Někteří považují tento požadavek na přeshraniční prvek za zásadní pro diskusi o evropské společnosti. Usnesení Parlamentu, které dovoluje společností, aby si vybraly mezi možnými přeshraničními prvky, je flexibilní. Evropské soukromé společnosti by měly dosahovat shody s těmito požadavky, například tím, že založí dceřinou společnost nebo jednoduše zaregistrováním záměru podnikat v zahraničí.

Navrhovali jste rovněž flexibilní řešení, pokud jde o minimální kapitálový požadavek. Jak víte, návrh Komise požadoval minimální kapitál jen 1 EUR a jinak ponechával na podílňících, aby rozhodli, jak velký kapitál jejich evropská soukromá společnost potřebuje. Toto ustanovení bylo zpochybňováno těmi, kdo se domnívají, že kapitálové požadavky hrají úlohu v ochraně věřitelů malých společností.

Ve zprávě Evropského parlamentu byla předložena alternativní řešení, která mají zlepšit ochranu věřitele. Znamená to, že by společnosti měly mít možnost volby mezi režimem ochrany věřitele buď na základě platební schopnosti, nebo na základě zachování kapitálu.

Komise schvaluje ty prvky zprávy, které mají za cíl zvýšit jednotný přístup ke statutu, a tím podpořit právní jistotu při jeho používání. Patří sem způsobilost registrace předmětu podnikání společnosti, jasné stanovení toho, že zákaz nabízení akcií k odkupu veřejnosti nevylučuje nabídky k odkupu zaměstnancům společnosti, či lepší pravidla týkající se povinností a odpovědnosti vedení společnosti. To všechno výrazně napomůže k usnadnění používání tohoto statutu.

Vítám rovněž váš užitečný návrh rozhodčí doložky, která povzbudí zúčastněné subjekty v tom, aby využívaly alternativní způsoby řešení sporů.

Závěrem bych se rád zmínil o záležitosti, která byla v Parlamentu i jinde nejvíce diskutována, a tou je účast zaměstnanců v evropské soukromé společnosti. Jak jsem již uvedl, navrhla Komise statut pro menší podniky. Účast zaměstnanců v malých a středních podnicích existuje pouze v několika členských státech, a proto je řešení založeno na vnitrostátních právních předpisech, kdy by měla být umožněna souběžná existence odlišných modelů, což se jeví jako nejvhodnější a nejrozsudnější přístup.

Pozměňovací návrhy Parlamentu zavádějí dodatečná a komplexní ustanovení, která se ve většině členských států nepoužijí pro malé a střední podniky vytvořené podle vnitrostátních právních předpisů. To pravděpodobně povede k tomu, že bude statut evropské soukromé společnosti v těchto členských státech neatraktivní a že bude rovněž neperspektivní volbou pro malé a střední podniky.

Na závěr bych chtěl říci, že ve vaší zprávě je řada užitečných řešení. Některá z nich by mohla velmi dobře připravit podmínky pro rychlejší kompromis členských států. Komise proto vítá přijetí této zprávy.

A nakonec k otázce přemístění sídla obchodních společností. Komise již dříve Parlament informovala o důvodech nepředložení čtrnácté směrnice v oblasti práva společností. Uvedené důvody stále platí. Souhlasíme se zpravodajem, že by společnosti měly využívat svobody usazování v rámci jednotného trhu a mít možnost přemístit své sídlo z jedné země do jiné. Nejsme však přesvědčeni o tom, že navržené nových právních předpisů je v současnosti nelepším řešením k dosažení tohoto cíle. Judikatura Soudního dvora

mobilitu společností jednoznačně umožňuje. Kromě toho poskytují platné právní předpisy – směrnice o přeshraničních fúzích – rámec pro přemístění, včetně nezbytných záruk pro třetí strany. Směrnice o přeshraničních fúzích konkrétně umožňuje, aby společnost založila novou dceřinou společnost v jiné zemi a poté provedla fúzi své stávající společnosti s touto dceřinou společností. Postup při přemístění a záruky navrhované Výborem pro právní záležitosti jsou velmi podobné těm, které byly předloženy v této směrnici.

Naše hospodářské rozborů ukazují na to, že z hlediska složitosti je postup při přemístění sídla společnosti srovnatelný s postupem při přeshraniční fúzi. Směrnice o přeshraničních fúzích měla být provedena v členských státech do prosince 2007. Je příliš brzy na to, abychom hodnotili její řádné provedení. Než přistoupíme k jakýmkoli novým právním předpisům, měla by Komise nejprve vyhodnotit, jak tento nový rámec právních předpisů funguje v praxi. Nejsme ani přesvědčeni o tom, že by zlepšila tato směrnice stávající situaci podle vnitrostátních právních předpisů a legislativy Evropského soudního dvora v této oblasti.

Závěrem bych v souvislosti s tím, co bylo řečeno, a vzhledem k tomu, že končí volební období, rád podotkl, že by bylo mnohem vhodnější, aby o dalším postupu v této otázce přemístění sídla společnosti rozhodla budoucí nová Komise. Do té doby bude také zřejmé, jak je otázka přemístění sídla ve statutu evropské soukromé společnosti vyřešena.

Gunnar Hökmark, *navrhovatel stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* – (SV) Pane předsedající, podmínky, které v současnosti vytvoříme malým podnikům, jsou rozhodující pro nárůst budoucích pracovních míst. Malé podniky jsou mimořádně důležité z hlediska naší schopnosti dostat se ze současné krize na úroveň lepšího a konkurenceschopnějšího hospodářství s kvalifikovanější pracovní silou. Právě malé podniky jsou hybnou silou inovací, ale největší problémy s úvěry mají na druhé straně právě ony, a to v jednotlivých členských státech i Unii jako celku.

V souvislosti se statutem evropské soukromé společnosti – a rád bych poděkoval Komisi za návrh statutu a zpravodajce za její práci – se chystáme otevřít vnitřní trh malým podnikům stejnou měrou, jak tomu je u velkých společností. V daném kontextu to znamená, že si musíme hledat cestu novým terénem. Jak jsme o tom diskutovali v Hospodářském a měnovém výboru, je to otázka výrazného zjednodušení pravidel, jež otevře cesty malým podnikům.

Jde o to zajistit, aby se mohly malé podniky zapojovat do veřejných zakázek ve stejné míře jako velké společnosti v důsledku způsobu, jakým je veřejná zakázka provedena. Jde o to usnadnit malým podnikům přeshraniční činnost, mimo jiné například pokud jde o platby DPH, a o boj proti byrokracii, která se v současnosti ukazuje jako příliš vysoká. Jde také o to zajistit evropským finančním trhům lepší podmínky pro rozmach a růst nabídkou lepších úvěrových podmínek malým podnikům díky úsilí Evropské investiční banky a dalších subjektů. Nakonec bych rád řekl, že

co je malé, to je krásné. Malé bude zítra větší a přinese nová pracovní místa a větší prosperitu.

Harald Ettl, *navrhovatel stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* – (DE) Mnohokrát děkuji, pane předsedající. V současnosti v sobě přemístění sídla společnosti zahrnuje administrativní překážky, náklady a sociální důsledky a nedokáže poskytnout právní jistotu podílníkům, věřitelům ani pracovníkům. Veřejné konzultace v roce 2004 jasně prokázaly, jak důležité bylo přijmout čtrnáctou směrnici.

To je důvod, proč bych rád vyzval Komisi, aby – co možná nejdříve – předložila legislativní návrh v této věci s dvojím návrhem týkajícím se usnadnění mobility společností a zajištění toho, aby způsob účasti ve vztahu k přemístění sídla společnosti nebyl ponechán na Evropském soudním dvoru.

Budoucí čtrnáctá směrnice nesmí poskytovat únikovou cestu ze systémů se silnou účastí. Za žádných okolností nelze omezovat platná práva. Aby byla zajištěna soudržnost a reálnost postupů souvisejících s účastí zaměstnanců, měla by být zmíněna evropská směrnice o radách zaměstnanců, desátá směrnice a směrnice o informování pracovníků a konzultacích s nimi. Je naprosto zásadní, aby informace byly poskytovány včas a aby před každým přemístěním sídla společnosti byl vydán plán přemístění.

Donata Gottardi, *navrhovatelka stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* – (IT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nařízení o evropské soukromé společnosti, které se chystáme přijmout, doplňuje rámec typů společností, které budou regulovány na evropské úrovni. Konečné znění nese v určitých částech známky znění, které prošlo Hospodářským a měnovým výborem.

S politováním konstatuji, že jsme nevyužili možnost požádat Komisi, aby byla odvážnější v přijímání dalších opatření s cílem vytvořit zvláštní systém zdanění, vhodný účetní systém a homogenní pravidla pro případ vyrovnání, platební neschopnosti, konverze, fúze, rozdělení, zrušení či neplatnosti.

Je ještě stále příliš mnoho oblastí, které zůstávají v pravomoci práva společností na vnitrostátní úrovni, což vede k překrývání úrovní a zvyšování nákladů. Pokud se shodneme na důležitosti vytvoření jednotného evropského systému a jestliže se chceme vyhnout oportunistickému přemísťování, pak nyní, když je rámec úplný, díky evropské společnosti a evropské družstevní společnosti, by bylo dobré, kdybychom naplánovali znovuotevření této otázky a přenesli ji na vyšší úroveň.

Harald Ettl, *navrhovatel stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci*. – (DE) Pane předsedající, návrh evropské soukromé společnosti v rámci „Small Business Act“, který předložila Komise, má závažná slabá místa. Je věnována nedostatečná pozornost zájmům věřitelů, zaměstnanců, spotřebitelů a malododavatelů. Uvedl bych několik ustanovení za všechny. Je uvažováno s minimálním kapitálem 1 EUR a vedle toho s neadekvátními postupy registrace, nejsou žádné požadavky na přeshraniční činnosti a jsou odděleny články týkající se sdružení, sídla a skutečného místa podnikání.

Přičemž posledně jmenované by vedlo k obcházení účasti zaměstnanců. Každá nová směrnice v oblasti práva evropských společností by měla napomáhat cíli sladování práv zaměstnanců a myšlenke evropského standardu účasti, založeného na nové reformní smlouvě EU, včetně Charty základních práv. Práva zaměstnanců jsou klíčovými právy pro sociální Evropu.

Anja Weisgerber, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci*. – (DE) Pane předsedající, pane komisari, dámy a pánové, malé a střední podniky představují základ naší společnosti a v Evropě zajišťují 67 % pracovních míst v soukromém sektoru.

Proto velice vítám iniciativu „mysli nejdříve v malém“ a jsem odhodlána tuto zásadu prosazovat při formulování politik na všech politických a správních úrovních. Zvláště v této době finanční krize je důležité vytvořit skutečnou, hmatatelnou přidanou hodnotu pro malé a střední podniky s cílem posílit je jako stabilizačního faktoru v krizi.

Jako navrhovatelka ke stanovisku Výboru pro zaměstnanost a sociální věci jsem se podílela na formulování myšlenek, o kterých nyní budeme hlasovat. Řada mých návrhů byla do znění zahrnuta, mimo jiné i důležitost zásady flexikurity. Tato koncepce by měla vést k pružným pracovním trhům, které jsou rovněž v souladu s vysokou mírou jistoty v zaměstnání.

Můj požadavek, aby pracovní právo poskytovalo spolehlivý základ pro malé a střední podniky, byl rovněž začleněn. Malé a střední podniky si často nemohou dovolit vlastní právní nebo personální útvary, a jsou proto odkázané na jednoduché, jasné předpisy.

Jeden z mých nejvýznamnějších požadavků – „test pro malé a střední podniky“, pokud jde o legislativní iniciativy – rovněž získal podporu příslušného výboru. Byrokracii je třeba zarazit v samém zárodku. U všech nových právních předpisů se systematicky musí provádět hodnocení dopadu. Před svým přijetím musí být veškerá ustanovení na úrovni EU posuzována ve smyslu jejich dopadu na malé a střední podniky. Považují za důležité, že výsledky testu pro malé a střední podniky budou podléhat nezávislému posouzení nezávislým orgánem, a tato myšlenka byla do znění zahrnuta.

Malé a střední podniky čelí v souvislosti s globální krizí specifickým problémům, a proto obzvláště vítám požadavek, aby byly co možná nejdříve realizovány návrhy Stoiberovy skupiny na vysoké úrovni zástupců nezávislých zúčastněných stran k tématu administrativní zátěže. Musíme tohoto potenciálu urychleně využít.

Othmar Karas, *navrhovatel stanoviska Výboru pro právní záležitosti*. – (DE) Pane předsedající, všichni víme, že naše schopnost stavět na růstu a inovačním potenciálu malých a středních podniků je rozhodující pro prosperitu Evropské unie. Malé a střední podniky rovněž hrají mimořádně důležitou úlohu při překonávání současné krize. Musíme proto snížit zátěž, která je na ně kladena, a podpořit je, na základě myšlenky, že méně pravidel může pro malé a střední podniky paradoxně znamenat mnohem více.

Jako předseda meziskupiny pro malé a střední podniky bych však byl rád, aby bylo zcela jasné, že „Small Business Act“ je pouze prohlášením o záměru ze strany hlav států a vlád. Prohlášení o záměru nepřináší sama o sobě malým a středním podnikům žádný užitek, a proto máme jednoznačný požadavek, aby vnitrostátní a evropské právní předpisy byly vedeny zásadou „mysli nejprve v malém“, a k tomu jsme vytyčili následující čtyři požadavky.

Prvním požadavkem je, že členské státy musí sdělit, jakým způsobem a v jakém časovém rámci začlení klíčové prvky zásady „mysli nejprve v malém“ do vnitrostátních právních předpisů. Zadruhé by členské státy, na dobrovolném základě, měly informovat o dosaženém pokroku v provedení zásady „mysli nejprve v malém“ prostřednictvím výročních zpráv o národních programech reform v rámci Lisabonské strategie. Zatřetí potřebujeme standardní kritéria pro měření dosaženého pokroku v provádění zásady „mysli nejprve v malém“. A konečně začtvrté musíme také stanovit zásadu „mysli nejprve v malém“ jako povinnou součást budoucích právních předpisů na evropské úrovni. V reakci na současné události bych chtěl navíc říci, že veškerá platná nařízení by měla být posouzena ve smyslu jejich procyklického dopadu na malé a střední podniky. Na tom musíme bezodkladně trvat.

Předsedající. – Nemáme bohužel možnost vyslechnout Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví, neboť paní Podimata tu v tomto okamžiku není.

Nicole Fontaine, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych rád zdůraznil význam této společné rozpravy na téma malých a středních podniků a upřímně doufám, že malé a střední podniky uslyší silný signál, který k nim chce tento Parlament vyslat.

Návrh „Small Business Act“, který nám Komise předložila v červnu loňského roku, naše skupina s nadšením přivítala. Je pravdou, že od roku 2000 vznikla řada iniciativ týkajících se malých a středních podniků. Tyto iniciativy byly vítané, ale neadekvátní. Proč neadekvátní? Protože pro lidi, na které měly působit, zůstávaly až příliš často jen dobrým záměrem. Dnes proto musíme jít dál. „Small Business Act“ je pro nás příležitost, neboť je součástí skutečně proaktivního globálního přístupu.

Ráda bych zdůraznila, že Evropský parlament již má na svém kontě úspěch, a to v návaznosti na otázku k ústnímu zodpovězení, kterou jsme položili v prosinci, totiž že Rada ve složení pro konkurenceschopnost jednomyslně přijala akční plán, který před okamžikem zmínil pan Figel’.

To je zřejmým důkazem silné politické vůle vlád a já chci dnes vyjádřit uznání vynikající zprávy paní Herzogové, která takto včas tento podnět rozšiřuje. Dále bych ráda poděkovala za kvalitní spolupráci, které se nám dostalo, a za to, čeho jsme, to musím říci, dosáhli ve Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. Zde na plenárním zasedání jsme dnes předložili pouze dva pozměňovací návrhy. To ukazuje na to, jak dobrou práci jsme odvedli.

Co se týče naší skupiny, tak jsme těmito pozměňovacími návrhy, které jsme předložili a které náš zpravodaj přijal, začali hledat cestu, jak by se mohly členské státy a orgány Společenství mnohem více angažovat v záruce toho, aby plánovaná opatření skutečně poskytovala přidanou hodnotu malým a středním podnikům.

Požadovali jsme, aby zásada „mysli nejprve v malém“ byla povinnou a nedílnou součástí všech budoucích právních předpisů. Požadovali jsme vytvoření patentu Společenství a samozřejmě také to, aby finanční zdroje byly dostupné účinně a rychle.

Ieke van den Burg, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, snad mi dovolíte, abych nejprve řekla něco v reakci na prohlášení Komise.

Zaprvé je škoda, že tu není kolega pana komisaře pan McCreevy – myslím, že asi opět začala dostihová sezóna! Skutečně toho velmi lituji, neboť problematika práva společností je pro nás opravdu důležitá a spadá do jeho odpovědnosti. Zadruhé, pane komisaři, skutečně s velkým politováním konstatuji vaše argumenty proti návrhům Parlamentu, které se týkají spolurozhodování ze strany zaměstnanců. Jasně jsme uvedli, že to, co vytváříme, není určeno pro malé společnosti, ale že statut evropské soukromé společnosti je k dispozici veškerým společnostem. Není omezen na určitou velikost. Nechceme, aby byl tento statut evropské soukromé společnosti cestou k tomu, aby byly zneužívány a obcházeny platné právní předpisy – zejména ve vnitrostátním prostředí – to je něco, co tvoří velice významný aspekt spolurozhodování. Nechceme, aby existovalo „chytáčení“, a nechceme, aby v Evropské unii byl vytvářen nový Delaware, kde společnosti mohou tento typ právních předpisů obejít.

Zatřetí, pokud jde o čtrnáctou směrnici – o níž víme, že ji pan McCreevy nemá příliš v oblibě – jste zopakovali stejné argumenty, které navrhoval on. Měl by vzít vážně skutečnost, že Parlament opravdu chce, aby tento návrh předložil.

Začtvrté jsme předložili společné usnesení, jehož cílem je požádat Komisi o konzultace sociálních partnerů na základě článku 138. Tyto konzultace by byly lepší dřív, než jsme se rozhodli pro nařízení o evropské soukromé společnosti, neboť spolurozhodování je otázka, která se řídí článkem 138 Smlouvy o ES a vyžaduje nejprve konzultaci se sociálními partnery. To se zatím nestalo. Nyní požadujeme, aby tato konzultace bez

prodlení proběhla. Když však slyším tyto reakce Komise, budu vážně zvažovat a své skupině to navrhu, abychom znovu posoudili, zda můžeme podpořit produkt evropská soukromá společnost. Snad byste měli dnes večer zatelefonovat panu McGreevymu a panu Špidlovi, a zjistit, zda byste zítra před hlasováním mohli předložit lepší návrh k této otázce.

V krátkosti – neboť doba pro mé vystoupení brzy vyprší – postoj skupiny PSE není proti tomu, aby se malé a střední podniky dočkaly tohoto nového statutu – jsme jeho zastánci – ale je proti tomu, aby se takto zneužíval. Dosáhli jsme velmi dobrého kompromisu se zpravodajem. Tento kompromis je rovněž aktualizovaný a zdaleka ne zastaralý, naopak velmi příležitý v této době, a počítá s katastrofickými činnostmi podílníků a finančních trhů při hledání nejlepšího způsobu řízení pro společnost, ve které se účastní zaměstnanci. Pane komisaři, budete muset opravdu s vaším kolegou a zodpovědnými komisaři zvážit, zda byste mohli předložit zde tomuto Parlamentu příznivější prohlášení.

Jean Marie Beaupuy, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, rád bych samozřejmě připojil blahopřání paní Herczogové za skvělou devadesátibodovou zprávu o „Small Business Act“.

Činnost Evropského parlamentu však bude, pane komisaři, skutečně efektivní, pouze pokud bude doprovázena rychlým a účinným provedením v našich členských státech.

Ve své úvodní poznámce jste, pane komisaři, uvedl, že se na základě této zprávy chystáte vytvořit globální strategii, určitě jste si však vědom toho, že v současnosti existuje finanční krize, hospodářská krize a klimatická krize, které od nás vyžadují rychlou odpověď.

Uvedu dva příklady: První příklad: Požaduji, aby se platby společností uskutečňovaly do třiceti dnů. V souvislosti s Fondem soudržnosti je to obsaženo v bodě 87. Vyzývám Komisi a členské státy, aby přijaly opatření, aby veškeré závazky z veřejných zakázek byly společností uhrazeny nejdéle do třiceti dnů.

Pokud je známo to, že 20 % podání návrhů na konkurs je kvůli prodlení v platbách ze strany veřejných orgánů, můžeme si snadno představit, jaký dosah by mělo toto opatření vlád a Evropské komise na snížení úrovně nezaměstnanosti, která každým dnem roste.

Druhý příklad: byrokracie. V bodě 72 požadujeme, aby se byrokracie snížila nejméně o 25 %. Mohu vám říci, že jako ředitel společnosti jsem čekal na takové konkrétní opatření po celá léta. Ředitelé společností tu nejsou proto, aby celý dlouhý den jen vyplňovali formuláře. Jejich úkolem je poskytovat výrobky a služby našim spoluobčanům.

Pokud budete, pane komisaři, věnovat pozornost tomuto požadavku nejen především v globální strategii, kterou chcete vytvořit, ale rovněž ve smyslu praktické odpovědi vlád a Komise, pak budou existovat v rámci současných plánů obnovy ustanovení, která nabídnou pro naše spoluobčany řešení hned.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, ve svém příspěvku v této rozpravě bych rád poukázal na čtyři oblasti. Zaprvé bych rád vyjádřil naději, že zpráva pana Lehneho bude pro Evropskou komisi silným podnětem k vypracování vhodných zákonných opatření, které ve shodě se svobodou usazování zaručenou ve Smlouvě umožní společnostem, aby přemístily své sídlo v rámci Evropské unie, aniž by při tom byly vystaveny nadbytečné byrokracii.

Zadruhé by taková přemístění měla na druhé straně přispět k ochraně platných práv podílníků, věřitelů, a zejména práv zaměstnanců. Chtěl bych také vyjádřit naději, že se řešení navržená zpravodajem, mimo jiné vypracování plánu přemístění, a hlavně zpráva, v níž budou popsány a zdůvodněny právní, ale především hospodářské aspekty plánovaného přemístění sídla společnosti a jeho důsledky pro podílíky a zaměstnance, nestanou nakonec dodatečnou překážkou přemísťování společností.

Začtvrté, a na závěr, se zdá, že hlavní motivující silou, jež vedla k navrhovaným řešením, byla hospodářská soutěž, ve smyslu zdanění a platů, neboť se mělo za to, že to bude mít pozitivní dopad na rychlost hospodářského růstu v jednotlivých členských státech, a tudíž také v celé Evropské unii.

Francis Wurtz, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, návrh statutu evropské soukromé společnosti je Komisí předkládán jako součást evropského programu „Small Business Act“.

V tomto rámci a s přihlédnutím k modelu uplatňovanému ve Spojených státech stála na začátku otázka ponechat u malých podniků stranou definovaný podíl smluv o veřejných zakázkách. Takovým vznešeným záměrům bychom měli zatleskat.

Bohužel je v současnosti zcela od věci, aby se tak u evropských soukromých společností stalo. Zprv si vezmeme velikost cílových podniků. Namísto malých podniků jsme začali používat již tak nejasný pojem malých a středních podniků. To naprosto mění filosofii této politiky, a co se teď stane s těmito rádobí malými a středními podniky? Ve skutečnosti to budou dceřiné společnosti nadnárodních společností, které, jak víme, dlouho požadovaly jednotný, méně závazný statut oproti tomu, který v současnosti používají pro společnosti, které v různých evropských zemích kontrolují.

Podívejme se teď na výhody, které společností nabízí statut evropské soukromé společnosti. Není to již otázka poskytnutí snadnějšího přístupu k veřejným zakázkám. Spíše, a opět cituji z vysvětlujícího prohlášení v textu předloženém Komisí, je jejím cílem „zlepšit rámec podmínek pro podnikání na jednotném trhu“. Za tím účelem by mohly mít veškeré evropské soukromé společnosti registrované sídlo v jedné zemi a skutečné aktivity v jiné. Mohly by také přemísťovat své sídlo do kteréhokoli členského státu, který si zvolí.

Jak se můžeme domnívat, že v těchto ustanoveních nedovolujeme dotčeným společností, aby bez jakýchkoli překážek, za těch nejhovívavějších podmínek pro podnikání, vytvářely společnosti, které budou pouze poštovní schránkou? Neuvádí dokonce Komise, že „příslušné použitelné právo je právo členského státu, kde má evropská soukromá společnost sídlo, které se použije pro společnosti s ručením omezeným“?

Jak výstižně konstatuje Evropská konfederace odborových svazů: „panuje velké nebezpečí, že společnosti budou používat statut evropské soukromé společnosti k tomu, aby obešly právní předpisy, které poskytují nejvyšší míru ochrany“ pro pracovníky.

Chápeme nyní, proč Komise nekonzultovala odborové organizace před přijetím svého návrhu, a spokojila se s čistě formální konzultací na internetu.

Abych to shrnul, při čtení tohoto návrhu nařízení se zdá, že důraz kladený na „malé podniky“ je nade všechno politické aranžmá, které má za cíl omílat smutně známou zásadu „země původu“. Radí se k vylepšenému Bolkesteinovi.

Proto moje skupina navrhuje, aby Parlament dal jasný signál Komisi a Radě odmítnutím tohoto návrhu statutu evropské soukromé společnosti.

Roberto Fiore (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že musíme vyřešit tuto krizi malých a středních podniků zaručeně evropským způsobem. Jsme svědky moru, který ničí malé a střední podniky napříč celým kontinentem, a příčinou je nedostatečný přístup k úvěrům. Problém je v tom, že banky nepůjčují podnikům, a je rovněž pravda, že pokusy některých vlád financovat tyto banky, aby ony naopak financovaly malé podniky, selhávají, neboť nikdo neví, jakým druhem dluhů banky v této době ve skutečnosti trpí.

Navrhují proto, aby se státy, pomocí znárodnění svých národních bank, zasazovaly o tisk peněz nebo poukázek, které mají povahu finančních prostředků, k financování malých podniků. O něco podobného se nedávno pokusila Republika Tchaj-wan, když vydala poukázky, které ve své podstatě odpovídaly penězům, a vydala je ve formě osobních poukázek, tchaj-wanským občanům. Ve své podstatě to znamenalo, že byl v Republice Tchaj-wan vydán dolarový nebo eurový ekvivalent ve výši 3 miliard.

Musíme udělat totéž; musíme dát úvěry malým podnikům prostřednictvím emise peněz, aby již neměly dluhy, ale úvěry.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, rád bych se ve svém příspěvku zaměřil na hlavní otázku v této rozpravě, kterou je statut evropské soukromé společnosti. Jak víte, jen 8 % evropských podniků malé a střední velikosti se zapojuje do přeshraničních transakcí v době, kdy malé a střední podniky představují přibližně 99 % společností v Evropské unii.

Tato skutečnost poukazuje na nedostatky v dosud uplatňované politice na podporu podnikání uvnitř Společenství. Zdůrazňuje také, že je nezbytné, aby byla přijímána zacílená opatření, jejichž cílem je vytvořit jednotný a příznivější regulační rámec na evropské úrovni.

Globální hospodářská krize v současnosti zasáhla skutečnou ekonomiku, miliony malých a středních podniků v celé Evropě. Za současných okolností musí být náš prvotní cíl malé, účinné podniky.

Návrh nařízení Radě, který předložila Komise, se ubírá správným směrem, což je podle mého názoru snížit na minimum administrativní zatížení pro malé a střední podniky, jež musí splňovat odlišné místní administrativní požadavky, aby mohly založit společnost.

Pružnost a stejnorodost evropských soukromých společností, minimální přeshraniční složka, zjednodušení kontrol týkajících se souladu zakladatelské smlouvy či stanov sdružení se zákonem a zásada počátečního kapitálu 1 EUR jsou hlavními principy strategie, která má předpoklad být novým impulsem k rozvoji podnikání uvnitř Společenství.

Závěrem bych rád poblahopřál zpravodaji Lehneovi za jeho úsilí o dosažení úspěšného kompromisu rozdílných stanovisek formulovaných jeho kolegy ve Výboru pro právní záležitosti a jednotlivých politických skupinách.

Manuel Medina Ortega (PSE). - (ES) Pane předsedající, myslím si, že rozprava, kterou vedeme dnes večer, je užitečná, neboť se v ní vyjasní některé body: zaprvé skutečnost, že tato rozprava o evropských soukromých společnostech probíhá ve stejné době jako rozprava o malých evropských podnicích, neznámá, že evropská soukromá společnost je nutně malým evropským podnikem.

Jak řekla paní van den Burgová, a myslím si, že i pan Wurtz ve své kritice návrhu tento bod zdůraznil, je statut evropské soukromé společnosti, jak je naplánován v návrhu Komise a jak je schválen ve Výboru pro právní záležitosti, nástrojem k vytvoření podniků, které mohou být velké a které mají určité rysy, jako je omezení odpovědnosti partnerů a zákaz obchodování v rámci těchto podniků na trzích veřejných zakázek. Statut evropské soukromé společnosti i statut národní soukromé společnosti však může být uplatněn na malé, ale i velké podniky.

Jak řekla ani van den Burgová, je to konkrétně pružnost a tvárnost evropské soukromé společnosti, co nás nutí k tomu, abychom byli nanejvýš opatrní. To byl úkol pro Výbor pro právní záležitosti. Pozměňovací návrhy přijaté Výborem pro právní záležitosti, kterých je poměrně hodně, mají ten cíl, aby se forma evropské soukromé společnosti nestala základem pro vznik nového evropského Delaware, jak se o tom již paní van den Burgová zmínila. Vztahuje se to zejména k jedné oblasti, kterou připomenul pan Wurtz: účast pracovníků ve společnostech.

Myslím si, že znění přijaté ve Výboru pro právní záležitosti zdůrazňuje tato omezení vcelku jasně. Není to otázka, jak říkal pan Wurtz, použití práva země původu, ale spíše, ve shodě s pravidly, která byla přijata ve Výboru pro právní záležitosti – a já bych doporučil, aby pan Wurtz četl tyto pozměňovací návrhy, které jsme přijali –, existuje soubor omezení, který nedovolí, aby se právo země původu použilo na ty společnosti, ve kterých je vyšší míra účasti pracovníků, než je obvyklé. Tato omezení jsou plně zahrnuta v pozměňovacích návrzích, které jsme přijali, a jsem přesvědčen, že s těmito pozměňovacími návrhy je zcela namístě znění přijmout, dokonce i z pozic pana Wurtze.

Jinak řečeno máme co dělat s formou evropské společnosti existující ve všech našich zemích, které by v kontextu Evropské unie měly být sladovány. Nesmíme přitom však těmto společnostem dovolit, aby se staly virtuálními subjekty, ale musí existovat v kontextu vnitrostátní situace a dosahovat shody s vnitrostátními právními předpisy, zejména pokud jde o tak citlivou oblast, jako je spolurozhodování pracovníky.

Myslím si, že znění přijaté Výborem pro právní záležitosti k tomuto tématu zásadně přispívá, a proto by je Komise měla vzít v úvahu.

Podle mne jsou pozměňovací návrhy Výboru pro právní záležitosti zaměřené, a to velmi přesně, na omezení nedostatků ve znění navrženém Komisí, a věřím, že je tento Parlament může v dobré víře přijmout, nikoli pouze kvůli pokroku, kterého dosahují v souvislosti s malými společnostmi, ale také pokud jde o řízení tohoto typu společnosti, která existuje podle práva a jež by měla podléhat přísné kontrole pracovníky v rámci spolurozhodování.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). - (DE) Paní předsedající, pane komisaři, malé a střední podniky nebyly nikdy tak důležité, jako jsou dnes. Malé a střední podniky jsou důležité zejména na pozadí hospodářské a finanční krize, která byla způsobena většími spíše než menšími podniky. Malé a střední podniky jsou důležité, neboť ony také budou brzy trpět důsledky krize, přestože jsou odpovědné za většinu našeho hospodářského výkonu.

V zemi, kterou znám nejlépe, připadá na malé a střední podniky 20 % patentů, 40 % velkých investic, 49 % celkového obrátu, 70 % pracovníků a 80 % vyučovaných v rámci odborné výuky. V současnosti potřebujeme

změnu v myšlení. Musíme stisknout jakési pomyslné velké tlačítko pro vynulování. Musíme podporovat podnikatelský přístup – v této otázce znamená „Small Business Act“ velký pokrok.

Rád bych poblahopřál paní Herczogové k této zprávě. Je vskutku důležité, abychom v současnosti definovali malé a střední podniky jako průřezové mezi odvětvími a abychom na ně také tak nahlíželi, abychom přehodnotili podpůrná opatření, která upřednostňujeme před účastí malých podniků ve veřejných nabídkových řízeních („mysli nejprve v malém“), a abychom zabránili veřejným orgánům v zasahování do hospodářské soutěže. Blahopřeji vám tedy proto; teď budeme potřebovat snížení daní pro odvětví s vysokým podílem lidské práce.

Eoin Ryan (UEN). – Paní předsedající, i já bych chtěl tuto zprávu přivítat. Přibližně 80 % nových pracovních míst bylo v Evropské unii vytvořeno malými a středními podniky a v mém volebním obvodu v Dublinu je asi 400 000 lidí zaměstnáno v přibližně 100 000 společnostech v sektoru malých a středních podniků.

Musíme dělat vše, co je v dané chvíli v našich silách, abychom podpořili tyto společnosti v obtížných dobách. Vítám skutečnost, že Evropská investiční banka má fond 31 miliard EUR pro malá a střední odvětví, a myslím si, že by se v této oblasti mělo udělat daleko více.

Je třeba přivítat i snižování byrokracie Komisí. Znamená to pro Evropskou unii úspory ve výši přibližně 2,3 milionu EUR. Nedávno jsem se spolu s komisařem Verheugenem setkal s irskými podnikateli a hovořili jsme o problémech, kterým musí čelit. Měli bychom prověřit myšlenku možného moratoria na novou byrokracii přicházející z Evropy, neboť ta potlačuje podnikání. Během těchto obtížných časů musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom zajistili, aby podniky přežily, dokud nenastane očekávaný obrat.

Evropa to však nemůže udělat sama. K tomuto úsilí se musí připojit i vnitrostátní vlády a orgány na místní úrovni, které v tom budou hrát velkou úlohu. Pokud chceme, aby se malé podniky a zaměstnanost v Evropské unii i jednotlivých členských státech stabilizovaly, musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom se je pokusili zachránit.

Nové úkoly, které před námi v současnosti jsou, se týkají pracovních míst, pracovních míst, a znovu pracovních míst, a my musíme napnout všechny síly k tomu, abychom se pokusili ochránit stávající zaměstnanost, a případně v nadcházejících letech vytvořili nová pracovní místa. To je pro nás pro všechny naprosto zásadní.

Georgios Toussas (GUE/NGL). - (EL) Paní předsedající, evropská soukromá společnost představuje úsilí, na jehož konci nás čekají ještě větší škody, pokud jde o pracovníky, sociální a pracovní práva, zcela v duchu Bolkesteinovy směrnice. Zatímco je nám předkládána záminka, že tato společnost bude mít výhody malého a středního podniku, ve skutečnosti jsou posilovány monopolní obchodní skupiny.

Společnost vzniká bez kapitálu (stačí jen 1 EUR), což bude umožňovat vytvoření fiktivního sídla společnosti a jeho přemístění kamkoli. Členské státy s nejnižší úrovní ochrany mezd a sociálních práv budou využívány k obcházení a snižování práv pracovníků na co možná nejnižší úroveň.

Nařízení, které je přímo použitelné v členských státech, je přirozeným doplňkem Bolkesteinovy směrnice a protidělnických rozsudků, o kterých rozhodl Evropský soudní dvůr v případech Viking, Laval, Ruffert. Navazuje na Maastrichtskou smlouvu a uplatňování čtyř druhů svobod a je jejich důsledkem. Evropská soukromá společnost odhaluje politické síly, které vedly k Maastrichtu a jež se pokoušely klamat pracovníky, když hlasovali pro Bolkesteinovu směrnici, pomocí lží a tvrzení, že tato směrnice údajně nezasáhne do práv pracovníků.

To je důvod, proč budeme znovu hlasovat proti tomuto nařízení. Všichni, kdo podporují tuto protivenkovskou politiku, sejí vítr, a zaručeně sklídí hurikán.

Jim Allister (NI). – Paní předsedající, skutečnost, že 70 % zaměstnanosti v soukromém sektoru v Evropě zajišťují malé a střední podniky, je především zásluhou jejich podnikatelské vytrvalosti, protože represivní nařízení EU tyto podniky mimořádně a zbytečně zatěžují.

Chtěl bych proto zopakovat svou výzvu, aby během tohoto hospodářského útlu existovalo osvobození od regulace pro malé a střední podniky. Náklady, které byly způsobeny regulací ze strany EU, byly ve Spojeném království v posledních deseti letech odhadnuty na 107 miliard GBP. Je to 107 miliard GBP, které měly směřovat spíše do inovací, do úsilí o intenzifikaci vývozu a také na politiku růstu. Přesto se většina těchto prostředků musí vydávat na dosahování souladu s předpisy. Zjednodušení postupů při zadávání veřejných zakázek, snížení nákladů na patentovou ochranu, uvolnění pravidel státní podpory a hmatatelná opatření

namířená proti nespravedlivé hospodářské soutěži z Dálného Východu, to jsou faktory, které jsou nezbytné, pokud mají malé a střední podniky vzkvétat.

Nyní více než kdykoli předtím potřebujeme rodinné malé a střední podniky – drobné živnostníky –, neboť mají takový typ závazků a houževnatý přístup, které nám pomohou přestát tuto krizi. Potřebují však naši pomoc, která by měla vypadat tak, že z nich bude sejmuta tíže předpisů EU.

Kurt Lechner (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, řada poslanců se dotkla otázky účasti zaměstnanců. Nechci se tím teď zabývat podrobněji, ale chtěl bych v této souvislosti zdůraznit, že úkolem práva společností v našich členských státech je mimo jiné hájit zájmy veřejné politiky, jako je ochrana věřitele, důvěra v právní systém a ochrana spotřebitele, a tento úkol je v členských státech zabezpečován výkonem právní prevence, například stanovením formy společnosti a registrací. Situace v jednotlivých členských státech se v tomto ohledu velmi liší.

V rozhodnutí Výboru pro právní záležitosti se k tomu na mnoha místech přihlíží – což je velmi vítané – tím, že se možnosti v členských státech ponechávají otevřené. Víme však už, že uplatňování této ochrany narušují, nebo alespoň mohou narušovat, jiné vlivy, dokud neuděláme něco s tím, že se sídlo společnosti a místo, kde vykonává činnost, tedy skutečné místo podnikání, mohou navzájem lišit, což ve svém důsledku popírá smysl této ochrany. Společnost může umístit své sídlo prakticky kdekoliv, a tím se vyhnout požadavkům země, kde skutečně vykonává činnost. Podle mého názoru tím členské státy *de facto* – třebaže nikoli *de jure* – ztrácejí do značné míry svrchovanost nad svým právem společností a jeho regulační funkcí, jež mohou být zneplatňovány.

Chtěl bych ještě dodat, že to ohrozí – nebo by spíše mohlo ohrozit – pověst evropské soukromé společnosti, přinejmenším v členských státech s přísnějšími vlastními požadavky. Někdo by mohl navrhnout, abychom vyčkali, co se stane, a poté učinili nezbytné úpravy, a já bych s tímto názorem souhlasil, pokud by tento vývoj nebyl posílený postupy a jednomyslným hlasováním. Z toho mám největší obavu. Neexistuje žádný důvod pro tento vyčkávací přístup. Judikatura Soudního dvora je jen náhradním opatřením, neboť nám chybí směrnice o přemístění sídla společnosti; v současné podobě by evropská soukromá společnost v podstatě posilovala tuto dezintegraci, která by byla jednou provždy zahrnuta do práva Společenství. To je důvod, proč žádám Radu, aby tuto otázku pečlivě znovu zvážila.

Juan Fraile Cantón (PSE). – (ES) Paní předsedající, malé a střední podniky jsou páteří hospodářství Evropské unie. Vzhledem k velké dynamice a kapacitě růstu a inovací si právem vydobily významné postavení v politikách EU.

Blahopřejeme paní Herczogové, neboť její zpráva povzbuzuje tento růst malých a středních podniků na základě zásady, která není v žádném případě triviální: měli bychom v politických a hospodářských opatřeních EU a jejich členských států nejprve myslet v malém.

„Small Business Act“ obsahuje legislativní návrhy a politické dohody, které dají vzniknout administrativním, regulačním a finančním podmínkám, které by měly umožnit rozvíjet tyto jednotky v rámci evropského hospodářství. Současná krize a nestabilita finančního systému omezují přístup malých a středních podniků k úvěrům, a to utlumuje jejich obvyklou hospodářskou aktivitu. Nyní více než kdykoli předtím potřebujeme koordinovanou odpověď na evropské úrovni a iniciativy členských států, strukturované ve smyslu ustanovení tohoto dokumentu, který dnes projednáme, a v souladu s ním.

Na závěr bych rád uvedl, že je obzvlášť důležité vyčlenit 30 000 milionů EUR na období 2009–2011 na povzbuzení půjček malým a středním podnikům. Tato iniciativa navazuje na rámcový program pro konkurenceschopnost a inovaci a na iniciativu JEREMIE a bude mít multiplikační efekt na finanční prostředky, které budou malé a střední podniky moci získat.

Jsme pevně přesvědčeni, že evropská koordinace a evropský rozměr odpovědi jsou nezbytné k tomu, abychom vykročili na cestu hospodářské obnovy.

Patrizia Toia (ALDE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, „Small Business Act“ byl naplánován a zrodil se v situaci, která se od současné liší; bylo to v době, kdy byl růst a rozvoj. Chystáme se jej nyní přijmout v Parlamentu za naprosto jiných podmínek, kdy malé a střední podniky trpí vážnými obtížemi a velkými problémy, neboť jsou zasažené krizí ve výrobě a finanční krizí.

Jakmile přijmeme tento akt v Parlamentu, myslím si, že bychom měli malým a středním podnikům vzkázat, že Parlament a evropské orgány stojí za nimi a chtějí posílit vůli a potenciál zvyšovat v Evropě odolnost těchto malých a středních podniků, kterou v současnosti prokazují tváří v tvář této krizi. Naše úsilí zaměříme

na to abychom stanovili priority pro tuto podporu, a řekli praktické věci: požadavek větší flexibility v právních předpisech a takové nástroje, které napomohou vytvoření méně nepřátelského prostředí vůči těmto společnostem.

Zadruhé musíme ukázat, že malým a středním podnikům pomáháme v oblasti, která je nejkritičtější, totiž v přístupu k úvěrům a dostupnosti úvěrů. Zdroje, které uvolnila Evropská hospodářská banka, nejsou dostačující. Je naprosto zásadní, abychom řekli – a řekneme to zítra – že se chceme více angažovat v tom, aby byly poskytovány úvěry malým a středním podnikům.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, finanční a z toho plynoucí hospodářská krize vedou zaměstnavatele k tomu, že se pokoušejí měnit právní postavení své firmy, aby snížili náklady, včetně nákladů souvisejících s právy zaměstnanců a sociálními závazky. Proto usilují o registraci sídla své společnosti v zemích, kde právní předpisy a hospodářské podmínky vytvářejí možnosti ke snížení nákladů, neboť zákonné povinnosti, jako je minimální mzda nebo příspěvek na příspěvky důchodového pojištění, jsou menší. Ve zprávě se zdůrazňuje, že přemístění sídla společnosti do jiného členského státu by nemělo vést, k tomu, že by se společnosti vyhýbaly právním, sociálním nebo daňovým předpisům. Pracovní práva nesmí být porušována. Nesmíme umožnit, aby se oslabily sociální standardy. Měli bychom hledat různé způsoby, jak podpořit malé a střední podniky, například prostřednictvím ustanovení o půjčkách.

Vladimír Remek (GUE/NGL). – (CS) Vážení přítomní, v případě zprávy kolegyně Herczogové týkající se malých a středních podniků hovoříme o 70 % pracovních míst a také o vytváření 70 % DPH v Unii. Proto chci iniciativu zpravodajky nejen vysoce ocenit, ale také podpořit. V současné krizi patří malé a střední podniky bezesporu k velice ohroženým. Musíme se proto také zasazovat o lepší společenské vnímání malého a středního podnikání. To se stále potýká se řadou překážek. Mnohem hůř než giganty se třeba dostávají k úvěrům Administrativa a byrokracie, to jsou další „zabíjáci“ malého a středního podnikání. Získat veřejnou zakázku je pro malé a střední podniky v Evropě stále mnohem těžší než v USA i řadě asijských zemí. Tvrdíme, že jsou pro zdraví evropské ekonomiky klíčové. Dejme jim proto k tomu, aby to potvrdily, šanci i v současné době, kdy se krize šíří dominovým efektem spuštěným finančními giganty a nadnárodními společnostmi.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, přijetí statutu evropské soukromé společnosti umožní vytvoření takových společností, které budou fungovat ve všech členských státech na stejném základě. Cílem je mimo jiné odstranit stávající zatěžující předpisy pro malé a střední podniky, které provozují svou činnost na přeshraničním základě. K tomu aby takto mohly fungovat, jsou malé a střední podniky v podstatě nuceny založit společnost v cílové zemi. Tento proces, vzhledem ke skutečnosti, že v EU existuje 27 odlišných právních systémů, jednoznačně generuje obrovské náklady. V případě evropské soukromé společnosti budou moci vlastníci registrovat svůj podnik jako formu, která bude pro všechny jednotná, bez ohledu na to, zda tento podnik provozuje činnost ve své domovské zemi nebo v jiném členském státě. Čas a peníze ušetřené na právním poradenství, řízení a správních postupech bezpochyby proces zjednoduší a přispějí k tomu, aby byl pro podniky, které chtějí investovat, pohodlnější.

Jednou z hlavních obav skeptiků tohoto návrhu je nedostatečný požadavek na to, aby společnost vlastnila dostatečně velký akciový kapitál na ochranu věřitelů. Nic není dále od pravdy. Společnosti s ručením omezeným prokazují to, že společnost může být úspěšná bez nutnosti akciového kapitálu – jsou nejoblíbenějším druhem společnosti ve světě. V dnešním světě ztratil akciový kapitál svou nejdůležitější funkci, kterou je ochrana věřitelů. V případě evropské soukromé společnosti je tato ochrana poskytována jinými mechanismy, založenými hlavně na zvýšené transparentnosti jejich operací a užší spolupráci s věřiteli. Dnes ani samotní obchodní partneři nevěnují tolik pozornosti akciovému kapitálu jako toku kapitálu, známému jako cashflow, který vypovídá o platební schopnosti společnosti mnohem lépe než samotný kapitál.

Stále tu zůstává otázka práv zaměstnanců – zejména v této souvislosti se odbory obávají oslabování dříve dosažených standardů. Podle mne je to planý poplach. Navržený statut obsahuje jednoznačné ustanovení, podle něhož se účast zaměstnanců uskutečňuje v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Přitažlivost evropské soukromé společnosti by mohla být ohrožena příliš nízkou hranicí pro účast zaměstnanců. Myslím si, že minimální počet 500 zaměstnanců by měl být zachován, aby nebyly dalšími náklady zatěžovány malé podniky.

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – (ES) Paní předsedající, v rámci Evropské unie by měla být věnována větší pozornost malým a středním podnikům v Evropské unii.

Je nezbytně nutné, abychom jim poskytli integrovaný rámec, který posiluje podnikání, akceptuje zásadu při formulování politik mysli nejprve v malém a povzbuzuje jejich mimořádný potenciál. Administrativní

orgány by se měly přizpůsobit jejich potřebám a rodinnému zaměření, aby usnadnily samotnou existenci těchto podniků, jejich přemístění, zejména v případě nemoci, zrušení podniku nebo jeho úpadek a také likvidaci.

23 milionů evropských malých a středních podniků nemůže podléhat stejným požadavkům jako 41 000 velkých podniků. Je nezbytně nutné zjednodušení legislativního prostředí, bez nepřiměřeného byrokratického zatížení. Posun tímto směrem představuje statut evropské soukromé společnosti, iniciativ, jejichž cílem je vytvoření společnosti za 48 hodin, snížení administrativních nákladů o 25 % do roku 2012, vytvoření systému jednoho kontaktního místa pro DPH a snížení sazeb DPH, pokud jde o služby náročné na práci a místně poskytované služby, a společný konsolidovaný základ daně z příjmu právnických osob.

Malé a střední podniky by měly zvýšit svou účast na vnitřním trhu a ve veřejných zakázkách. V současnosti má pouze 8 % z nich přeshraniční aktivity a jejich podíl v soutěžích na veřejné zakázky činí 42 %. Usnadnit výjimku z nových kategorií pro státní podporu, podpořit spolupráci, změnit směrnici o opožděných platbách tak, aby byla zajištěna platba do 30 dnů, a odstranit překážky pro účast ve veřejných zakázkách, to jsou způsoby, jak přispět k vyváženějším podmínkám pro hospodářskou soutěž.

Klíčový je v této době krize čin ze strany Evropy, který zajistí, aby malé a střední podniky měly přístup k financování za přiměřené ceny. Mimořádně důležitá jsou rovněž opatření, která povedou k trvalému zvyšování transferu znalostí a účinnosti podpůrných služeb.

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Paní předsedající, víme, že malé podniky jsou páteří našeho hospodářství. Zejména v této době potřebují EU a členské státy zjednodušit malým podnikům, stávajícím i budoucím, jejich fungování, snížením počtu předpisů, snížením byrokracie a nižšími náklady. Malé a střední podniky mají zcela odlišnou kapacitu oproti tradičním velkým podnikům, co se týče přizpůsobení se novým okolnostem a přijímání nových vědeckých teorií a technologií.

Vedle toho, že je třeba usnadnit malým podnikům účast ve veřejných zakázkách poskytováním snadnějšího přístupu na vnitřní trh, usnadněním získávání kapitálu a nediskriminačními pravidly pro státní podporu, musí také dojít ke změně v přístupu, který se prolíná veškerým rozhodováním, ve školách, na vysokých školách, na pracovišti. Výzkumy ukazují, že existuje silná souvztažnost mezi podnikáním a růstem. Nadcházející švédské předsednictví bude zejména naplňovat úsilí o usnadnění podnikání žen, což je významná evropská strategie pro budoucnost.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE). - (ES) Paní předsedající, v souvislosti s touto rozpravou si musíme být v konečném důsledku vědomi toho, že se nejedná o legislativní normu – a tudíž právní předpis Společenství platný pro různé členské státy – ale spíše o soubor referenčních kritérií, jejichž prostřednictvím se pokoušíme zajistit, aby všechny členské státy Evropské unie zaujaly napříště jednotný přístup, pokud jde o malé a střední podniky.

Toto téma má mnoho aspektů. Uvedu tři, které jsou podle mého názoru nejdůležitější.

Zprv je třeba odstranit řadu překážek v právních předpisech, množství nadbytečné byrokracie – v určitých zemích skutečně mimořádného rozsahu –, které brání vytváření i dalšímu rozvoji těchto podniků. To všechno vyžaduje finanční a lidské zdroje, které musíme vynaložit na boj proti tomuto mimořádnému množství nadbytečných předpisů a nelze je pak využít jinde.

Zadruhé existují problémy spojené s technologickými inovacemi a aplikovaným výzkumem. Rovněž za tímto účelem musíme znásobit naše úsilí, abychom zajistili, aby malé a střední podniky měly přístup k programům Společenství, v mnoha případech rovněž zatíženým přílišnou byrokracií.

Nakonec se domnívám, že mimořádně důležité jsou vztahy mezi malými a středními podniky a institucemi zajišťujícími vzdělávání a odbornou přípravu. Jestliže se malé a střední podniky nestanou přirozeným prostorem pro další rozvoj odborných dovedností na nejrůznějších úrovních vzdělávání, potom pozbudeme, nebo spíše malé a střední podniky pozbudou, jisté mimořádné zdroje, a tím myslím školené osoby.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Paní předsedající, tento legislativní návrh odpovídá do značné míry usnesení Evropského parlamentu s doporučením Komise o statutu evropské soukromé společnosti, které bylo přijato před dvěma lety. Účelem tohoto návrhu bylo vytvořit standardizovanou formu podniku podle práva Společenství, jež bude přitažlivá pro malé a střední podniky a bude založena na zjednodušených podmínkách a omezení byrokratické zátěže na minimum.

Minimální základní kapitál 10 000 EUR, který navrhuje Komise, může zlepšit vnímání společnosti tím, že jí propůjčí určitý stupeň důvěryhodnosti. Na druhé straně je v některých členských státech obtížnější zvýšit tento objem kapitálu než v jiných. Akciový kapitál by se neměl stavět do cesty zahájení podnikání, a souhlasím proto s kompromisním návrhem přijatým Výborem pro právní záležitosti, v němž se stanovuje minimální základní kapitál evropské soukromé společnosti ve výši 1 EUR, je však doprovázen požadavkem, který stanovil, že řídicí orgán společnosti musí podepsat prohlášení o platební schopnosti.

Co se týče otázky o účasti zaměstnanců v podniku, o ní by se mělo rozhodovat právem země, kde má společnost sídlo. Z tohoto pravidla by však měla platit výjimka, pokud by právo účasti určitého počtu zaměstnanců společnosti, které by se mělo použít v členském státě, kde tito zaměstnanci skutečně pracují, bylo omezeno právem platným v zemi, kde má evropská společnost sídlo. V tomto případě by vedení podniku mělo mít povinnost vytvořit jednotný systém účasti jako součást dohody sjednané se zástupci zaměstnanců.

Nakonec bych ještě ráda dodala, že tato nová forma společnosti nenahrazuje ostatní formy podniku, které v jednotlivých zemích již existují, ale nabízí k nim alternativní řešení, a to pouze pokud jsou splněny zvláštní podmínky týkající se založení takové společnosti.

Giles Chichester (PPE-DE). – Paní předsedající, jako člověk, který má více než pětadvacetiletou zkušenost s podnikáním a skutečným světem, o kterém tady hovoříme, podporuji celkové vyznění „Small Business Act“ a zprávy paní Herczogové z mého výboru.

Zejména vítám návrh směrnice o snížení sazeb DPH pro služby náročné na práci a místně poskytované služby, především v současné době.

Vítám rovněž pozměňovací návrhy, ve kterých se požaduje provedení výstupů skupiny odborníků na vysoké úrovni týkající se snížení administrativní zátěže. Pokud nějaký malý podnik něco potřebuje, je to snížení administrativní zátěže.

Vítám také pozměňovací návrh, ve kterém se požaduje urychlená dohoda o patentu Společenství, přizpůsobená potřebám malých a středních podniků. Pochopte, „urychlený“ a „patent Společenství“, to nejde dohromady.

Vítám rovněž požadavek na zlepšení přístupu k finančním prostředkům, neboť v současném hospodářském klimatu je přístup k financování rozhodující pro přežití malých podniků, natož aby tyto podniky prosperovaly.

Mám však dvě výhrady: první se týká návrhu na společný konsolidovaný základ daně, neboť mám obavy, že by to mohlo snížit pružnost ze strany malých a středních podniků a rovněž ze strany členských států. Zadrunc mám osobní pochybnosti co se týče prospěchu a výhod změny změrnice o opožděných platbách. Osobně vždy pochybuji o tom, zda mají opatření pro malé podniky vůbec nějakou cenu, protože mám pocit, že nejlépe se tyto podniky dovedou řídit samy, než aby to ponechávaly na právních předpisech.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v této zprávě se pokoušíme zdůraznit význam malých a středních podniků, včetně rodinných podniků a těch, které jsou začleněné do sociálního hospodářství. Chci poblahopřát kolegyni Herczogové, neboť její zpráva je v tomto ohledu zásadní. V této oblasti byly vytvořeny ještě další dokumenty, a nutno podotknout, že se v názoru na dané téma shodují. Zmínil bych například evropský program Eurostars a zprávu o veřejných zakázkách ve fázi předcházející komerčnímu využití.

Paní předsedající, tato zpráva ukazuje rovněž na řadu možností, jak snížit byrokracii, aby se usnadnilo založení tohoto druhu podniků s cílem využít jejich kapacitu pro počáteční popud, zahájení nového podnikání, výrobu nových výrobků, poskytování nových služeb, jež odpovídají potřebám zákazníků a jiných podniků, a posílit tak rozvoj evropského hospodářství. Chtěl bych zmínit také něco, co je podle mého názoru velice důležité: je to otázka uvedená ve zprávě paní Herczogové v bodě 47. Měly by se v této souvislosti změnit některé aspekty právního a fiskálního systému v členských státech, neboť současný model ve většině členských států může odrazovat od přemísťování podniků, zejména rodinných, a tím zvyšovat riziko likvidace nebo uzavření společnosti. Členské státy musí proto pozorně přezkoumat své právní a fiskální rámce, aby zlepšily podmínky pro převody podniků a přispěly k vytvoření a používání účinných modelů převodu vlastnictví podniku na zaměstnance jako alternativního řešení k jeho uzavření. Tento přístup by umožnil, aby byla chráněna pracovní místa a byly reinvestovány zisky v zájmu lepšího rozvoje těchto podniků.

Na závěr bych zdůraznil, že podpora inovativním projektům malých a středních podniků, snadnější přístup k evropským fondům a lepší přístup k úvěrům, mimo jiné v kontextu současné krize, ale i jindy, to jsou rozhodující faktory týkající se podpory malých a středních podniků.

Dragoș Florin David (PPE-DE). – (RO) Nejprve bych rád poděkoval zpravodajce a všem, kdo pracovali na tomto snad nejdůležitějším legislativním dokumentu uplynulého volebního období.

Je třeba zdůraznit, že přikládáme největší a obzvláštní význam malým a středním podnikům a podnikání žen, a protože si v těchto dnech připomínáme Mezinárodní den žen, který slavíme 8. března, rád bych využil této příležitosti k tomu, abych jim popřál vše nejlepší. Musíme však zdůraznit že se jedná o poměrně složitý akt, kam jsme zahrnuli vše, co by takový akt mohl obsahovat v souvislosti s malými a středními podniky: omezení byrokracie a zdůrazňování výzkumných a vývojových aktivit v rámci malých a středních podniků a rovněž financování spojené s těmito aktivitami.

Myslím si, že tento právní dokument nejlépe obstojí v současné hospodářské krizi, neboť evropské hospodářství potřebuje být soudržné a potřebuje svou největší hnací sílu, kterou jsou malé a střední podniky. To je důvod, proč se domnívám, že potřebujeme dát Komisi a Radě najevo naši maximální podporu, urychlit tento akt a být schopni zdůraznit sílu a dynamickou aktivitu evropského hospodářství v této oblasti, v zájmu toho, bychom si zde v Evropě udrželi vše, co evropské hospodářství a evropská výroba představují.

Nakonec musíme požádat Komisi, aby našla co možná nejvíce zdrojů financování a zajistila malým a středním podnikům co možná nejvíce úvěrových mechanismů.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). – (HU) Pokud jde o zprávu o malých a středních podnicích, nejprve bych rád poblahopřál Komisi, a zejména zpravodajce Herczogové, za vynikající práci. Zároveň musím s politováním konstatovat, že tato zpráva nebyla vypracována v souladu s článkem 39 jednacího řádu, který ukládá, aby Komise předložila konkrétní legislativní návrhy.

Považuji za důležité v zájmu členských států zejména to, abychom po nich požadovali informace v rámci jejich výročních zpráv o dosaženém pokroku v lisabonském procesu. Jinak většina dobrých doporučení, která zde byla učiněna, zůstane jen na papíře. Souhlasím s Editou Herczogovou také v tom, že zvýhodňování nových členských států, a zejména těch mimo eurozónu, je významným politickým důsledkem tohoto úkolu jako celku. Jsou v obzvláště obtížné situaci, dokonce i mimo rámec obecně nevýhodného statutu malých a středních podniků, a přesto by mohly hrát mimořádně důležitou úlohu v překonání krize.

Uvedu jen několik prvků vnitřního trhu: je skutečně znepokojující, že pouze 8 % malých a středních podniků se zapojuje do přeshraničních aktivit, tento podíl se musí zvýšit. V povzbuzení těchto aktivit má významné místo mentoring. To lze provést na jedné straně snížením administrativní zátěže a na druhé straně prostřednictvím aktivit souvisejících s DPH, jako je systém jednoho kontaktního místa nebo snížené sazby DPH. Kromě toho potřebujeme zvýšit zaměření malých a středních podniků na veřejné zakázky na úrovni Společenství a rovněž například častější výběr malých a středních podniků jako vedoucích smluvních partnerů nebo výzvy k podávání nabídek určené přímo pro ně.

Kruh malých a středních podniků, jehož jsem prezidentem, by rád viděl výsledky ve formě vytvoření důkladného systému záruk a úvěrů na úrovni EU. Doufám, že nové možnosti ze strany Evropské investiční banky naplní naděje, které do nich vkládáme. Pokud jde o rychlé provedení směrnic o platbách a v zájmu toho, aby byl vyřešen stav dluhu, musí být přijaty koordinované kroky na úrovni členských států. Krátce řečeno je k hledání nových trhů a zároveň za účelem boje proti problémům vyvolaným přílišnou administrativou nezbytné urychlené úsilí členských států, které by posílilo systém mentoringu a podporu EU takovému podnikání.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, vítám tuto diskusi i přijetí statutu evropské soukromé společnosti, a rád bych zejména pochválil našeho zpravodaje, pana Lehneho. Myslím si, že text, který bude touto sněmovnou přijat, bude v určitém smyslu nést jeho jméno, a že evropská soukromá společnost bude našim potomkům známá jako Lehneho společnost.

Rád bych se vyjádřil k jednomu bodu. Sdílím názor, který před okamžikem vyjádřil pan Becsey. Myslím si, že ustanovení o účasti pracovníků navrhované v kompromisu jdou proti dohodnutému cíli, jinými slovy jdou proti ulehčení a efektivnosti tohoto statutu pro malé a střední podniky.

Myslím si, že je chybou zavádět účast pracovníků na takové úrovni, jinými slovy v takových malých společnostech. Chápu velmi dobře náklonnost k systému sociálního a hospodářského řízení, které již prokázalo svou opodstatněnost. Myslím si, že v tomto případě ztrácíme část efektivnosti statutu, který navrhujeme a který se chystáme přijmout, tím, že ukládáme systémy účasti zaměstnanců malým společnostem, když jsou, podle mého názoru, tyto systémy vhodné jen pro velké společnosti. Kromě této jediné výhrady považuji tento text za vynikající.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, v úterý, ve 12:00.

Martí Grau i Segú, *navrhovatel stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů.* – (ES) Paní předsedající, nejprve bych rád poděkoval zpravodajce paní Herczogové za její zprávu a za její spolupráci s navrhovateli stanovisek z jiných výborů.

Jako navrhovatel stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů bych se rád stručně zmínil o třech prvcích, které jsou podle našeho názoru zásadní – třebaže jsme dosáhli poměrně velmi širokého konsenzu ohledně jiných prvků – a které jsme si přáli zdůraznit při vypracování našeho stanoviska.

Zprvče chci poukázat na potřebu přijmout opatření na řešení situace, která často nastává v případě, že vlastník malého nebo středního podniku odejde do důchodu. Opravdu v mnoha případech vede tento odchod do důchodu k ukončení činnosti daného podniku, nebo v jiném případě k jeho pohlcení větším podnikem, což má za důsledek to, že původní podnik již není malým a středním podnikem.

Zadruhé bych rád zdůraznil význam odborné přípravy jako klíčového prvku pro zvýšení kvality kapacit podniku a jeho personálu i ve smyslu zdůraznění sociální hodnoty podniků v rámci širšího kontextu společnosti.

Nakonec chci mluvit zejména o ženách, které čekají největší obtíže při provozování tohoto typu podniků.

Richard Corbett (PSE). – Paní předsedající, chci se postavit výzvě pana Allistera v tom, co řekl před okamžikem ve svých absurdních poznámkách o domnělých nákladech vyvolaných předpisy EU pro podniky, a konkrétně britské podniky.

Tyto náklady vycházejí z tzv. studií, které pohotově krouží kolem britského eruoskeptického tisku se stále zlověstnějšími výpočty ohledně těchto nákladů.

Tyto studie jsou však chybné, a to ve třech směrech. Zprvče zveličují množství právních předpisů, které jsou přijímané na úrovni EU a nahrazují právní předpisy na národní úrovni, neboť uvádějí podíl nejméně 50 %, zatímco většina vnitrostátních studií ukazuje na hodnotu mezi 6 a 15 %. Zadruhé vůbec nepřihlížejí ke skutečnosti, že právní předpisy EU, když konáme správně, snižují náklady na podnikání a omezují byrokracii tím, že používají jednotnou sadu norem – společná pravidla pro jednotný trh – namísto 27 odlišných a oddělených souborů norem. Zatřetí vůbec neberou v úvahu skutečnost, že když předepíšeme náklady, je to často úmyslné s cílem ušetřit peníze v navazující hospodářské oblasti. V případě, že uložíme povinnost, aby cigarety měly systém zdravotního varování, nebo pokud požadujeme, aby byl azbest postupně vytlačen z našich výrobků a z našich pracovišť, je to v zájmu toho, abychom ušetřili náklady na léčení a chránili životy lidí v navazující oblasti.

Tyto studie se cynicky nepokoušejí o ucelený obraz a je skandální, že někdo, kdo si činí nárok na to, aby zastupoval všechny své voliče, uvažuje jen s jednou stranou argumentu.

Ieke van den Burg (PSE). – Paní předsedající, je škoda, že pan Toubon opouští sál, neboť jsem chtěla reagovat na obvinění, které vznesl v souvislosti s naším kompromisem: konkrétně to, že vyžaduje nové zatížení pro malé a střední podniky. V kompromisu je ve skutečnosti zachován původní stav, pokud jde o fúze, dělení společnosti a přemístění sídla. Pokud jde o nově vzniklé společnosti, které začínají od nuly, existuje zde dosti vysoká prahová hodnota pro společnosti s méně než 500 zaměstnanci. Společnosti od 500 do 1 000 zaměstnanců mají přesně totéž, co je v jiných směrnících. Nikdo nemůže namítat, že to stávající stav dokonce zhoršuje; usnadňuje ho to. Při této konzultaci se sociálními partnery se chceme soustředit na zjednodušení a zlepšení systému, který je po celé EU harmonizován.

Ján Figel', člen Komise. – Paní předsedající, chci všem poděkovat za velice zajímavou rozpravu. Nejprve bych chtěl omluvit svého kolegu Charlie McGreevyho, který má zítra časně ráno povinnosti v Radě Ecofin. Jeho nepřítomnost je kvůli přípravám na toto jednání.

Chtěl bych reagovat na některé připomínky, které zde byly zmíněny. Ve svém vystoupení se budu částečně věnovat celkovému procesu, na kterém se společně podílíme, mimo jiné například výrazným politickým signálům, které tento Parlament vyslal malým a středním podnikům v roce 2009. Tyto signály jsou skvělým povzbuzením, zejména v době krize, obzvláště pokud jsme přesvědčeni o tom, že malé a střední podniky mají značný potenciál a zaslouží si zvláštní pozornost – například začleňování vazeb mezi vzděláváním, odbornou přípravou a malými a středními podniky.

Jsem potěšen tím, že od roku 2007 jsme pracovali společně s GŘ Enterprise a komisařem Verheugenem na podnikovém vzdělávání, které je v Evropě velmi potřebné a zaostává za řadou dalších oblastí. Mohl bych uvést řadu dobrých nástrojů v těchto případech – například Erasmus pro mladé podnikatele – ale o tom teď nechci hovořit. Je to proces mnoha otázek ohledně přístupu k financování. EIB v současné době uvolňuje prostor a objem pro úvěry. 30 milionů EUR pro malé a střední podniky, 1 miliarda EUR ročně navíc pro malé a střední korporace a dodatečná 1 miliarda EUR pro mezaninové dluhové financování.

Rozhodli jsme nedávno, jak jistě víte, o uvolnění pravidel státní pomoci, a to zvýšením limitu pro podporu de minimis na 500 000 EUR, což znamená obecně lepší podmínky pro intenzivnější státní pomoc. Usnadní to rovněž dotace pro výrobky šetrné k životnímu prostředí.

Pan Karas hovořil o „Small Business Act“. Některé členské státy již provedení „Small Business Act“ sledují a podávají o tom zprávy. Bylo tomu tak v případě roku 2008 a počínaje rokem 2009 bude existovat roční posouzení ze strany členských států jakou součást všech národních programů reforem. Budeme tedy vědět více a tato kultura začleňování a podpory se bude zvyšovat.

Pokud jde o veřejné zakázky a malé a střední podniky, vedla Komise velké množství konzultací se zúčastněnými subjekty, včetně organizací podnikatelů. Skutečným problémem je to, jak veřejní kupující používají předpisy. Je nutná větší hospodářská soutěž, více transparentnosti a nediskriminace, dobrou zprávou je však to, že již 42 % objemu finančních prostředků, více než mezní hodnoty EU, je směřováno do malých a středních podniků v Evropské unii, což je skutečně významná podpora.

Pan Wurtz vystoupil k oddělování sídla od místa podnikání a k problému možného zhoršení účasti zaměstnanců. Oddělení sídla malých a středních podniků od místa podnikání je již obecně uplatňovanou praxí v polovině členských států, včetně těch, které mají velice přísné normy zabezpečení sociální politiky. Je tak zajištěna potřeba flexibility společností podnikajících nejméně ve dvou zemích.

Pokud jde o požadavek pana Beaupuye na platby do 30 dnů, mělo by to být řešeno v návrhu, který již probíhá ohledně pozdních plateb a který by měl být přijat v Komisi do konce tohoto měsíce.

O otázce konzultací a účasti pracovníků se zde hodně diskutovalo – a nejen dnes. Jako součást své přípravy provedla Komise od července do října 2007 veřejnou konzultaci na téma potenciálu malých a středních podniků. Zástupci odborů, včetně Evropské konfederace odborových svazů, představili své názory při konferencích, především v průběhu roku 2008. Nejvýznamnější konference proběhla v březnu 2008 a my jsme projednávali tyto otázky s odborníky z Evropské konfederace odborových svazů v tom roce několikrát. Chci zdůraznit jednu důležitou věc, a tou je právní základ. Není to článek 138, neboť nejsme v oblasti sociální politiky, ale článek 308, což činí z této záležitosti jinou iniciativu založenou na jednomyslnosti členských států. Nebyl žádný důvod k tomu, aby byly zahájeny zvláštní konzultace podle prvně jmenovaného článku.

Chtěl bych vám připomenout, že jsme oslovili velké veřejné společnosti, už když jsme zahajovali práce na návrhu o evropské společnosti, a že návrh týkající se evropské soukromé společnosti byl koncipován pro malé a střední podniky. Práva na informování zaměstnanců a konzultace s nimi byla řešena v roce 2001, v první směrnici o evropské společnosti.

Od roku 2002 máme obecný rámec pro informování zaměstnanců a konzultace s nimi v Evropské unii. Není žádný důvod k tomu, abychom ignorovali tato pravidla a přišli s jiným řešením v tomto současném návrhu týkajícím se evropské soukromé společnosti.

Pokud se mají zlepšit kolektivní práva, což je naším záměrem, nemělo by se tak stát jen co se týče jednoho typu společnosti, ale prostřednictvím obecnějšího podnětu, který dále vezme v úvahu i rozdílnou tradici v členských státech.

Dosáhli jsme výrazného pokroku v hodnocení práv zaměstnanců již ve statutu evropské společnosti. Následná opatření navazující na tyto kroky budou zvažována až po dokončení úplného posouzení v roce 2010.

Několik poznámek se týkalo toho, proč nedošlo k většímu průniku do systému zdanění a účetnictví. Připomínám, že nemáme obecnou zákonodárnou moc ve všech otázkách. Zákonodárné iniciativy ve věci práva společností, právních předpisů týkajících se platební neschopnosti, právních předpisů týkajících se účetnictví a daní se váží k velmi specifickým, a často omezujícím, právním základům v našich Smlouvách, a stávající Smlouva stěží bude sloužit jako základ pro úplný soubor evropského obchodního práva.

V neposlední řadě bych vám chtěl poděkovat za velice otevřenou konstruktivní rozpravu a dále za skvělou spolupráci, pokud jde o politické otázky týkající se malých a středních podniků. Vidím zde řadu přátel malých

a středních podniků. Doporučení obsažená v první zprávě budou zohledněna při plnění akčního plánu, a zejména také ve všech otázkách souvisejících s malým a středním podnikáním.

V souvislosti se zprávou pana Lehneho je potřeba udělat ještě hodně práce, neboť potřebujeme dosáhnout dohody v Radě. Budeme na to potřebovat nějaký čas, zejména v souvislosti s jednomyslným hlasováním, ale vaše podněty a názory mohou výrazně přispět ke zmírnění napětí a dosažení skutečného konsenzu a dohody. Chceme usnadnit tento pokrok a zavést statut, který bude pro evropské podniky skutečnou pomocí.

Co se týče přemístění sídla do jiného státu, Komise souhlasí s tím, že by společnosti měly mít volnost při přemístění jejich sídla v rámci Evropské unie, pokud budou zajištěna práva podílníků, věřitelů a zaměstnanců. Musíme proto dosáhnout správné rovnováhy mezi svobodou usazování a zájmy třetích stran.

Na závěr bych rád řekl, že máme Evropský rok tvořivosti a inovací a že je velice důležité přijmout přístup, který rozvíjí tvůrčí potenciál našich podniků. Velmi důležití jsou lidé, nejen proto, že máme krizi, ale proto, že není větší potenciál, než potenciál lidských bytostí. Témata jako ochrana práv duševního vlastnictví nebo patent Společenství by mohla být v blízké budoucnosti řešena politickým přístupem s otevřenější myslí a otevřenějším srdcem. Evropa by mohla být inovativnější a kreativnější v podpoře malých a středních podniků.

Klaus-Heiner Lehne, zpravodaj. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, chtěl bych poznamenat čtyři věci. Zaprvé, pokud jde o směrnici o přemístění sídla, myslím si, že by Komise měla upustit od svého tvrzení, neboť vyvolává riziko, že bude pro smích mezi odborníky. Teorie, že přemísťování sídel lze zařídit tak, aby společnost byla založena v sousední zemi, a poté něčí vlastní společnost provede fúzi s touto společností podle směrnice o fúzích, by jen stěží mohla být byrokratičtější. Hovoříme zde o snižování byrokracie a cílem je malým a středním podnikům věci usnadnit. Tento návrh má právě ukázat, jak malý má smysl, aby Komise nadále odmítala předložení návrhu čtrnácté směrnice. Z toho nemá užitek nikdo jiný než právníci.

Moje druhá poznámka se týká účasti. Paní van den Burgová má pravdu: skutečné malé a střední podniky nejsou zasaženy ani v nejmenším kompromisem, který jsme předložili. Chceme se vyhnout zneužívání a tomu, aby byly do rejstříku zapisovány společnosti, které jsou ve skutečnosti velkými společnostmi a co se týče počtu zaměstnanců tedy vhodnější pro formu evropské společnosti než pro formu evropské soukromé společnosti. To, že jsou zapsány do rejstříku, není ve své podstatě nic jiného než zneužití.

Moje třetí poznámka se týká koncepce skutečného místa podnikání, jíž i nadále zůstává věrno sedm členských států – jen sedm! V loňském roce největší členský stát, Německo, tuto koncepci opustil. Evropský soudní dvůr tuto koncepci nezastává, ale umožňuje ji ve výjimečných případech, jak se to ukazuje v rozsudku *Cartesio*. Tato loď již vyplula; nemá smysl o tom diskutovat.

Začtvrté bych chtěl říci, že argument části levicových poslanců – z nichž žádný nepočkal na rozpravu – že by měl být návrh zamítnut, nebere v úvahu podstatu této zprávy – v tom má pan Medina Ortega naprostou pravdu. Podstata této zprávy se ve skutečnosti vyrovnává s veškerou kritikou, která byla prezentována. Proto navrhuji, aby také levicovní poslanci zvážili opětovné přečtení této zprávy a pozměňovacích návrhů a poté je znovu ve své skupině projednali.

Edít Herczog, zpravodajka. – Paní předsedající, je velká škoda, že zde v sále nejsou všichni mí voliči, neboť by bylo skvělé kdyby slyšeli tolik poslanců z tolika zemí a tolika stran, kteří vítají mou zprávu o „Small Business Act“. Musím však říci, že moje zpráva by nemohla vzniknout bez Komise, konkrétně pana Verheugena a jeho týmu pro malé a střední podniky, paní Le Bailové a dalších. Nevznikla by také bez spolupráce s meziskupinou pro malé a střední podniky.

Většina mých kolegů souhlasila se vším, co bylo ve zprávě představeno, což je patrné ze skutečnosti, že do ní nebylo začleněno příliš mnoho pozměňovacích návrhů. Někteří kolegové se ptali, proč není právně závazná. Není právně závazná ze své povahy, a to z mnoha důvodů. Budeme však zítra požadovat u řady bodů hlasování podle jmen, aby se ukázal společný postup Parlamentu a společný požadavek Rady to udělat.

Na závěr bych ráda uvedla, že přesně před dvěma sty lety vydal Darwin svou knihu o původu druhů. Řekl v ní, že ten, kdo přežije, není ten nejsilnější, ale ten, kdo je schopen se nejlépe přizpůsobit. Myslím si, že směr, kterým jsme se vydali ve „Small Business Act“, je vytvořit prostor členským státům k tomu, aby se přizpůsobily, a manévrovací prostor, a malým podnikům v členských státech k tomu, aby se přizpůsobily rychleji, přežily tuto krizi a čelily dalším novým úkolům. Velice vám děkuji za podporu.

Předsedající. – Obdržela jsem čtyři návrhy usnesení⁽¹⁾ ze čtyř politických skupin, které se týkají účasti pracovníků v evropské soukromé společnosti.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek.

Písemná prohlášení (článek 142)

Gabriela Crețu (PSE), písemně. – (RO) Chtěla bych upozornit jen na dva zcela zásadní aspekty.

Nezbytně nutný je přístup k financování, spolu s právními a administrativními možnostmi. Vytvoření zvláštního fondu pro malé a střední podniky a rozvoj mikroúvěrů, to jsou podmínky, bez nichž nemohou malé a střední podniky snášet obtíže tržních podmínek, a možnosti k vytváření nových malých a středních podniků by byly velmi omezené.

Druhý aspekt je spojen s postavením žen, které řídí malé a střední podniky. V mnoha ohledech se výrazně neliší od zaměstnanců. Důvodem k tomu je nedostatečný rozvoj služeb usnadňujících dosažení rovnováhy mezi soukromým životem a pracovními aktivitami a rovněž náročné konkurenční prostředí, ve kterém hrají velkou úlohu sítě. Tyto sítě, které napomáhají toku informací a mohou v případě potřeby poskytovat podporu, jsou výsadou mužů, zatímco ženy jsou z tohoto pohledu v mnohem obtížnější situaci. Z tohoto důvodu musí být povzbuzovány vazby mezi podniky řízenými ženami a podniky řízenými muži.

Požadujeme dále, aby byl ve všech členských státech uznán statut spoluvlastnictví pro ženy pracující v malých rodinných podnicích. Většinou je vlastníkem muž, zatímco ženy jsou považovány za neplacené rodinné pracovníky. Nevyužívají dokonce ani výhod sociálního zabezpečení, jakých se dostává zaměstnancům. Ve skutečnosti když zestárnou nebo pokud se odloučí od svého partnera, důsledky jsou zcela jasné a zničující.

Adrian Manole (PPE-DE), písemně. – (RO) Konkurenceschopnost malých a středních podniků je často omezena v důsledku překážek, které brání přeshraničnímu obchodu. Odstranění těchto překážek by přineslo větší právní stabilitu a umožnilo by účinněji vypočítat rizika odpovědnosti, kterým musí podniky a podnikatelé čelit. Prostřednictvím této zprávy dává Evropský parlament najevo, že si je plně vědom zásadní úlohy, kterou hrají malé a střední podniky co se týče konkurenceschopnosti evropského hospodářství.

Dobře formulovanému statutu evropské veřejné společnosti, který má doplnit již existující právní formy, by v mnoha ohledech prospěla konkurenceschopnost evropských malých a středních podniků: upevnila by evropský vnitřní trh, zjednodušila právní rámec pro podniky, a tím snížila náklady na konzultace a usnadnila přístup k přeshraničním trhům, a zlepšila by hospodářskou integraci a růst.

Tento statut by dále zajistil malým a středním podnikům větší flexibilitu.

Malé a střední podniky představují více než 90 % hospodářství EU a také dvě třetiny pracovních míst. Mělo by se jim tedy dostat co možná nejlepších podmínek, které jim umožní přispívat k hospodářskému růstu na integrovaném vnitřním trhu, převést na kapitál dostupné možnosti a čelit novým výzvám globalizace.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – (DA) Cílem tohoto návrhu je podle Komise zlepšit rámcové podmínky pro podniky na vnitřním trhu EU.

Společenství dosáhne cílů tohoto návrhu tím, že podnikům umožní, aby si svobodně zvolily členský stát EU, v němž chtějí mít své sídlo, bez ohledu na to, kde skutečně podnikají, přičemž tyto podniky budou mít pouze povinnost dodržovat právní předpisy země, ve které mají sídlo.

To otevře cesty k obcházení těžce vybojovaných práv pracovníků v členských státech EU.

Pravda je konkrétní. Dovolte mi tedy, abych byla konkrétní.

Dánská společnost se sídlem v Kodani a se 35 zaměstnanci má, podle dánského práva, povinnost přijmout zástupce, které nominují pracovníci, do vedení podniku. Tím je zajištěno, aby pracovníci měli více znalostí o postavení a budoucnosti podniku.

V případě, že by návrh, který byl předložen, byl přijat v nezměněné podobě, dotčená společnost by se mohla jednoduše zaregistrovat jako evropská společnost se sídlem ve Finsku. Najednou by bylo k tomu, aby bylo možné mít zástupce zaměstnanců, vyžadováno 150 zaměstnanců. Ve většině jiných členských států EU je situace ještě horší.

(1) Viz zápis.

Snad bude návrh Komise při nadcházejících jednáních mírně vylepšen. Možná že text, který bude nakonec přijat, nebude tak špatný.

V každém případě bychom si měli položit otázku „Proč?“. Proč Komise znovu a znovu předkládá návrhy, jejichž jediným cílem je omezit práva zaměstnanců? Je to snad proto, že by bylo něco v zásadním nepořádku v EU?

19. Budoucnost společného azylového systému EU (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o zprávě (A6-0050/2009), kterou předložil Giusto Catania jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o budoucnosti společného azylového systému EU (2008/2305(INI)).

Giusto Catania, zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, počet uprchlíků se v loňském roce celosvětově zvýšil. Nyní dosahuje hodnoty přibližně 12 milionů. Jestliže zahrneme i ty, kteří jsou mezinárodně vysídlení, dospějeme k číslu více než 26 milionů lidí po celém světě, kteří potřebují obdobnou ochranu. Důvod je v tom, že na světě stále existují války; v současnosti jsou 4 miliony uprchlíků a vysídlených osob z Iráku a je jasné, že tito lidé se stali uprchlíky v důsledku válek, na kterých se zpočátku podílely i naše země.

Protože je v rámci právního státu naší povinností zajistit, aby tito lidé byli rovnoměrně přijati v celé Evropské unii, je vytvoření společné evropské uprchlické politiky nezbytné. Je o to důležitější, že některé členské státy dosud nemají systematické právní předpisy týkající se azylu. S politováním musím konstatovat, že sjednocení azylových řízení bylo odloženo o dva roky, a bude tedy zavedeno v roce 2012. Musíme ukončit tuto strašnou rozdílnost, která existuje mezi jednotlivými členskými státy a mezi rozdílnými azylovými systémy. V současnosti jsme v paradoxní situaci, kdy se míra kandidátů na postavení uprchlíka u některých státních příslušníků třetích zemí pohybuje od 0 do 90 % v závislosti na tom, který členský stát žádost obdrží.

Sladění standardů by mělo přinést vysokou úroveň ochrany v celé EU a nemělo by se snižovat na úroveň nejmenšího společného jmenovatele. Právo azylu je základní součástí naší demokracie a ochrany lidských práv a je nepřijatelné, že bylo v posledních letech závažně porušováno, když nebyly vždy respektovány potřeby žadatelů o azyl a zásada nenavrácení stanovená v mezinárodních úmluvách. Evropská unie by měla ustanovit mechanismus na určování žadatelů o azyl na vnějších hranicích a zajistit, aby osoby, které mají právo na mezinárodní ochranu, získaly přístup na její území, včetně souvisejících kontrol na vnějších hranicích. To je důvod, proč považujeme za vhodné přezkoumat úlohu agentury Frontex, která se žadateli o azyl často jedná tak, jako by to byli nelegální přistěhovalci.

Touto zprávou Evropský parlament agenturu Frontex žádá, aby mu poskytla podrobné údaje o počtu žadatelů o azyl, kteří tak byli označeni po dobu její činnosti, a o situaci lidí zadržených a vrácených do tranzitních zemí nebo zemí původu. Musíme zajistit, aby byly správně používány mezinárodní úmluvy i dohody o spolupráci se třetími zeměmi. Dohody nemohou být uzavřeny se zeměmi, které nepodepsaly Ženevskou úmluvu. Řada členských států to ovšem porušuje, včetně Itálie, která například podepsala dohodu o řízení migračních toků s Libyí, zemí, která podepsat Ženevské úmluvy o uprchlících nezamýšlí.

Jsme velmi potěšeni – to jsme zdůraznili a doufáme, že se to prolne celou touto zprávou – že Soudní dvůr zrušil článek směrnice o azylovém řízení, který se týkal zavedení pojmu „bezpečných třetích zemí“ a společného seznamu bezpečných třetích zemí. Myslíme si, že neexistuje něco jako „bezpečná třetí země“; je to nesprávný pojem, protože kterýkoliv občan může být pronásledován i v zemích s vysokou úrovní demokracie.

Žadatelé o azyl jsou zranitelní lidé, kteří potřebují odpovídající podmínky přijetí. Členské státy nemohou zajistit lidi pouze z důvodu, že žádají o mezinárodní ochranu. Proto tvrdím, že žadatelé o azyl by ze zásady neměli být zadrženi. Naneštěstí je zajišťování žadatelů o azyl v řadě členských států stále skutečností, kvůli tomu, že tyto osoby nelegálně vstupují do země. Uzavírám s tím, že bohužel ani neexistuje jiná cesta, jak vstoupit do Evropské unie. A to je paradox: i žadatelé o azyl musí podléhat režimu smíšených toků, jestliže chtějí do EU vstoupit. Azyl není úleva: je to povinnost pro státy a je to právo pro ty, kteří utíkají před válkou.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, vážení poslanci, Komise přijala v červnu akční plán o azylu. Komise přijala doposud, v období 2008–2009, konkrétní návrhy na zlepšení standardů ochrany, na zavedení větší solidarity členských států a také na posílení praktické spolupráce.

Stanovili jsme zásady, podle kterých by měla Unie jednat, zachovat si své humanitární a ochranné tradice, zajistit skutečnou rovnost zacházení po celé Unii, zvýšit účinnost azylového systému a podporovat solidaritu uvnitř Unie i mezi Unii a třetími zeměmi.

Těší mě zjištění, že Parlament plně sdílí filozofii Komise. Sdílí naše ambice vybudovat evropský azylový systém, který bude poskytovat více ochrany, bude účinnější a bude více pouze evropský.

Skutečnost, že Parlament je nyní spolutvůrcem právních předpisů s Radou, mi dává naději, že jednání, která budou dlouhá, budou mít teď větší šanci dospět k nástrojům nejvyšší kvality, jež budou více ve shodě se základními právy.

Díky spolurozhodování a volbě kvalifikovanou většinou v Radě pak může Unie sladit tyto mezinárodní standardy ochrany na vyšší úrovni.

Děkuji Parlamentu za významnou podporu, kterou poskytl všem snahám, které Komise vyhlásila ve svém akčním plánu.

Také vám děkuji za to, že jste dali prioritu projednání mého nedávného návrhu na vytvoření evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu. Podporu Parlamentu potřebujeme k tomu, abychom mohli zajistit úspěch tohoto mechanismu, který nám dovolí posílit praktickou spolupráci a kvalitu azylových systémů. Doufám, že tyto tři orgány dospějí rychle k dohodě, takže bude tento úřad moci být otevřen, co nejdříve to bude možné.

Vy se však, pane Catanio – a dovoluji mi poděkovat za vaši zprávu – nicméně obávám některých situací, především podmínek zadržení pro žadatele o azyl, práv žadatelů o azyl v působnosti dublinského nařízení, dopadu kontrol na hranicích na přístup k ochraně a zátěže v důsledku příjmu toků žadatelů o azyl, kterou některé členské státy předpokládají. Mám pro vás nějaké odpovědi.

Co se týče podmínek zadržení pro žadatele o azyl, navrhla Komise v novele směrnice o podmínkách přijímání jasnější pravidla než ta, která jsou v současnosti platná, především zákaz zajišťování nezletilých osob bez doprovodu za všech okolností. Také jsme upřesnili případy, kdy je možné zajistit dospělé osoby, včetně záruk jako je právo na účinný regresní postih nebo právo na právní pomoc a řádné soudní přezkoumání jejich zadržení.

Kromě toho, ve shodě se zprávou paní Roureové o otevřených a bezpečných přijímacích střediscích, která byla přijata dne 5. února, identifikoval Parlament řadu problémů v těchto střediscích. Navrhované změny směrnice o podmínkách přijímání by měly na tyto problémy dát odpověď.

Podle stejných zásad jsem navrhl, že by práva žadatelů o azyl v působnosti dublinského nařízení měla být lépe chráněna. Musíme například umožnit slučování rodin, slučování dětí s jejich rodinnými příslušníky a posílit procesní záruky využívané žadateli o azyl v působnosti dublinského nařízení.

I to nejlepší azylové řízení by bylo bezcenné, pokud by k němu nebyl zaručen přístup. Souhlasím s vámi, pane Catanio, že je třeba zlepšit naši spolupráci s úředníky kontroly na hranicích, odborně je připravovat a průběžně je informovat o záležitostech azylu. Zmínil jste smíšené toky. Agentura Frontex musí být skutečně schopna provádět tato opatření týkající se odborné přípravy. Tomu napomůže i podpůrný úřad – až bude založen, bude připravovat příručky pro pohraniční úředníky. Musíme také dospět k přesnějšímu určení odpovědnosti v případech lidí zachráněných na moři. Kde by měli být vyloděni? Kde by měli, pokud to potřebují, žádat o azyl? Pracuji s členskými státy a snažíme se nalézt správné odpovědi na tyto otázky. Přirozeně se musíme vyvarovat tlaků, které jsou na azylové systémy v některých členských státech vyvíjeny. Chceme dosáhnout větší solidarity – nejen ve finančním smyslu, ale také ve formě týmů odborníků rychlé reakce vytvořených úřadem.

Budeme také zkoumat možnosti dobrovolného přemístění uprchlíků do jiného členského státu, než je stát, který poskytl ochranu.

Koncem tohoto týdne pojedou do Lampedusy a na Maltu, abych zjistil praktické požadavky a to, jak může Unie nabídnout svou pomoc.

Dovolte mi, paní předsedající, vážení poslanci, abych vám při této příležitosti poděkoval za zvláštní podporu 10 milionů EUR, které Parlament na konci roku 2008 schválil pro Evropský fond pro uprchlíky. Těchto 10 milionů EUR bude použito k tomu, aby v roce 2009 mohlo být do Unie přemístěno více uprchlíků. Chtěl bych v této souvislosti zdůraznit význam závazku, který v návaznosti na misi, kterou jsme vyslali do Jordánska a Sýrie kvůli přemístění iráckých uprchlíků do členských států Evropské unie, učinily členské státy.

Pracujeme, a já také pracuji, jinak řečeno pracujeme na všech frontách, abychom zdokonalili právní předpisy, praktickou spolupráci a solidaritu mezi členskými státy a mezi Unií a třetími zeměmi.

Chci Parlamentu skutečně poděkovat za podporu. Musíme z Evropské unie udělat opravdu sjednocený společný prostor v oblasti ochrany. Právě to chci zahrnout i do Stockholmského programu.

Děkuji vám, dámy a pánové. Děkuji vám, pane Catanio a paní Roureová, za všechnu velmi užitečnou práci, kterou jste odvedli.

PŘEDSEDAJÍCÍ: MECHTILD ROTHE

Místopředsedkyně

Danutė Budreikaitė, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro rozvoj – (LT)* Počet uprchlíků na celém světě v minulých letech dosáhl hodnoty 16 milionů. EU v roce 2007 obdržela více než 200 000 žádostí o azyl. Jak uprchlíci žádají o azyl, tak některé členské státy čelí problémům a rovněž velké zátěži, kterou by odstranil společný azylový systém EU. Vládní orgány by při posuzování toho, zda má být žádost o azyl přijata, měly používat předem definované, jasné a rovnocenné podmínky. Je důležité, aby postavení uprchlíka bylo udělováno na základě konkrétního případu, a nikoli všeobecného posouzení, založeného například na národnosti. Chci také upozornit na skutečnost, že se plán politiky v oblasti azylu Evropské komise nezmiňuje o agentuře Frontex, která hraje v oblasti ochrany uprchlíků velice významnou úlohu. Kromě toho je důležité, aby bylo uvedeno, že počet žadatelů o azyl přímo závisí na politické, hospodářské a sociální situaci v zemích původu žadatelů o azyl. Proto by měl společný azylový systém EU být úzce propojen s politikou rozvojové spolupráce EU a humanitární činností, což by snížilo počet žadatelů o azyl, těch, kteří jsou často migranti z ekonomických důvodů.

Carlos Coelho, *jménem skupiny PPE-DE. – (PT)* Paní předsedající, pane místopředsedo Komise, dámy a pánové, bylo vykonáno mnohé pro sladění právních předpisů týkajících se azylu v členských státech v návaznosti na uzavřenou dohodu z Tampere. Toto sladění bylo nicméně založeno na úrovni nejmenšího společného jmenovatele, přičemž stále existují velice odlišné praktiky a postupy. Stále nemáme rovné podmínky přístupu k ochraně po celé EU, a výsledkem je, že stále existují problémy jako sekundární pohyb žadatelů či několikeré žádosti.

Jak již zdůraznil zpravodaj, přesáhl v roce 2008 počet uprchlíků hodnotu 12 milionů. Naléhavě proto potřebujeme začít s druhou fází společného azylového systému EU. Stejně úrovně ochrany v rámci EU lze dosáhnout, jen pokud bude existovat jednotný proces žádosti o azyl, a to z důvodů účinnosti, rychlosti, kvality a spravedlnosti při rozhodování, a rovněž s ohledem na to, že je třeba mít jednotné normy pro uznávání osob za uprchlíky nebo osoby vyžadující mezinárodní ochranu. Jen tak může být se žadateli o azyl zacházeno stejně, bez ohledu na to, ve kterém členském státě o azyl požádali.

Jsem proto potěšen, že byl předložen tento azylový akční plán, do kterého přispěla řada veřejných aktérů a který stanoví cestovní plán, jímž je třeba se řídit v následujících letech, abychom mohli vytvořit společný azylový systém EU. Podporuji předložené pozměňovací návrhy ke směrnici o podmínkách přijímání, směrnici o azylovém řízení a kvalifikační směrnici, s cílem ujasnit podmínky uznávání žadatelů o azyl za osoby vyžadující mezinárodní ochranu. Jsem potěšen, že komisař Barrot zdůraznil, že je nutné zajistit soudržnost s ostatními politikami s dopadem na mezinárodní ochranu, a doufám, že stejný zájem o soudržnost bude provázet i další společné oblasti.

Na závěr bych rád poblahopřál zpravodaji Giusto Cataniovi za jeho práci, kterou podpoří skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů.

Martine Roure, *jménem skupiny PSE. – (FR)* Paní předsedající, na úvod chci blahopřát našemu zpravodaji za skvělou zprávu, která správně odhaluje nevyváženosti v platných azylových právních předpisech v Evropě a zpravodaj v ní předkládá řadu návrhů, které nám umožní pokročit správným směrem.

Musíme odstranit neúnosné rozdíly mezi členskými státy. Odpověď, kterou dostane žadatel o azyl, skutečně závisí na zemi, v níž je žádost o azyl podána.

Požadujeme dále zásadní zlepšení podmínek, za jakých jsou žadatelé o azyl ubytováni. To zejména vyžaduje, aby byla potvrzena zásada, že žadatelé o azyl nesmí být zadrženi, především zranitelné osoby, ženy, děti a oběti mučení. Také to vyžaduje zaručený přístup k minimálním právům na ubytování, zaměstnání, zdravotní péči, vzdělání, jinak řečeno k základním právům, která zajišťují důstojnost člověka.

A nakonec považujeme za zásadní také to, abychom přezkoumali systém Dublin II. Naše návštěvy v zadržovacích střediscích nám ukázaly – jak jste již podotkl, pane Rothe – hlavně vedlejší škody způsobené nevhodnými provozními postupy, pokud to vytváří neúnosnou zátěž pro země, které jsou nejvíce zasažené toky migrantů směrem do Evropy.

Máme před sebou ještě dlouhý kus cesty, než dosáhneme společné azylové politiky. Nesmíme podlehnout iluzím, ale nové návrhy Komise, a věřím, že my k nim můžeme významnou měrou přispět, nám doufám umožní položit základy uspořádání, které třebaže se může dnes zdát křehké, bude v budoucnosti pevné.

Upřímně děkuji komisaři Jacquesi Barrotovi za neústupnou vůli, kterou v této záležitosti prokázal, protože vůli potřebujeme, a zde to bude muset být hodně vůle. Doufám, pane komisaři, že budete mít čas k tomu, abyste tuto práci zrealizoval, protože je to naše povinnost a mravní příkaz s ohledem na hodnoty, které v Evropské unii hájíme.

Sarah Ludford, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, podporuji zprávu pana zpravodaje a práci Komise. Nedobrý stav nakládání s uprchlíky nelze ničím omluvit, neboť počty žádostí o azyl dosahují nejnižších historických hodnot. Neexistence společných postupů, rozdílné zdroje informací ze zemí původu a nedostatečné provedení zákonů EU znamená, že v této oblasti nejsou rovné podmínky pro všechny. To následně vede k tomu, že si žadatelé hledají nejlepší podmínky a členské státy využívají neustálých změn.

Dalším prvkem vytvářejícím nerovný přístup k ochraně je, že některé členské státy rovnou deportují osoby, aniž by mohla být posouzena jejich situace, nebo i uplácejí třetí země, aby tyto osoby nepřijížděly.

Mnozí z příchozích ve smíšených tocích mohou být ekonomičtí migranti, což z nich ještě nedělá zločince. I kdyby ovšem jen několik málo z nich byli uprchlíci, musí být rozpoznáni. Jak říká pan Catania, musí být do správy hranic, zejména v rámci pověření agentury Frontex, začleněna ochrana lidských práv. Lidé by neměli být zadržováni jen proto, že žádají o azyl.

Kromě jednotného postupu a obsahu ochrany musí existovat i praktická spolupráce, podpora a solidarita, mimo jiné prostřednictvím významného evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, zajišťujícího jednotné zdroje informací o zemích. Kvalitnější a přesnější první rozhodnutí by ušetřila peníze díky menšímu množství nákladných odvolání.

Uložení povinnosti státům EU, aby dovolily žadatelům o azyl pracovat i po šesti měsících, pokud není jejich případ vyřešen, je velmi důležité: tyto lidé by si udrželi důstojnost a také by platili daně. Jsem velice zklamaná nad rozhodnutím Spojeného království nepřipojit se ke zdokonalené směrnici o podmínkách přijímání, která by zakázala automatické zadržení pouze z důvodů podání žádosti o azyl, ukončila by po celém Spojeném království postupy rychlého zadržení a posílila by právo na práci žadatelů o azyl po šesti měsících. Je pro mne velmi zahanbující, že má vlastní země na tyto podmínky nahlíží jako na příliš přísné.

Jan Tadeusz Masiel, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, ještě jednou bychom měli z celého srdce poděkovat francouzskému předsednictví, které v otázce azylu dosáhlo velkého pokroku, když dovedlo v říjnu minulého roku Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu k přijetí Radou. Je pravda, že Evropská unie potřebuje společnou azylovou politiku a potřebuje v souvislosti s přijímáním uprchlíků vyvinout přístup, který bude založený na solidaritě. Členským státům EU, které jsou nejvíce vystaveny přílivu žadatelů o azyl, by měla být poskytnuta pomoc. Otázka azylu je velice citlivá. Je obtížné rozhodnout, kdo skutečně potřebuje ochranu, a kdo zkouší uniknout chudobě ve vlastní zemi, a třebaže si i ti druzí zaslouží pomoc, nemůžeme přijmout každého. Stručně řečeno, naše postupy v EU by měly být jednotné, průhledné a rychlé.

Hélène Goudin, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Paní předsedající, vytváření „pevnosti Evropa“ se od roku zrychluje. To je velice nešťastné, nejen proto, že společná azylová politika bude se vši pravděpodobností znamenat tvrdší a přísnější politiku, na které budou nejvíce trpět ti, kdo potřebují ochranu. Tento vývoj je přinejmenším zneklidňující.

Ve zprávě se usiluje o zavedení jednotných norem k určení toho, kdy bude osoba považována za uprchlíka. Ptám se proč. Mezinárodní úmluvy, které to stanoví, již máme. Neměli bychom se pokoušet vytvářet nové normy EU, které by se vši pravděpodobností byly přísnější než například Ženevské úmluvy.

Téměř každý týden slyšíme děsivé zprávy z uprchlických táborů v jižní Evropě. Ti, kdo v nich skončili, žijí v hrozných podmínkách, před kterými úřady raději zavírají oči. Problémem nejsou jednotlivci zadržováni v těchto táborech, ale spíše skutečnost, že nejsou dodržována lidská práva, třebaže všechny členské státy splňují, přinejmenším teoreticky, kodaňská kritéria. Je to problém, kterým bychom se měli spíše zabývat

zde v Parlamentu. Přístup na území každého státu musí být otázkou, kterou rozhodne konkrétní stát, ovšemže při dodržení mezinárodních úmluv a dohod.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Společný evropský azylový systém je v současnosti zatížen nedostatečnou soudržností s právními nástroji pro mezinárodní ochranu.

Jako důsledek významných rozporů v rozhodovacích procesech, které 27 členských států používá při vyřizování žádostí o azyl, se míra toho, kdy žadatel byl uznán za uprchlíka, pohybuje od 0 až po přibližně 90 %. Kritéria dublinského systému navíc nepřiměřeně zatěžují členské státy na vnější hranici Evropské unie, které jsou jako první vstupní země zodpovědné za zpracování žádosti o azyl.

Stále ještě existují jevy, jako je sekundární pohyb z jednoho členského státu do druhého či několikeré žádosti. Jedním z nejnaléhavějších požadavků v rámci azylové politiky EU je výměna analýz, zkušeností a informací mezi členskými státy. Musí být také nalezena praktická řešení, jejichž cílem je zlepšení spolupráce mezi správními orgány, zodpovědnými za posuzování žádostí o azyl.

Největším problémem nicméně zůstává komunikace členských států ohledně rozdílného přístupu k žadatelům o mezinárodní pomoc v závislosti na zemi jejich původu. Doufám, že současné problémy pomůže vyřešit především nařízení o vytvoření evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, které navrhla před třemi týdny Komise.

Již teď naléhavě žádám budoucí vedení tohoto evropského úřadu, aby nepodceňovalo spolupráci s Evropskou agenturou pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích, evropskou migrační sítí a příslušnými orgány v členských státech a třetích zemích, jichž se migrace a otázky azylu týkají. Kromě předcházení zdvojení činností zajistí tato spolupráce sladění činností členských států a využití jejich odborníků na otázky azylu.

Inger Segelström (PSE). – (SV) Paní předsedající, komisaři Barrote, na úvod chci poděkovat panu Cataniovi za jeho zprávu. Plně sdílím názor, že je nešťastné, že vstup v platnost byl odložen do roku 2012. Chtěla bych hovořit o třech tématech, jmenovitě právech dětí, podpoře a možnostech pro ženy postižené obchodováním s lidmi a na závěr o tom, jak se můžeme lépe připravit, dojde-li k náhlé krizi ve světě.

Považuji za správné, že Parlament upozorňuje na skutečnost, že by dětem a nezletilým osobám měla být věnována zvláštní pozornost. Přesto mne však velice znepokojuje skutečnost, že děti stále mohou být vzaty do vazby. To považuji za nepřijatelné.

Včera byl Mezinárodní den žen. V průběhu tohoto volebního období Parlamentu jsem se věnovala problému, jak je v různých zemích zacházeno se zadrženými ženami a dětmi postiženými obchodováním s lidmi, tedy jestli tito lidé mají právo zůstat v EU nebo obdržet pomoc, aby se mohli navrátit domů. Když ve Švédsku vládli sociální demokraté, bylo předem rozhodnuto, že ženy, které byly ve Švédsku zneužívány – bez ohledu na to, jestli se tak stalo kvůli obchodu s lidmi, v manželství nebo byly obětí násilí – měly právo zůstat. V současnosti může taková žena teoreticky zůstat, ale pouze pokud spolupracuje s policií a státními zástupci. U jakých jiných trestných činů kromě obchodu s lidmi je spolupráce požadavkem pro azyl? Mám za to, že je to diskriminace žen a dětí, a ráda bych se touto záležitostí zabývala dnes, v návaznosti na včerejší Den žen.

Třetím tématem je to, jak různé země přijímají žadatele o azyl a které země si žadatelé o azyl vybírají. Má země, Švédsko, je jedna z těch, které přijaly nejvíce uprchlíků z Iráku. Oproti Spojeným státům i Kanadě to je obrovské množství, stejně jako oproti většině států EU. Doufám, že nový azylový systém EU bude lépe připravený přijmout společnou odpovědnost v případě, že se něco přihodí ve světě, nebo, jako v případě Iráku, když jsou napadeny státy. Nemělo by tomu být tak, že je systém EU založen na solidaritě, pouze pokud je situace klidná – musí fungovat i v dobách krize a konfliktu.

Gerard Batten (IND/DEM). – Paní předsedající, počet osob usilujících o postavení uprchlíka a azyl povážlivě roste. Jak se uvádí ve zprávě, na celém světě je asi 12 milionů uprchlíků a asi 26 milionů mezinárodně vysídlených osob. To není žádným překvapením, jestliže některé země v Africe či Asii sklouzávají do politického chaosu a celý svět se ocitá stále hlouběji ve finanční a hospodářské krizi dosud nepoznaných rozměrů.

Můžeme s jistotou očekávat, že v příštích měsících a letech zde bude uprchlíků a žadatelů o azyl ještě více. Je nám všem vcelku jasné, že řešení Evropského parlamentu spočívá ve sladění vnitrostátních azylových systémů. Ve zprávě se navrhuje společný evropský azylový systém a společný podpůrný úřad pro otázky azylu spolu s jednotnými normami pro udělování postavení uprchlíka a azylanta. Navrhuje se, aby vnitrostátní vlády neměly možnost zadržovat žadatele o azyl jen z toho důvodu, že žádají o azyl, a že uprchlíkům by

mělo být dovoleno požádat o pohyb z jedné evropské země do jiné. Navrhuje se, že v případě, že je žadatel zadržován, měl by mít právo obrátit se o náhradu škody na vnitrostátní soud.

To vše je recept na chaos a těžkosti ve vnitrostátních azylových systémech. Mnoho, ne-li většina z těch lidí, kteří žádají o postavení uprchlíka a azyl v evropských zemích daleko od domova, jsou samozřejmě ekonomičtí migranti hledající lepší život. A kdo je za to může vinit? Čím jednodušší však pro ně bude přijít do Evropy, tím více jich přijde.

Zde navrhované společné systémy by jednotlivým státům snad ještě ztížily ochranu jejich vlastních hranic a nepočitatelnému množství ekonomických migrantů by naopak překročení těchto hranic usnadnily. Británie potřebuje dokonce ještě přísnější kontroly, a nikoli mírnější, jak je navrhuje Evropská unie.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Pan zpravodaj měl pravdu v tom, že společná azylová politika musí být vybudována na principu solidarity. A právě solidarita naší azylové politiky chybí, jak se komisař Barrot osobně přesvědčí koncem tohoto týdne, až navštíví mou zemi, Maltu, spolu s Lampeduským ostrovem. Pane komisaři, uvidíte že na solidaritu, kterou hledáte, tam nenarazíte. Solidarita byla poprvé zavedena v paktu o přistěhovalectví a azylu v říjnu minulého roku. Byla zavedena v podobě doložky o sdílení zátěže, která se zaměřuje na rozložení zatížení mezi země. Tehdy tomu bylo poprvé, co byla zavedena, a byl to krok dobrým směrem. Tato doložka se uplatňuje na dobrovolném základě a dovoluje, aby migranti, kteří přijedou do jedné země a zažádají o azyl, měli možnost se přesunout do jiné země Evropské unie. Tento Parlament dokonce vyčlenil 5 milionů EUR z rozpočtu Evropské unie na letošní rok, aby podpořil uplatňování této doložky. Doposud jsme ale neměli možnost vidět využití této doložky v praxi, s výjimkou Francie, která se nabídl převzít 80 žadatelů o azyl z Malty. To je významné gesto, ale ostatní země Evropské unie ho nenásledovaly, což je velká škoda. Proto se ptám pana komisaře, co dělá Komise pro to, aby zajistila, že bude tento mechanismus sdílení zátěže skutečně vykonáván? Co dělá pro to, aby zajistila, že i další země nabídnou svou solidaritu a převezmou přistěhovance od země, která je vystavována nepřiměřené zátěži? Plánuje Komise vytvořit evropský přerozdělovací program mezi zeměmi a jak plánuje plnit a používat tuto doložku?

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) V současné situaci, kdy počet uprchlíků na celém světě roste a Evropská unie přijímá více než polovinu žadatelů o azyl, musí být vytvoření společného evropského azylového systému naléhavou prioritou.

Vítám v této souvislosti návrh na vytvoření evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu, který bude koordinovat rozdílné vnitrostátní azylové politiky tak, aby nedocházelo k nepřiměřenému zatížení některých členských států. Myslím si, že tento úřad musí být organizován tak, aby mohl hrát významnou úlohu v případě krize a posuzoval správně žádosti o azyl.

Myslím si také, že nové členské státy Evropské unie, jmenovitě Rumunsko a Bulharsko, musí od Evropské unie získat podporu prostřednictvím účinných mechanismů solidarity, aby byly zajištěny adekvátní podmínky pro přijímání žadatelů o azyl. Nesmíme nicméně zapomenout na to, že musíme jednat proaktivně a nikoli reaktivně a na evropské úrovni zaměřovat více pozornosti na spolupráci se třetími zeměmi, abychom předešli krizím.

Alin Lucian Antochi (PSE). – (RO) Členské státy Evropské unie se zhostí každoročně milionů lidí, kteří hledají útočiště před pronásledováním a konfliktem v zemích jejich původu. Míra uznání za uprchlíka se však na vnitrostátní úrovni v těchto státech pohybuje od 0 do 90 %. Dublinský systém, který zahrnuje postup zpětného přebírání uprchlíků do jejich první tranzitní země, je navíc zdrojem rozporů vznikajících mezi těmito zeměmi a zeměmi ležícími uprostřed Společenství týkajících se koordinace azylových politik a opatření pro uprchlíky.

Jak zde přede mnou uvedli i další řečníci, musí společný evropský azylový systém umožnit členským státům poskytovat uprchlíkům zvýšenou míru ochrany, od chvíle, kdy jsou přijati, až do té doby, než jsou plně začleněni do místních komunit, a to vytvořením jednotného azylového řízení, v němž se stanoví jasné, přiměřené a jednotné podmínky, které orgány mohou uplatnit při vyřizování žádostí o azyl.

Zvláštní pozornost musí být věnována solidaritě mezi členskými státy, co se týče koordinace velkých toků žadatelů o azyl v některých zemích, ať již poskytováním finanční pomoci nebo přijímáním vnitřních mechanismů k znovuzачlenění nebo přerozdělení, které umožňují, aby uprchlíci byli rozmístěni rovnoměrně po celé Evropské unii.

Katrin Saks (PSE). – (ET) Ráda bych poděkovala panu zpravodaji a zdůraznila význam tohoto tématu, třebaže zastupuji členský stát Estonsko, kam přijíždí velice málo uprchlíků.

Postavení uprchlíka zde bylo doposud udělováno jen několika lidem za rok, ale jsme také malá země a i když je tato země přitažlivá pro turisty, život zde je těžký. Uvědomujeme si sice nutnost solidarity, ale myslím si, že ti, kdo již v životě tolik vytrpěli, by neměli být trestáni ještě znovu tvrdým podnebím, pokud se pro to nerozhodnou sami.

Aby se zlepšila situace zemí, které přijímají velké množství žadatelů o azyl, bylo by tudíž rozumné hovořit o sdílení odpovědnosti, a nikoli lidí. Sladění norem si podporu jistě zaslouží. Jestliže máme společnou hranici, je logické, že by se žadateli o azyl mělo být zacházeno po celé Evropské unii stejně.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Paní předsedkyně, hluboce nesouhlasím s tažením euroskeptiků proti společné migrační a azylové politice zakotvené v Lisabonské smlouvě. Potřebujeme společně a přísněji potírat nelegální ekonomickou migraci, ale čekatelům na azyl poskytnout důstojnější podmínky. Není mi lhostejné, že děti uprchlíků v evropských táborech nemají celé měsíce přístup ke vzdělání či potřebné zdravotní péči. Je také neudržitelné, aby uvnitř Schengenu některé země uznávaly statut uprchlíka a jiné ne. Je špatné, že agentura Frontex nemonitoruje počty a země původu žadatelů o mezinárodní ochranu. Ano, potřebujeme jednotné řízení o azyl a také potřebujeme pomoci nárazníkovým zemím na základě solidarity. Ale azylovou politiku musíme provázet s rozvojovou politikou, abychom dokázali migrantům předejít.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, budu docela stručný, ale pozorně jsem naslouchal všem projevům a děkuji Evropskému parlamentu za to, že tomuto úsilí prokázal svou skutečnou podporu a dal azylové politice plný prostor, který potřebuje k tomu, aby mohla sloužit pronásledovaným osobám po celém světě. Je to naše povinnost, a jak řekla Martine Roureová, mravní příkaz to udělat.

Rád bych několik věcí objasnil. Zaprvé, někteří z Vás, mimo jiné pan Catania, zmínili agenturu Frontex. Musím vám říci, že agentura Frontex má teď styčného důstojníka v Úřadu vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky. Agentura Frontex se usilovně snaží o to, aby plně porozuměla problémům žadatelů o azyl, a Komise navrhla pravidla, jejichž cílem je lépe vymezit odpovědnost této agentury v operacích na moři. V současnosti projednáváme tuto důležitou otázku s členskými státy.

Rád bych se vrátil k požadavku na solidaritu, který zde mnozí z vás vznesli. Mám na mysli především pana Busuttila, který v této souvislosti zmiňoval obtížnou situaci Maltý. Je pravda, že Komise v akčním plánu o azylu navrhla prozkoumat možnosti, které nabízí rovnoměrné rozdělování žadatelů po členských státech na dobrovolném základě.

Diskuse s členskými státy započala na podzim prostřednictvím neformálního dokumentu, v němž byly představeny některé možnosti, jak zavést zásadu solidarity do oblasti azylu. Musím říci, že dosáhnout dohody většiny členských států o mechanismu sdílení uprchlíků mezi nimi není jednoduché. Chceme však přesto začít zkoumat dopady a možnosti tohoto druhu sdílení na úrovni Unie.

Také bych rád podotknul, že projekty související s tímto sdílením a přemísťováním jsme připraveni financovat v rámci Evropského fondu pro uprchlíky. Budu mít možnost to zopakovat v těch členských státech, které se chystám navštívit. Právě tyto země jsou nejčastějším cílem žadatelů o azyl.

Abych to shrnul, věřím, že jsme na počátku dlouhého procesu, který je nutný, jestliže doopravdy chceme, aby si Evropa udržela své hodnoty a silnou identitu v kontextu regionu, který bude vítat všechny ty, kdo na světě trpí a očekávají naši pomoc.

Mnohokrát děkuji Evropskému parlamentu, paní předsedající a vám vážení poslanci za vaše vystoupení, která jsou pro mne jako komisaře obzvláště cenná.

Giusto Catania, zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval kolegům poslancům, kteří hovořili ve prospěch této zprávy, stejně jako panu Barrotovi za jeho podporu a práci, kterou Komise odvádí na podporu změny některých směrnic, především směrnice o azylovém řízení, a prokazuje tak vůli zdokonalit společný azylový systém. Parlament v této oblasti vystupuje jako spolutvůrce právních předpisů a jsem přesvědčen, že naším úkolem je, abychom sladili azylová řízení na vyšší úrovni a usilovali o systém harmonizace, který umožňuje přijímat velké počty uprchlíků a zlepšuje normy pro přijímání v členských státech v zájmu vyšší soudržnosti tohoto systému.

Věřím, že Parlament sehrál důležitou úlohu návštěvami ve střediscích pro administrativní zadržování v Evropě. Navštívili jsme jich velké množství – paní Roureová byla zpravodajkou pro závěrečnou zprávu – a byli jsme svědkem toho, že je v členských státech často porušováno právo na azyl, často nebyly zaručeny standardní podmínky pro přijímání jako právo na zdravotní péči a právní pomoc a nebyly nám poskytnuty informace o případných žadatelích o azyl. Docházelo k tomu proto, že se smíšenými toky bylo zacházeno stejně, jako

se bojuje proti nelegálnímu přistěhovalectví, a otázka ochrany vnějších hranic měla přednost před potřebou přijetí, zejména pokud jde o přijímání žadatelů o azyl.

Souhlasím s některými připomínkami kolegů poslanců, především co se týče nutnosti přezkoumat dublinské nařízení a zajistit mechanismy solidarity mezi členskými státy, aby zátěž mohla být sdílena, ale mechanismy solidarity potřebujeme také proto, aby bylo žadatelům o azyl přiznáno jejich právo být přemístěn jinde, kde by mohl být jejich případ projednán.

Někteří poslanci, a tím skončím, poukazovali na otázku hraničních kontrol. Spatřuji v těchto argumentech jednu základní chybu: otázka ochrany hranic a otázka azylu jsou dvě naprosto odlišné záležitosti. Musíme zaručit právo na azyl jako základní právo, které bude dodržované v rámci Evropské unie.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Bogusław Rogalski (UEN), písemně. – (PL) Paní předsedající, počet uprchlíků na celém světě přesáhl v loňském roce hodnotu 12 milionů a dalších 26 milionů lidí bylo mezinárodně vysídleno, což ukazuje na závažnost problému. Normy ovšem bohužel nejsou ani zdaleka sladěny, neboť procento žadatelů z některé třetí země, kterým bylo přiznáno postavení uprchlíka, se v různých členských státech pohybovalo od 0 do 90 %.

Pro udělování azylu by mělo být ustanoveno jednotné řízení, spolu s jednotnými normami, aby bylo možné rozhodovat o tom, kdo by měl být uznán za uprchlíka či za osobu, která potřebuje mezinárodní ochranu. Všichni lidé, kteří v této oblasti rozhodují, by měli mít stejný přístup k odborným informacím o zemi původu žadatele a orgánech způsobilých k projednání odvolání a tyto informace by měly mít i osoby žádající o azyl.

Během čekací doby je mimořádně důležité, aby orgány přihlížely k odlišným potřebám žadatelů o azyl v obtížnější situaci, jako jsou děti, osoby s postižením a ženy. Vytvoření společné databáze je základním krokem ke zveřejňování a shromažďování informací o zemích původu.

Je vhodné zdůraznit, že povinnost poskytovat pomoc je zaručena v Úmluvě OSN o mořském právu (UNCLOS) a je právně závazná pro všechny členské státy EU a pro agenturu EU Frontex.

20. Sociální situace Romů a zlepšení jejich přístupu na trh práce v EU (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0038/2009) paní Kósáné Kovácsové jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci o sociální situaci Romů a zlepšení jejich přístupu na trh práce v EU (2008/2137(INI)).

Magda Kósáné Kovács, zpravodajka – (HU) Děkuji vám, paní předsedající. Pane komisaři, dámy a pánové. Po několikaměsíční práci předkládám Parlamentu zprávu o sociální situaci Romů a zlepšení jejich přístupu na trh práce – zprávu, která vyjadřuje naši hluboce pociťovanou odpovědnost za evropskou budoucnost Romů, etnické menšiny, která se počtem svých členů rovná členskému státu.

Nutnost přijmout opatření se v posledních měsících nezmenšuje, ale naopak je ještě naléhavější. Evropou se prohnala světová finanční krize, a s ní spojené hospodářské otřesy opět krutě dopadly na nejohroženější sociální skupiny, a především Romy. Narůstající a odůvodněná existenční úzkost většinové společnosti je živnou půdou pro nenávist k menšinám, pro diskriminační postoje, které podporují vyloučení a hledání obětího beránka. Je velké štěstí a je to symbolické, že k přijetí zprávy o Romech by mohlo dojít ve stejném týdnu, kdy Parlament připravuje příští zasedání Rady a hledá nástroje, které nám pomohou vybědnout z krize, a rovněž možnosti, jak zmírňovat lidské utrpení a existenční hrozby na základě principu solidarity, který Evropu spojuje.

Poslední desetiletí nás naučila, že neexistuje takový dynamický hospodářský rozvoj, který by, s využitím stávajících systémů přerozdělování, mohl nabízet lidem na nejnížší společenské úrovni automaticky mobilitu. Na druhé straně jsme však zjistili, že v případě, že neexistuje žádná politika, která by podporovala princip rovných příležitostí, pak rozdíly na okraji společnosti mohou narůstat dokonce rychleji než v obdobích rozvoje. Naším současným úkolem je zmobilizovat zdroje vyčleněné na boj s krizí a hospodářský růst tak, aby se deset milionů Romů nestalo obětí krize, nýbrž aby se podíleli na obnově. Výbor pro zaměstnanost a

sociální věci ve svém stanovisku, které bylo přijato velkou většinou, zdůrazňuje, že je nepřijatelné, aby významná část romské populace žila v podmínkách, které jsou obdobné podmínkám v rozvojovém světě. Desítky tisíc romských dětí dosud vyrůstají v segregovaných školách, kde nemohou získat konkurenceschopné znalosti, a po celý další život si nesou břímě vyloučení a diskriminace. Miliony z nich žijí v ghettech bez tekoucí vody, kanalizace a často bez elektrické energie a předpokládaná délka jejich života je o deset až dvacet let kratší než v případě většinové populace. Mají nedostatečnou odbornou přípravu, živí se příležitostnou prací a ve svém životě se denně setkávají se zjevnou diskriminací. A co je nejhorší – tato situace je umocňována verbálním vyloučením, nenávisťnými projevy a spory řešenými na etnickém základě. Kdo by neznal větu – „on je cikán, nechce změnit svou situaci, radši krade, než pracuje“?

Základní příčinou je skutečnost, že kvalita jejich života zůstává na úrovni rozvojových zemí, a to zpětně zesiluje tendence k jejich vyčlenění – a strom nenávisti nese své ovoce v podobě vražd. Násilí lze vymýtit pouze odstraněním jeho příčin. Po míru netouží jen země střední a východní Evropy, týká se to každého evropského občana. Neměli bychom zapomínat ani na to, že klíčovým zájmem stárnoucí Evropy je, aby nebyla osídlena nešťastnými lidmi závislými na sociální péči, nýbrž vzdělanými pracujícími občany, kteří budou schopni platit daně, sociální příspěvky a pojištění. To je předmětem zprávy, kterou máte dnes před sebou.

Pro daný cíl je nezbytné, aby se různé instituce Evropské unie zaměřily na vytvoření komplexní romské politiky a plány jejího provedení. Je třeba přijmout společné evropské řešení, aby se dobře míněné a často nákladné snahy členských států, které však často zůstanou neúčinné kvůli nedostatečné kolektivní vůli, ocitly na nové cestě. Chci upřímně poděkovat mým kolegům poslancům, kteří svými významnými podněty přispěli k tomu, aby byla zpráva komplexnější. Ochota spolupracovat může přispět k tomu, abychom rychleji pochopili, že otázka bezodkladné integrace této početné potenciální pracovní síly, která se po staletí přizpůsobovala svému okolí, nepředstavuje pro Evropskou unii volbu, nýbrž nutnost. Děkuji za pozornost.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, paní Kósáné Kovácsová, dámy a pánové, nejprve bych chtěl poděkovat paní Kósáné Kovácsově za její zprávu, která přispívá ke společnému úsilí o podporu sociálního začlenění Romů.

Paní Kósáné Kovácsová, Komise souhlasí s vaší analýzou, pokud jde o hlavní příčiny tohoto vyloučení: sociální segregace, kterou Romové trpí, překážky, jež musí překonávat v přístupu ke vzdělání, diskriminace, která jim brání řádně se zapojit do světa zaměstnání, a v návaznosti na to v přístupu ke zboží a službám, a především – a to jste velmi správně zdůraznila – predsudky a stereotypy, jimiž jsou vystaveni.

Komise podporuje rovněž návrhy Parlamentu, které se týkají udržitelných řešení, zejména důraz, který Parlament klade na rozvoj dětí, již od předškolního věku, rozvoj mikroúvěrů k posílení podnikání, samostatnou výdělečnou činnost a cílené využívání strukturálních fondů. Podle Komise vyžaduje provádění účinných a udržitelných řešení akci všech klíčových aktérů, mimo jiné samotných Romů, při vytváření, provádění a monitorování politik, které na ně mají dopad.

Komise se navíc domnívá, že k dosažení začlenění Romů by bylo vhodnější využít nástrojů a politik Společenství a že musí probíhat výměna osvědčených postupů, jako je program ACCEDER ve Španělsku či desegregační úsilí v Maďarsku. Mají-li být politiky účinné, musí být zacílené na specifickou situaci romských komunit za účelem dosažení cíle sociálního začlenění a k této situaci přihlížet.

Paní Kósáné Kovácsová, Komise bude v duchu vaší zprávy i nadále podporovat sociální začlenění Romů posilováním ochrany osobních práv všech Romů, zejména žen a dětí, a bude při tom zohledňovat problémy Romů v rámci koordinace politiky na evropské úrovni, především pokud jde o zaměstnanost a sociální začlenění, prostřednictvím aktivnějšího využívání strukturálních fondů a Evropského sociálního fondu, a v neposlední řadě posilováním institucionální kapacity romské občanské společnosti.

Chci vám za vaši zprávu poděkovat, paní Kósáné Kovácsová. A mohu vám říci, že můj kolega komisař Špidla a já se o tyto problémy velmi zajímáme. Doplním ještě, že naše Agentura pro základní práva nám má předložit dvě zprávy o situaci Romů, abychom mohli, jak doufám, navrhnout a prosazovat to, co jste nám právě výborně objasnila.

Děkuji vám, paní Kósáné Kovácsová, a děkuji Parlamentu za podporu.

Předsedající. – Tímto končí doba vyhrazená pro tento bod programu. Hlasování se bude konat ve středu.

Písemná prohlášení (článek 142)

Corina Crețu (PSE), písemně. – (RO) K tomu, abychom pro problémy Romů našli na evropské úrovni řešení, je třeba mít stále na paměti, že Romové jsou občany stejně jako my, třebaže jsou vylučováni. Při vypracování politik pro začlenění musí hrát aktivní úlohu reprezentativní organizace a romské komunity.

Je zapotřebí zvýšit úsilí, jehož cílem je zlepšit jejich životní podmínky a přístup ke vzdělání a zdravotnickým službám. To jsou minimální podmínky, které jsou nezbytné k tomu, aby byli schopni získat a udržet si práci v zemích, kde žijí. Podpora mobility měla pro ně zcela opačný účinek a diskriminaci ještě zhoršila. Postavení žen je možná ještě zranitelnější, neboť jsou vystaveny nejrozličnějším formám diskriminace z hlediska pohlaví, etnického a sociálního hlediska.

Existují národní programy pro začlenění a boj proti chudobě, ale jejich výsledky jsou skromné. Hospodářská krize nesmí být za žádných okolností používána jako omluva pro neplnění programů sociálního začlenění. Je to přinejmenším další důvod k tomu, proč bychom měli postupovat jednotně.

Pro Romy, podobně jako pro kteroukoli další znevýhodněnou skupinu, mohou být dopady krize fatální. Varováním by měly být neobvyklé reakce, jichž jsme byli svědky v Itálii. Můžeme přemýšlet o řešeních problémů, či ukazovat na viníky. Právce pokaždé dávala přednost obviňování druhých, zvláště těch zranitelných. Jako zástupkyně levice bych byla raději, kdybychom spíše nalézali řešení.

Livia Járóka (PPE-DE), písemně. – (HU) Chtěla bych blahopřát paní Kósáné Kovácsově k její zprávě, která představuje komplexní analýzu sociálně-ekonomické situace romských komunit. V její zprávě je formulována řada doporučení do budoucna, například požadavek, aby Komise zohledňovala ve svých technických politikách dopad na Romy, a doporučení, aby byl jednotný systém požadavků začleněn do rozvojových programů. Plány, které postrádají zdůvodnění, a roztržité projekty členských států, většinou financované Evropskou unií, dosud nepřinesly skutečné výsledky. Potřebujeme jednotný akční plán na pevném právním základě, který bude schopen za pomoci sankcí zajistit plnění závazků členských států. Romské komunity musí být zapojeny do procesu plánování, provádění a sledování již od nejnižší úrovně až po mezinárodní poradenské orgány; musí být stanovena jednotná referenční kritéria a lhůty, aby bylo možné ověřit, že investované finanční prostředky jsou používány účinně.

Chudoba a sociální vyloučení jsou zeměpisně koncentrované a na základě výzkumu byla vypracována zřetelná mapa evropské chudoby. Většina Romů žije v malých regionech „odsouzených k zániku“ a i jen udržení současné kvality života těchto Romů je mimořádně nákladné. Mohly by tak z dlouhodobého hlediska být výrazně paralyzovány rozpočty a hrozí rozpad širší sociální soudržnosti. Strategie Společenství proto musí umožnit bezodkladný naléhavý zásah v těchto oblastech, za pomoci odlišných programů financovaných z rozvojových fondů vytvořených mimo úroveň EU, které by měly umožnit vypořádat se s problémy komplexně, a rovněž zajištěním prostupnosti mezi fondy a v případě, že to bude nutné, zavedením regionálně diferencovaných forem podpory.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), písemně. – (BG) Jsem zástupkyně pravice, a proto věřím v příspěvek každého občana ke všeobecnému blahu a prosperitě společnosti. Domnívám se, že integrace veškerých sociálních skupin do společnosti a sociální soudržnost musí být cílem, jehož bude dosaženo bez jakýchkoli projevů populismu a hlasitých fanfár. Udržitelná účinná integrace Romů musí být založena na jejich hospodářském příspěvku a zapojení každého z nich na trhu práce.

V mé zemi, což není žádnou výjimkou, jsou Romové sociálně marginalizováni a žijí v chudobě. V praxi to znamená, že jejich vzdělávání končí velmi brzy. Výzkum, který v roce 2007 provedla bulharská Akademie věd, skutečně ukázal, že se zde podíl absolventů vysokých škol rovná téměř nule: sotva 0,2 %. Nedostatečné vzdělání odsouvá Romy do nejnižších pater trhu práce a je rovněž příčinou vysoké míry jejich nezaměstnanosti. Pro jejich účinnou integraci je nezbytné, kromě otázky vzdělání, také zlepšení životních podmínek a aktivní zapojení na trhu práce. Nic z toho však nemůže nastat bez účasti Romů samotných, bez jejich aktivní a vědomé touhy po změně. A to považuji za hlavní výzvu, které čelíme my všichni.

Katalin Lévai (PSE), písemně. – (HU) Události minulých let ukazují, že je čas na skutečné řešení hospodářské, kulturní a zdravotní situace Romů žijících v Evropské unii. Stupeň sociálního znevýhodnění nabývá v některých regionech téměř tragických rozměrů a v současné hospodářské krizi nám hrozí jako sociální časovaná bomba. Proto velmi vítám zprávu Magdy Kósáné Kovácsově, která usiluje o nalezení řešení tohoto závažného sociálního problému. Jsem rovněž potěšena cíli, které jsou ve zprávě vytyčeny, zhodnocení situace, informační kampaně a posilování občanské společnosti však samy o sobě nestačí. Potřebujeme konkrétní rozhodná opatření v oblastech vzdělávání a tvorby pracovních míst.

Jestliže nebudou pro tyto cíle k dispozici dostatečné finanční zdroje, pak tato iniciativa zůstane jen neživým textem. Potřebujeme rovněž takovou strategii pro Romy na úrovni EU, aby jí navrhované cíle měly dopad hospodářské, vzdělávací a zdravotní politiky v členských státech, neboť pouze tímto způsobem bude možné zajistit lidskou důstojnost pro silné desetimilionové společenství Romů a urychlit jejich integraci.

Strategie na zlepšení situace evropských Romů vyžaduje akční plán, a proto doufám, že se najdou lidé, kteří budou ochotni pokračovat v práci, která byla započata touto zprávou a jež pravděpodobně přesáhne několik volebních období Parlamentu.

Pier Antonio Panzeri (PSE), písemně. – (IT) Třebaže v Itálii nebyl přístup vlády k otázce Romů vždy zcela soudržný a leckdy i velice problematický z hlediska humanitárních zásad, v Evropě panovala vždy snaha o nalezení nesnadné rovnováhy mezi integrací a bezpečností. Příkladem toho je usnesení Evropského parlamentu o sociální situaci Romů a zlepšení jejich přístupu na trh práce v EU.

Opakované spoléhání se na nouzová legislativní opatření, která mají řešit problémy spojené s Romy, jasně ukazuje na neschopnost uchopit tento jev, který není nový. Namísto toho je zapotřebí systematický přístup a koordinovaná dlouhodobá řešení v oblastech vzdělávání, zdravotní péče, a ze všeho nejvíce pak politik trhu práce, neboť zaměstnání a vzdělání usnadňují sociální přijetí a začlenění.

Evropa požaduje zastavení diskriminačních praktik vystěhovávání romských slumů, a naopak žádá rozvoj specifických projektů bydlení, které odstraní problém s bydlením, jemuž tyto komunity čelí.

Krátce řečeno, požadujeme soudržná politická rozhodnutí, která v sobě spojují solidaritu a odpovědnost, jež nám umožní, abychom vyváženě reagovali na mimořádnou situaci, která jinak hrozí tím, že se nám vymkne z rukou. Jsme si dobře vědomi toho, že se vydáváme obtížnou cestou, je to však jediný způsob, jak dospět k vytyčenému cíli.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Ráda bych požádala Komisi, aby přijala konkrétní opatření na podporu integrace Romů na trhu práce poskytnutím finančních prostředků na jejich odbornou přípravu a rekvalifikaci a rovněž opatření zaměřená na důsledné uplatňování právních předpisů týkajících se boje proti diskriminaci v zaměstnání.

Chci připomenout, že je nutné vytvořit specializované oddělení v rámci ES na podporu vzájemného působení Komise a vnitrostátních vlád, které by se zaměřovalo na realizaci projektů zacílených na romskou menšinu, pokud jde o jejich sociální, hospodářskou a kulturní integraci.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Jsme si všichni vědomi toho, že situace Romů představuje problém nejen na vnitrostátní úrovni pro každý stát samostatně, ale i na úrovni evropské a na této úrovni je třeba jej řešit.

Ráda bych zdůraznila, že nové členské státy zejména potřebují příslušnou podporu EU při integraci Romů, a to z hlediska sociálního i ve smyslu trhu práce.

Je známo, že počet Romů, kteří nemají přístup na trh práce v Evropské unii, je alarmující. Musíme proto přestat donekonečna odkládat vytváření účinných evropských programů zaměřených v prvé řadě na posílení přístupu Romů ke vzdělání, aby se nezaměstnanost přestala předávat v romských rodinách z generace na generaci jako trvalá stránka jejich života.

Volný pohyb osob, kterého Romové z nových členských států nyní dosáhli, však neznamená, že přístup na trh práce EU bude stejně snadný. Lze pouze konstatovat, že romští přistěhovalci do jiných členských států jen vyváží svou chudobu.

Z důvodů současné hospodářské krize se přístup na pracovní trh pro romské občany ještě ztížil, což znamená, že řada z nich žije pod hranicí chudoby.

V této krizi je před námi zásadní úkol – povzbudit zaměstnavatele, aby nabízeli pracovní místa největší evropské menšině.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), písemně. – (BG) Dámy a pánové,

zpráva paní Kósáné Kováčové o sociální situaci Romů a zlepšení jejich přístupu na trh práce v EU odráží vysoký stupeň politické odpovědnosti Evropského parlamentu vůči evropským občanům tváří v tvář hospodářské krizi. Zpráva podrobně popisuje veškeré nejvýznamnější nové úkoly související se zlepšováním

hospodářské situace a sociálním začleňováním největší etnické menšiny v Evropě. V současné krizi je důležité, abychom hájili hodnoty, na kterých je naše unie založena, a chránili slabé členy naší společnosti.

Opatření v oblasti vzdělávání pro Romy, realizace zvláštních politik zaměstnanosti, zajištění přístupu ke zdravotnickým službám a v neposlední řadě podpora boje za rovnost romských žen, to jsou prostředky, které musí být použity k řešení dlouhodobých problémů postihujících tuto část evropské společnosti.

Zpráva jednoznačně a nekompromisně navrhuje zásadu, aby do vytváření a provádění politik v oblasti sociálního začlenění byly zapojovány nevládní organizace a samotní Romové. Myslím si, že vzhledem k tomu, že vstupujeme do čtvrtého roku Desetiletí začleňování Romů, musí členské státy důsledněji sledovat plnění konkrétních doporučení Komise týkajících se provádění tohoto rozsáhlého evropského projektu.

Děkuji za pozornost.

21. Akční plán Komise na zřízení integrovaného rámce vnitřní kontroly (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A6/022(2009) paní Staunerové jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu o akčním plánu Komise na zřízení integrovaného rámce vnitřní kontroly (2008/2150(INI)).

Gabriele Stauner, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, zásada účinné vnitřní kontroly je jednou z nejdůležitějších rozpočtových zásad, kterou musí Komise dodržovat při plnění rozpočtu a využívání fondů. Evropský účetní dvůr a Evropský parlament po celá léta žádaly o účinnou a efektivní kontrolu rozpočtových zdrojů a Evropský účetní dvůr učinil řadu pokusů a návrhů, především ve snaze zajistit, aby Komise tyto prostředky využívala vhodně a hospodárně. Avšak Evropský účetní dvůr nebyl celé roky schopen dát Komisi kladné prohlášení o věrohodnosti účetnictví. Připomenu této sněmovně jen události spojené s nesrovnalostmi v provádění programu Leonardo před několika lety a některé další podporované oblasti, které byly vždy náchylné k nesrovnalostem, a možná i k podvodu.

Komise v roce 2006 přijala akční plán integrovaného rámce vnitřní kontroly, opět s cílem získat od Evropského účetního dvora kladné prohlášení o věrohodnosti účetnictví. Jak je uvedeno v naší zprávě, Komise vynaložila bezpochyby velké úsilí, aby vytvořila tento akční plán. Parlamentu je přesto vcelku jasné, že provádění opatření za plánem daleko zaostává. Komise musí tudíž značně urychlit realizaci navržených opatření, aby byly v dohledné době patrné pozitivní výsledky z výroční zprávy Evropského účetního dvora a aby členové Evropského parlamentu mohli s čistým svědomím udělit absolutorium v souvislosti s plněním rozpočtu.

Nechci teď zacházet do podrobností stále ještě neuspokojivého provedení opatření, ale dovolila bych si zdůraznit, že s vzhledem k tomu, že v souvislosti s balíčkem pro hospodářskou obnovu byla téměř všechna kritéria významně uvolněna, mimo jiné v zájmu poskytování rychlé pomoci, jsou účinné kontrolní činnosti teď ještě potřebnější. Zmíním jen plánované uvolnění ve strukturálních fondech a významné změny ve stanovených zásadách způsobilosti pro financování, pokud jde o Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci.

Víme ovšem, že veškerá podpůrná opatření, především v oblasti strukturálních fondů, jsou prováděna v úzké spolupráci s členskými státy, což je zcela zásadní v tom smyslu, aby byla zajištěna platnost výdajů, na druhé straně je to však také zdrojem značných problémů při kontrole ze strany Komise.

Víme už dávno, že Komise k těmto kontrolám v členských státech nemůže přistupovat tak, jak by možná sama chtěla a jak je stanoveno v rozpočtových zásadách a v záměrech Evropského účetního dvora. Parlament velmi těžko získává konečnou představu, zejména v případě výročních shrnutí a prohlášení o správě prostředků na vnitrostátní úrovni, které nám Komise předložila poprvé 15. února 2008, neboť příslušné dokumenty postrádají jednotná kritéria.

Proto se v naší zprávě, která byla ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu rovněž jednomyslně přijata, požaduje, aby byl vyvíjen soustavný tlak na členské státy, aby poskytovaly údaje, které jsou úplné a zároveň srozumitelné. Pevně doufám, že Komise bude i nadále dbát na to, aby byl v budoucnu rámec vnitřní kontroly zaveden. Děkuji vám.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, děkuji paní Staunerové za její zprávu a Parlamentu za konstruktivní dialog, který vedeme od doby, kdy se Komise odhodlaně postavila k akčnímu plánu pro absolutorium směřujícímu ke kladnému prohlášení o věrohodnosti.

Komise si v této souvislosti uvědomuje, že prohlášení o věrohodnosti, které vydal Evropský účetní dvůr na rok 2007, je tím nejlepším, jaké kdy dostala. K tomuto zlepšení přispěl i akční plán. Je mi potěšením vám sdělit, že Komise předložila přijetí nejnovější zprávy o dosaženém pokroku na 3. února. Tak by mělo být možné, abyste přihlédlí k této zprávě v usnesení o absolutoriu, jak to paní Staunerová žádala ve své zprávě.

Naše sdělení ze dne 3. února představuje první posouzení dopadu akčního plánu k 31. prosinci 2008. Dochází se v něm k závěru, že během volebního období současné Komise bylo dosaženo značného pokroku. Zmíním to v několika bodech.

Pokud jde o zjednodušení, vzrostl podíl rozpočtu vynaložený v souladu s jasnějšími a lépe použitelnými pravidly způsobilosti na 25 % rozpočtu. V rámci plánu hospodářské obnovy navrhujeme další zjednodušující opatření, především pro strukturální fondy.

Evropský účetní dvůr oznámil zlepšení týkající se přehlednosti a věrohodnosti ve výročních zprávách o službách Komise, vytvářených podle postupu číslo 3.

Komise posílila finanční opravy – postup číslo 11 ve strukturálních fondech –: v roce 2008 byla vrácena částka ve výši 1,5 miliardy EUR. Vracená částka v roce 2007 byla pro srovnání 288 milionů.

Služby Komise stále ve větší míře využívají společné standardy pro kontrolní postupy, čímž zajišťují lepší sladění a sdílení výsledků. Pomáhá to snižovat administrativní zátěž a dovoluje to lépe využívat výsledků kontrol.

Musíme posílit zodpovědnost členských států ve sdílené správě – postup číslo 5 – a právě jsme podruhé obdrželi výroční účetní souhrny. Komise bude v těchto činnostech pokračovat a spolu s dalšími iniciativami tak zajišťovat lepší kontrolní rámec.

Ve zprávě paní Staunerové se zdůrazňuje klíčová úloha pojmu „tolerovatelné riziko chyb“ v naplňování budoucích zlepšení. Tento pojem má za cíl určit na politické úrovni přijatelnou rovnováhu mezi výsledky kontroly a jejími náklady. Je nasnadě, že nulová chybovost je nemožná, a zdá se logické, že se chybovost může lišit v závislosti na zkoumané oblasti.

Interinstitucionální diskuse o tomto pojmu probíhá na základě nedávného sdělení Komise. Místopředseda Kallas měl v lednu možnost diskutovat tuto otázku zde v Parlamentu. Rád bych na tuto iniciativu položil důraz, neboť umožní orgánu příslušnému pro udělení absolutoria lépe ohodnotit kvalitu řízení rizika přijatého Komisí.

V naší poslední zprávě se ukazuje, že Komise řadu činností dokončila. Evropský účetní dvůr provede vlastní posouzení dopadu různých opatření ve své výroční zprávě za rok 2008.

Děkuji paní Staunerové za její zprávu, která je výzvou k ještě většímu zdokonalení našeho účetního rámce.

Předsedající. – Tímto končí doba vyhrazená pro tento bod programu. Hlasování se bude konat zítra.

Louis Grech (PSE), písemně. – Tato zpráva, která má za cíl vnést do evropských výdajů více transparentnosti, účinnosti a odpovědnosti, je zatím nejvýznamnější než kdy předtím, co se týče plnění rozpočtu EU podle zásad řádné finanční správy. Potřebujeme skutečný závazek transparentnosti a účinných vnitřních kontrol, abychom mohli z našich politik a priorit vytěžit maximum. Navíc souhlasím s názorem, že pokud nemůže být opatření provedeno uspokojivě z hlediska nákladů a rizika, pak by mělo být přehodnoceno. V současné ekonomické situaci si nemůžeme dovolit žádné plýtvání nebo nepravé využívání evropských fondů. Je také třeba, aby zákonné požadavky orgánu byly méně složité. Je nutné zjednodušit administrativu a finanční zátěž zadatelů i příjemců v EU, zejména jestliže se řada složek zbytečné byrokracie ukázala jako překážka účinnému provádění politik. Nalezení správné rovnováhy je náročným úkolem.

22. Rizika hazardních her na internetu (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0064/2009) paní Schalemoseové jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů o rizicích hazardních her na internetu (2008/2215(INI)).

Christel Schaldemose, zpravodajka. – (DA) Paní předsedající, jnaplňuje mě hrdostí a štěstím, že Vám zde mohu dnes představit zprávu z vlastního podnětu o rizicích hazardních her na internetu. Otázka hazardních her je, jak víte, zde v Evropském parlamentu vždy mimořádně kontroverzní. Hazardní hry byly vyjmuty z oblasti působnosti směrnice o službách i ze směrnice o elektronickém obchodě a byly rovněž vyloučeny ze směrnice o „televizi bez hranic“. Ptám se proč? Myslím si, že se většinou shodneme na tom, že hazardní hry jsou ve skutečnosti finanční službou – určil to Evropský soudní dvůr – ale je to zcela odlišná finanční služba. Nemůžeme srovnávat hazardní hry na internetu s nákupem varné konvice nebo objednáním si truhláře, aby nám položil podlahu, a proto by měly být hazardní hry řešeny samostatně. To až dosud členské státy dělaly. Stanovily přísná opatření, aby ochránily zákazníky před závislostí na hazardních hrách a před podvody a podplacenými utkáními, ale také aby předešly praní špinavých peněz. Jejich cílem bylo navíc udržet právo a pořádek. Ne všechny hazardní hry jsou ale stejné. Hazardní hry na internetu vyvolávají, na rozdíl od klasických, pozemních, ve skutečnosti některé problémy, částečně kvůli své přeshraniční povaze a také proto, že jsou tak jednoduše přístupné.

Jednání provázející zprávu byla občas vzrušenější, než bych si přála. Neshodli jsme se například v otázce, zda představují hazardní hry na internetu větší riziko pro vznik závislosti. Jsem tím trochu překvapená, protože čísla hovoří jasně a dosti důrazně. Studie ze Švédska a jiných zemí ukazují, že riziko vzniku závislosti na hazardních hrách je pětikrát až sedmkrát vyšší, když někdo hraje poker na internetu, než když jde prostě hrát poker ve skutečnosti. Nicméně bez okolků přiznávám, že neznáme všechny důsledky, které má pro spotřebitele hraní hazardních her na internetu. Toto je jedna z oblastí, ve které jsme se byli schopni na něčem shodnout, a to na tom, že potřebujeme více informací o tom, jak co nejlépe ochránit spotřebitele.

Ve zprávě je šest bodů, které bych zde chtěla dnes zdůraznit:

1. výrazná většina ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů je přesvědčena, že by provozovatelé hazardních her na internetu neměli splňovat jen právní předpisy o hazardních hrách v členském státě, kde poskytují své služby, ale také tam, kde žijí spotřebitelé;
2. postup, jakým bychom se měli vyrovnat s výzvami a problémy, které představuje evropský trh online hazardních her, by měl být dříve objasněn na politické úrovni než soudem;
3. spolupráce členských států by měla být výrazně posílena;
4. potřebujeme vyvinout standardy pro ochranu spotřebitelů před podvody, závislostí na hazardních hrách a dalšími s tím spojenými riziky;
5. potřebujeme v této oblasti více výzkumů; a
6. Evropský parlament plně podporuje iniciativy a procesy zahájené Radou a naléhavě žádáme Komisi, aby je i ona podpořila.

Věřím, že tato zpráva pomůže vrátit odvětví hazardních her zpátky do politické oblasti, kam náleží. Zpráva je vyvážená a třebaže se jedná o citlivé téma, získala ve výboru značnou podporu. Při hlasování byla schválena 32 hlasy pro a 10 bylo proti. Menšina ve Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů předložila alternativní návrh. Snažila jsem se začlenit co možná nejvíce jejich stanovisek i do této zprávy, ale politické rozdíly jsou tak zásadní, že není možné zahrnout úplně všechna. Ráda bych poděkovala mým spolupracovníkům za jejich pomoc a doufám, že má zpráva zítra získá podporu velké většiny.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, paní Schaldemoseová, Komise vítá tuto zprávu z vlastního podnětu, kterou zpracoval Evropský parlament. Oceňuje práci, kterou odvedl Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů i vy, paní Schaldemoseová, jako zpravodajka, a vítá především výzkum týkající se otázek integrity.

Jak ve svých dřívějších vystoupeních uvedl můj kolega pan McCreevy, v současnosti používané přístupy jsou příliš rozdílné na to, aby byla možná zákonodárná iniciativa. Poslední jednání v Radě pro konkurenceschopnost jasně ukázala, že by členské státy v záležitosti této iniciativy nedospěly k dohodě.

Kromě toho Smlouva obsahuje některé hlavní zásady. Rozsudek Soudu, výrok v případě Placanica z března 2007, poměrně nedávno potvrdil, že sportovní sázení je službou ve smyslu článku 49 Smlouvy. Členské státy mají právo upravit oblast hazardních her právními předpisy na vnitrostátní úrovni. V případě, že chtějí omezit herní činnost, je na nich, aby provedly průzkum s cílem zdůvodnit tato omezení, například v souvislosti se závislostí nebo podvody.

Jestliže se prokáže, že tato opatření jsou nezbytná, Smlouva ukládá, aby byla přijata tak, aby nedocházelo k diskriminaci mezi národními provozovateli a provozovateli se sídlem v jiném členském státě.

Komise chce dostát své povinnosti tím, že prošetření každou předloženou stížnost a zahájí nezbytné postupy v případech, že se ukáže, že byla porušena Smlouva.

Povzbuzující je konstatování, že v návaznosti na uplatnění postupů pro porušení právních předpisů se některé členské státy, mimo jiné Francie, Maďarsko a Itálie, přiblížily Komisi a zavázaly se změnit své právní předpisy. Komise samozřejmě spolupracuje s členskými státy, aby jim pomohla najít řešení, jak reagovat na řízení pro porušení práva.

Komise v roce 2006 zveřejnila výsledky průzkumu právních a ekonomických aspektů trhu hazardních her. Za těchto podmínek nemá Komise v současnosti pocit, že by měla hrát výraznější úlohu v realizaci dalších průzkumů vnitrostátních právních předpisů či širších otázek, jako jsou například závislost, podvody či jiné trestuhodné činnosti.

Tato zpráva přesto nabízí některá velmi užitečná vyjasnění.

Předsedající. – Tímto končí doba vyhrazená pro tento bod programu. Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Lasse Lehtinen (PSE), písemně. – (FI) Při zítřejším hlasování budeme vidět, že mnoho částí Evropy má stále politickou vůli udržet si svůj životně důležitý monopol na hazardní hry a že to platí i pro Finsko. Podpora Evropského parlamentu Finské národní loterii, Finské asociaci výherních automatů a finskému hernímu provozovateli společnosti Fintoto je důležitá, neboť řízení pro porušení právních předpisů, které Komise zahájila, je stále aktuální. To, že si členské státy mohou zachovat své vnitrostátní systémy pro hazardní hry, je důležité pro evropská sportovní hnutí a činnosti na venkovské úrovni.

Jsou také základním prvkem něčeho, co je zvláštností sportovního života ve Finsku, kde je dobrovolná práce podporovaná společností rovněž základní podporou pro sport na vysoké úrovni. V zemích, kde stát má monopol, lze vedlejším účinkům hazardních her čelit snadněji. Na příjmy z hazardních her na internetu připadá sice jen asi 5 % tržeb z hazardních her, ale toto odvětví se rozrůstá nevídanou rychlostí. Proto je důležité, aby práva členských států zůstala i v době internetu stejná jako dříve. Neměli bychom zapomenout, že po přijetí Lisabonské smlouvy získá EU pravomoci v určitých oblastech sportu. Pomůže to v boji proti průvodním jevům profesionálního sportu, jako je například rasismus, doping a chuligánství.

Zita Pleštinová (PPE-DE), písemně. – (SK) Hrubé příjmy z hazardních her na internetu v roce 2004 představovaly 2 až 3 miliardy EUR. Podle uvedené studie SICL v současnosti představují přibližně 5 % celkového trhu s hazardními hrami v EU. Rychlý růst v oblasti těchto služeb je v budoucnosti neodvratný, a proto potřebujeme jasná a transparentní pravidla.

Zpráva paní Schaldemoseové zvažuje různý přístup k průmyslu hazardních her v Evropě, a proto ji nemohu podporovat. Nedělá žádné rozdíly mezi provozovateli hazardních her, kteří jsou licencováni a činnost vykonávají v souladu se zákonem, a těmi, kteří činnost vykonávají často bez licence a nezákonně.

Je třeba vycházet z reality, že většina evropských států má průmyslové odvětví hazardních her. Souhlasím, aby si pravidla pro hazardní hry na internetu i nadále určovaly jednotlivé členské státy. Dokud se na základě relevantních důkazů neprokáže ohrožení hráčů, praní špinavých peněz anebo korupce ve sportu, nemůžeme každou společnost posouvat do skupiny zločinců. Existují i seriózní společnosti, které využívají špičkové technologie a podnikají podle zákonů.

Nejsem zastáncem, ale spíše odpůrcem hazardních her na internetu. Ale podle mých zkušeností by všeobecný zákaz vedl k nárůstu a ilegality této činnosti bez jakýchkoli pravidel. Myslím si, že stanovisko, které jsem vypracovala s mými kolegy, je oproti zprávě paní zpravodajkyně spravedlivější a jasnější alternativou.

23. Zajištění kvality potravin: harmonizace nebo vzájemné uznání norem (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0088/2009) Petreové jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova o zajištění kvality potravin a harmonizaci nebo vzájemném uznání norem (2008/2220(INI)).

Maria Petre, zpravodajka. – (RO) Ráda bych nejprve poděkovala Evropské komisi za tuto vítanou iniciativu zelené knihy o kvalitě zemědělských produktů a za konzultace, které na toto téma zahájila.

Zelená kniha reaguje na skutečnou potřebu členských států podpořit vnímání svých zemědělských výrobků, zejména jejich výhod z hlediska kvality, a to u evropských i jiných spotřebitelů. Spotřebitelé tyto nejvyšší standardy, které jsou současně prostředkem dosahování maximální přidané hodnoty, vyžadují. Přestože se zde neuplatňuje postup spolurozhodování, doufám, že stanovisko Evropského parlamentu bude v dalších fázích určité vzato v potaz.

Chci také poděkovat svým kolegům z Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, a zejména za podporu, kterou k úspěchu této zprávy přispěli odborníci.

K nejdůležitějším návrhům této zprávy patří zjednodušení obchodních norem, lepší informování spotřebitelů, zejména co se týče původu potravinových výrobků, a lepší ochrana kvalitních evropských výrobků na světovém trhu.

Kvalitní politiku nelze řešit odděleně od budoucí SZP ani od takových otázek, jako je změna klimatu, nutnost chránit biologickou rozmanitost, dodávky energie a hospodaření s vodou. Spotřebitelé, jak všichni víme, na druhé straně projevují stále větší zájem nejen o bezpečnost potravin, ale i o původ potravinářských výrobků a postupy použité při jejich výrobě.

Systémy certifikace jsou v myslích spotřebitelů spojovány se zárukou vyšší kvality. Normy musí pomáhat v tom, aby zemědělci mohli nabízet kvalitní výrobky, jež budou splňovat očekávání spotřebitelů, bránit tomu, aby spotřebitelé byli zklamáni, a usnadňovat cenové srovnání výrobků v celém rozsahu kvality výrobků.

Jako zpravodajka bych si přála, aby došlo ke zjednodušení evropského systému základních norem a množství ustanovení, jež evropští zemědělci musí splňovat. Jsem zastáncem zjednodušení a přijetí takových pravidel, která budou dostatečnou zárukou bezpečnosti potravin v EU.

Navrhuji rovněž způsoby, jak zjednodušit proces tvorby norem prostřednictvím zkrácení postupů v Komisi, přenesením této zátěže na jiné instituce či odkazem na mezinárodní normy. Myslím si také, že každé zjednodušení musí brát v úvahu administrativní úkoly, které jsou spojeny s pravomocemi veřejných orgánů či zúčastněných subjektů. Vzhledem k tržnímu vývoji a technologickému pokroku se může stát, že obchodní normy částečně zastarají a budou muset být přizpůsobeny a aktualizovány.

Evropská unie musí trvat na tom, aby byly veškeré potravinářské výrobky v souladu s jejími výrobními normami, zejména pokud jde o zdraví a bezpečnost. Kromě toho musí Evropská unie zajistit účastníkům trhu stejné podmínky mezi výrobci v místě a ze třetích zemí. Jsem pro povinné zavedení označování místa výroby primárních produktů, a to jako „vyrobeno v Evropské unii“ nebo mimo ni.

Byla bych rovněž ráda, kdyby se tento systém rozšířil i na zpracované potravinářské výrobky, a byl tak zohledněn původ jejich hlavních přísad a surovin a současně vytvořena vazba mezi tímto výrobkem a místem, kde byl výrobek naposledy zpracován. Domnívám se, že musí být přijata pravidla pro použití pojmů „hory“ a „ostrov“ vzhledem k tomu, že zemědělským a potravinářským výrobkům z těchto méně výhodných oblastí přinášejí značnou přidanou hodnotu.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, chtěl bych poděkovat zpravodajce Petreové za tuto zprávu. Evropská politika v oblasti kvality zemědělských produktů je záležitost, která má význam pro zemědělce, osoby zapojené do potravinového řetězce a samozřejmě spotřebitele. To je důvod, proč přijala Komise zelenou knihu o kvalitě zemědělských produktů a před vypracováním legislativních návrhů konzultovala zúčastněné subjekty.

Komise vaši zprávu, paní Petreová, i diskuse, které proběhly v různých výborech Evropského parlamentu, vítá. Tyto diskuse jsou navíc k 560 příspěvkům, které jsme obdrželi během doby pro konzultace, k nimž nás vedla snaha napomoci Komisi ve vytyčení strategických směrů, které budou vyhlášeny ve sdělení plánovaném na konec května tohoto roku.

Komise má v úmyslu pomáhat evropským zemědělcům seznamovat se s náročnými podmínkami výroby, které musí splňovat. Uvedl jsem, že se návrh na označení místa výroby setkal s velmi malou podporou, dokonce ještě menší, než myšlenka evropského loga prokazující soulad s evropskými normami. Označování země původu je na druhé straně požadováno.

Komise vítá podporu pro svou politiku zaměřenou na zjednodušení obchodních norem. Komise byla v případě nutnosti vždy zastáncem zjednodušení právních předpisů. Vy jste nám tedy, paní Petreová, dala impuls a povzbudila nás k tomu, abychom v naší práci pokračovali.

Komise vzala na vědomí požadavek definovat nepovinné vyhrazené pojmy, jako je „farma“ nebo „hory“. Mohu vám říci, že takový názor zastává i většina těch, kteří reagovali na zelenou knihu.

V otázce zeměpisných údajů sdílí Komise vaše stanovisko. Postupy by měly být zjednodušeny nebo alespoň zrychleny. V současné době se zabýváme reakcemi na zelenou knihu, abychom rozhodli, jak toho docílíme.

Otevřená je i nadále otázka agentury. Mezitím musíme velice pečlivě zkoumat výhody a nevýhody takového orgánu.

Pokud jde o jednání s WTO, mohu vás ujistit, že uznávání evropských systémů kvality zůstává plně v agendě Komise. Rýsuje se dosažení kompromisu v tom, zda je třeba harmonizovat, vytvářet rámec pro certifikační systémy a přejít na vzájemné uznávání mezi těmito systémy. Hlavní zásady by mohly být dostačující a mohlo by se jimi zabránit příliš velkému množství administrativních překážek.

To je první krok ke skutečně kvalitní politice v oblasti zemědělských produktů. Komise teď netrpělivě očekává další kroky a plodné diskuse, k nimž podle našich předpokladů dojde a za něž se s mou kolegyní paní Fischerovou Boelovou přimlouváme; ujišťuji vás, že Komise zapojí Parlament do všech budoucích kroků, které v této oblasti bude činit. Paní Petreová správně zdůraznila, že se jedná o oblast, která má význam nejen pro výrobce, ale i pro nás všechny jakožto spotřebitele.

Předsedající. – Tímto končí doba vyhrazená pro tento bod programu. Hlasování se bude konat zítra.

Písemná prohlášení (článek 142)

Magor Imre Csibi (ALDE), písemně. – Ve vysoce globalizovaném světě jsou zemědělci vystaveni stále většímu tlaku. Pokud chtějí být konkurenceschopní, musí buď omezit náklady nebo se specializovat na výrobu vysoce kvalitních výrobků vyplňujících mezeru na trhu. Systémy kvality potravin tak kromě toho, že zajišťují spotřebitelům výrobky s potvrzenou jakostí, mohou rovněž podpořit rozvoj venkova. Máme-li poskytnout zemědělcům alternativu pro rozvoj venkova, musíme zjednodušit obchodní normy a posílit pobídky k účasti malých výrobců. Zjednodušení norem však neznamená nižší kvalitu či horší jakost. Normy EU pro uvedení potravin na trh již teď patří k nejpřísnějším na světě. V zájmu zachování důvěry v systémy jakosti je nezbytné doplnit je posílenými kontrolami a systémy výsledovatelnosti. Navíc by v případě chráněných zeměpisných označení a chráněných označení původu bylo vhodné označit hlavní přísadu/přísady místem původu, pokud nepochází z této konkrétní oblasti. Spotřebitelé v těchto výrobcích nalézají zvláštní kvalitu, která vyplývá z jistého místa původu či ze způsobu zemědělské výroby. Existují však případy, kdy přísada označená na štítku není zcela totožná s tou, která je v potravine ve skutečnosti použita, například parmská šunka nepochází skutečně z Parmy.

Véronique Mathieu (PPE-DE), písemně. – (FR) Spotřebitelé jsou v otázkách kvality, původu a bezpečnosti zemědělských výrobků stále náročnější. EU úspěšně zavedla systém označování kvality, který zajišťuje původnost regionálních výrobků a tradičních postupů výroby. Členské státy a EU mají nyní povinnost podporovat tyto kvalitní výrobky a více se angažovat v jejich ochraně na celosvětové úrovni. To předpokládá zajištění spravedlivé hospodářské soutěže mezi evropskými výrobky a výrobky ze třetích zemí, zejména ochranou evropských zemědělců vůči výrobkům, které by si jakkoli přivlastňovaly uznané označení. Výrobky, jejichž označení by si mohl přivlastnit někdo jiný, by měly být pod mezinárodní ochranou WTO a každá žádost o registraci chráněného označení ze strany třetích zemí by měla podléhat zvýšené kontrole. V zájmu poskytování lepších informací spotřebitelům je důležité, aby označení uvádělo zemi původu primárních produktů a v případě zpracovaných výrobků původ hlavních přísad a místo konečného zpracování.

EU současně musí zajistit, aby byla posilována zásada podmíněného přístupu na trh, a to tím, že doporučí WTO přijetí přísnějších norem ochrany týkajících se kvality výrobků, podle nichž budou dovezené výrobky podléhat stejným požadavkům na jakost a bezpečnost jako výrobky evropské.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), písemně. – (PL) Paní předsedající, kvalita je klíčovým slovem celého řetězce potravinářské výroby, doslova z pole až na stůl. Je mimořádně důležité vybudovat u spotřebitelů v EU povědomí o přísných požadavcích a normách, které se uplatňují u potravin prodávaných konečnému spotřebiteli a které musí zemědělci a výrobci zemědělských a potravinových výrobků splňovat, včetně s tím souvisejících nákladů. Potraviny z EU se vyznačují vysokou kvalitou, a tomu odpovídají přísné normy. Totéž se nedá vždy říci o dováženém zboží.

Nemyslím si, že bychom měli vytvářet další systém certifikace na úrovni Společenství ani další symboly, které by měly odlišit potravinářské výrobky v EU. Spotřebitele by to zmátlo. Namísto toho bychom se měli zaměřit na propagační opatření s cílem informovat spotřebitele o symbolech EU, které jsou již používány a spotřebitelé by je měli vnímat jako záruku kvality.

Další výzvou je zdokonalení procesu posuzování žádostí týkajících se regionálních výrobků a zrychlení registrace. Zpracování takových žádostí Evropskou komisí se bohužel vleče několik let. Regiony Malopolsko a Kielce stále čekají na registraci výrobků jako *fasola korczyńska*, *kielbasa lisiecka*, *wisnia nadwiślanka*, *śliwka szydlowska*, *jablka łackie*, *obwarzanek krakowski* a *fasola z Doliny Dunajca*.

24. Spolupráce soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0058/2009) pana Medina Ortegy jménem Výboru pro právní záležitosti o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (2008/2180(INI)).

Manuel Medina Ortega, zpravodaj. – (ES) Paní předsedající, v tuto pozdní hodinu v pondělí bude mít Komise pravděpodobně na stole témata, která jsou znepokojivější než tato zpráva. Abych byl stručný – naše zpráva je vlastně odpovědí na zprávu Komise, která se týkala provádění nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech.

Nejedná se ve skutečnosti o oblast vlivu Komise, ale o mezivládní oblast, v níž se Rada – prostřednictvím nařízení – snaží podpořit spolupráci mezi soudy. Domnívám se však, že v pokusech o dosažení této spolupráce byla Evropská unie poněkud nedůsledná. Chci tím říci, že byla přijata určitá opatření, například formulace praktických témat, používání elektronických médií a podobně, uznávám však, že je pro Komisi poněkud obtížné jednat.

Nevím, čeho Komise dokázala, či v co doufala, že dokáže, zdá se mi však celkem náročné dosáhnout čehokoliv, neboť tato forma mezivládní spolupráce v sobě ukrývá mnoho nesnází. Požadujeme, aby soudní orgány spolupracovaly, jedná se však o 27 zemí, soudní orgány používající 22 jazyků, velmi rozdílné právní systémy a my se přitom snažíme dosáhnout výsledků.

Komise zjistila, že výsledky nejsou uspokojivé, že v provedení těchto mechanismů spolupráce dochází ke značnému zpoždění, a že v důsledku toho nemáme na dosažení těchto výsledků dostatečné zdroje. Ideální řešení by bylo použití fyzických prostředků. Co například může Komise udělat pro vybavení soudů, zejména těch na nižší úrovni, technickými prostředky, jako jsou videokonferenční systémy? Videokonference je zřejmě mimo dosah řady malých soudů v Evropské unii, může to však být jediný způsob, jak výsledků dosáhnout.

Myslím si, že by Evropská unie měla využít instituce, které již existují, zejména Evropskou soudní síť. Měli bychom tuto instituci posílit tak, aby mohli za použití vlastních systémů spolupráce tento typ komunikace rozvíjet samotní soudci.

Na druhou stranu má zásadní význam celá oblast odborné přípravy soudců. Ani to nemůže Komise dělat sama. Co však Komise udělat může, to je posílení rozvoje kurzů tohoto typu poskytováním odborné přípravy v otázkách práva Společenství a znalosti jednotlivých právních systémů.

Kromě toho představují další velký problém jazyky: jak se může například domluvit španělský soudce s finským, když jsou jejich jazyky tak odlišné? Nelze argumentovat tím, že soudci, kteří musí být odborníky na právo své země, což už je samo o sobě dosti složité, by měli mít povinnost i znalostí tohoto druhu.

Co můžeme my z praktického hlediska učinit, abychom soudcům pomohli ve věcech výkladu a překladu? Co můžeme udělat pro to, abychom jim pomohli toho dosáhnout? Při vytváření této zprávy jsem nechtěl být ke Komisi příkrý ani jízlivý. Považuji tento úkol za vcelku obtížný. Rád bych věděl, využíváje to, že je zde přítomen pan komisař, který se tímto tématem zabývá, co považuje Komise za možná opatření, jimiž by se zpřísnilo nařízení z roku 2001, které je poněkud nepřesné a příliš spoléhá na dobrovolné kroky; nejsem si jist, zda může z praktického hlediska přinést nějaké výsledky či zda bude možné jeho prostřednictvím dosáhnout nějakého pokroku.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, rád bych nejprve poděkoval panu Medina Ortego, který vznesl řadu zásadních otázek. Je pravda, že soudci a právníci v jednotlivých zemích by měli být o tomto nařízení lépe informováni.

Je třeba zdůraznit, že přímé dokazování, které je upraveno v článku 17 nařízení, zjednodušuje a zrychluje získání důkazů, aniž by to představovalo nějaký problém. Ústřední orgány uvedené v tomto nařízení mají významnou úlohu ve sledování soudů, jejichž povinností je zabývat se žádostmi předloženými na základě platného nařízení a rozhodovat o sporných problémech.

Pomoc, kterou budou ústřední orgány poskytovat, může mít zásadní význam pro malé soudy v okamžiku, kdy se poprvé setkají s problémem spojeným s přeshraničním dokazováním.

IT a videokonference ve spojení s bezpečným systémem e-mailů by měly, pane Medina Ortego, být standardním zdrojem pro zasílání důkazů. Obvykle je úkolem Evropské soudní sítě v občanských a obchodních věcech, jak jste řekl, usnadňovat tuto právní spolupráci v Evropě. Po vstupu nařízení o dokazování v platnost se hlavní činností sítě při různých příležitostech stalo provedení tohoto nařízení. Příručka o provedení nařízení byla vypracována v roce 2006 a v roce 2007 byla rozeslána všem evropským soudům. Evropská soudní síť v občanských a obchodních věcech může nepochybně využít svých kontaktů – v tom máte, pane Medina Ortego, pravdu – a více se angažovat v úsilí o dosahování vyšší míry souladu s požadavky na dokazování ve lhůtách stanovených v nařízení. To je pravda.

Nyní bych rád stručně zhodnotil další vývoj. Je pravdou, že nařízení stanovuje přesná kritéria pro formu a obsah žádosti. Žádost musí být podána na zvláštním formuláři a obsahovat konkrétní informace: jméno a adresu stran řízení, povahu a předmět konkrétního případu a popis důkazů, které mají být poskytnuty. Nařízení rovněž říká, že žádost musí být předložena v jednom z úředních jazyků členského státu, v němž má sídlo soud, který ji obdržel, nebo v jiném jazyce, který tento členský stát uznal; jazyk je ovšem, jak jste zdůraznil, nemalým problémem.

Žádost o provedení důkazů by měla být, v běžném případě, vyřešena bez odkladu. Jestliže není možné vyřídit žádost ve lhůtě 90 dnů od jejího doručení soudu, musí tento soud vyrozumět soud, který ji vydal, a uvést důvody.

Jediným přípustným důvodem odmítnutí vyhovění žádosti o provedení důkazů jsou však výjimečné a přesně stanovené situace.

Tolik tedy k nařízení. V březnu 2007 byla provedena studie jeho provádění a na základě výsledků této studie Komise přijala v prosinci 2007 zprávu. Zpráva byla vypracována v souladu s článkem 23 nařízení. Co se z ní dozvíme? Že uplatňování nařízení přispělo k určitému zlepšení, zjednodušilo a zrychlilo spolupráci mezi soudy při dokazování v občanských a obchodních věcech.

Bylo tedy dosaženo dvou hlavních cílů: zjednodušit spolupráci mezi členskými státy a zrychlit dokazování.

Zrychlení nastalo zejména zavedením přímého styku soudů, přestože jsou žádosti někdy adresovány ústředním orgánům, a zavedením standardních formulářů. Zaznamenali jsme rovněž dosažení pokroku v rychlosti vyřizování žádostí o provedení důkazů. Díky bohu je většina z nich vyřízena rychleji, než tomu bylo před vstupem nařízení v platnost, a ve lhůtě 90 dnů stanovené v nařízení.

Tím chci říci, pane Medina Ortego, že dle našeho názoru není třeba nařízení měnit. Je však bezesporu nutné zlepšit jeho fungování. V akčním plánu, který byl přijat v listopadu 2008, pověřila Rada Komisi vytvořením evropského portálu e-Justice. Vytvoření a spuštění první verze tohoto portálu v letošním roce je pro mne i pro vás naprostou prioritou.

Stejně tak se prioritou stane používání videokonferencí. Evropská soudní síť v občanských a obchodních věcech v současnosti připravuje příručku k právním aspektům používání videokonferencí při dokazování. Tato příručka bude zřejmě dokončena do konce roku a bude zaslána evropským soudcům. Bude součástí portálu, který, jak jsem řekl, vznikne rovněž v letošním roce.

Bude samozřejmě i nadále nutné vybavit soudní síně zařízením pro videokonference. Rádi bychom využili nových metod financování v rámci revize finančního výhledu pro období 2010 až 2013. Možnosti financování pro přeshraniční projekty již existují v rámci programu Civilní soudnictví, kde jsou videokonference uvedeny jako prioritou.

Pane Medina Ortego, chtěl bych vám říci, že s vámi souhlasím v hlavním bodě, který se, podle mého názoru, musí stát prioritou ve Stockholmu: a to je odborná příprava soudců. Pro dokazování, o kterém jste dnes

mluvil, skutečně potřebujeme, aby byli soudci vhodně odborně připravení. Pro mne jde o jednu z linií pro budoucí stockholmský program.

V každém případě vám děkuji za tuto přínosnou zprávu, která je v mnohém poučná.

Předsedající. – Tímto končí doba vyhrazená pro tento bod programu. Hlasování se bude konat zítra.

25. Provádění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0014/2009) pana Doorna o provádění směrnice 2006/43/ES o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek (2008/2247(INI)).

Bert Doorn, zpravodaj. – (NL) Paní předsedající, tato zpráva je o provádění osmé směrnice o povinném auditu ročních účetních závěrek. Je správné, že Parlament věnuje víc pozornosti provedení a uplatňování právních předpisů, které zde vytváříme. Zde v Parlamentu můžeme rozhodnout o nejlepších předpisech a nařízeních, ale pokud členské státy tyto předpisy a tato nařízení nebudou provádět a jednat v souladu s nimi, marníme zde čas.

I v návrhu osmé směrnice se řada věcí pokazila. Klíčové definice jsou v různých zemích vyjádřeny různým způsobem a počet členských států, které mají nezávislý veřejný dohled, ani zdaleka není 27. Ve zprávě se Komise vyzývá, aby co nejrychleji podnikla kroky k opravě těchto definic.

Také by nás zajímalo, zda použitý způsob sladování, jmenovitě minimální sladování, je skutečně tou správnou cestou, jak dosáhnout jednotného používání klíčových pojmů. Možná se musíme znovu zamyslet, zda jsou klíčové definice tohoto druhu cestou vpřed, anebo jestli je zapotřebí použít jiný způsob sladování – takový, který není možné vykládat více různými způsoby.

A nakonec se, paní předsedající, ve zprávě pojednává o doporučení Komise ve věci omezení občanskoprávní odpovědnosti účetních. Pokud budou v zájmu dosažení soudržnosti v Evropě nutná další opatření, budeme se těšit na příslušné návrhy Komise.

Cílem je a musí zůstat účinný a nezávislý audit účetních. Ekonomická krize nás naučila, že přísné audity a dohled jsou nepostradatelné.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, vážení poslanci, nejprve bych rád poděkoval panu Doornovi za jeho zprávu o provádění směrnice o povinných auditech účetnictví. Také bych rád poděkoval Hospodářskému a měnovému výboru, a především paní van den Burgové, která přispěla k vytvoření této zprávy.

Z pohledu současné finanční krize je nezbytné, aby všechny členské státy, které tak dosud neučinily, urychleně přijaly směrnici a dosáhly stanovených cílů. Komise stav provedení směrnice v členských státech trvale sleduje. Průběžné výsledky jsou pravidelně zveřejňovány na našich internetových stránkách.

Co se týče členských států, jejich výsledky by se měly letos na jaře znatelně zlepšit. Zpráva pana Doorna tomuto zlepšení zcela jistě napomohla. Jak se ve vaší zprávě zdůrazňuje, Komise již přijala doporučení týkající se zabezpečení kvality a doporučení týkající se omezení občanskoprávní odpovědnosti zákonných auditorů. Děkuji Parlamentu za podporu těchto dvou iniciativ.

Návrh na omezení občanskoprávní odpovědnosti auditorů je součástí strategie na snížení koncentrace na auditním trhu. Ve snaze nalézt v tomto směru i jiné možnosti byla v listopadu zveřejněna konzultace o kontrolních mechanismech v auditorských společnostech a jejich důsledcích pro auditorský trh.

Evropský parlament žádá Komisi, aby zhodnotila vnitrostátní právní předpisy k provedení této směrnice a informovala jej o důsledcích opatření přijatých členskými v návaznosti na doporučení týkající se omezení občanskoprávní odpovědnosti auditorů. V příhodný čas nám bude potěšením vypracovat tyto odhady a zohlednit přitom všechny otázky uvedené ve zprávě pana Doorna. To je závazek pana komisaře McCreevyho a je mi potěšením vám jej tlumočit. Děkuji panu Doornovi a troufám si věřit, že zaznamenáme praktické výsledky.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA*Místopředseda*

Předsedající – Rozprava je uzavřena.

Hlasování se bude konat zítra.

26. Řešení nedostatečného zásobování ropou (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0035/2009) Herberta Reula jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku o možných řešeních problémů v souvislosti s dodávkami ropy (2008/2212(INI)).

Herbert Reul, *zpravodaj*. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, v této zprávě o dodávkách ropy žádám – a to bylo schváleno i ve výboru –, aby byl zdůrazněn význam ropy v evropských energetických dodávkách v budoucnosti. Ropa zcela jistě zůstane v EU velmi významným zdrojem primární energie i ve střednědobém a dlouhodobém horizontu.

Mohli jsme pozorovat prudký vzestup poptávky způsobený růstem hospodářské činnosti a nárůstem populace a také požadavkem na individuální mobilitu. V posledních měsících a letech jsme se z různých pohledů zabývali – a na to se z velké části zaměřuje i tato zpráva – logicky se nabízející otázkou, jak omezit spotřebu, jak snížit poptávku. Jak můžeme snížit naši spotřebu nebo ji pokrýt z jiných energetických zdrojů?

Ve zprávě se hovoří o tom, že my politici bychom měli přemýšlet o tom, zda a jak lze zvýšit zdroje, tedy stranu nabídky, a co pro to my můžeme udělat. Těmito otázkami se zabýváme ve třech nebo čtyřech bodech. Zprvce jsou zapotřebí masivní investice do výroby a těžby ropy. V této souvislosti bývá uváděna částka 350 miliard USD.

Zaruhe musí být zdůrazněno, že musíme být mnohem aktivnější na poli technologických inovací. Také musíme přemýšlet o tom, jak využít všechny dostupné zásoby ropy co nejúčinnějším způsobem. Tímto se pozornost zaměřuje nejen na otázky technologií a využitelnosti půdy, ale automaticky samozřejmě i na otázky zahraniční politiky. Na to se soustředí i řada bodů, které zde nemohu všechny uvést, ale podotýká se v nich, že musíme zvýšit naše úsilí, abychom učinili komerčně životaschopnými nekonvenční zdroje ropy: abychom přispěli k rozmanitosti, zodpověděli otázky týkající se toho, jak mohou být změněny dopravní trasy, a aby se jednalo o otázce, jak může zahraniční politika přispět ve smyslu posilování vztahů a vzájemné závislosti a spolehlivosti mezi Evropskou unií a zeměmi vyrábějícími ropu.

Tato zpráva se nesnaží zodpovědět všechny otázky týkající se ropy, spíše se v ní posuzuje řada otázek, které až dosud nebyly ve středu pozornosti. Nedává přehled o problematice účinnosti a úsporách energie, ale nikoli proto, že by byly nedůležité, nýbrž proto, že jsou podrobně řešeny jinde. V této souvislosti by se měla objevit řada nových otázek – měli bychom zvážit i to, jestli do technologické oblasti vstupuje dost „mladé krve“: mladých lidí, kteří jsou připraveni se na tomto poli zapojit a usilovat o nová řešení.

Tolik stručné shrnutí k podstatě této zprávy.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. – (FR) Pane předsedající, jménem Komise bych rád poděkoval panu Reulovi, že připravil zprávu o možných řešeních výzev souvisejících s dodávkami ropy. Také bych chtěl poděkovat členům různých výborů, kteří předložili stanoviska k této záležitosti, za jejich významný příspěvek k této důležité zprávě.

Od sdělení Komise z června 2008, nazvaného Řešení nesotatečného zásobování ropou se hospodářská situace výrazně změnila. V té době stál barel surové ropy 140 USD, což mělo významné dopady na celé hospodářství i na jednotlivce v Evropské unii. Od té doby cena surové ropy klesla o dobrých 100 USD na méně než 40 USD za barel.

Analýzy, které tehdy vypracovala Komise, zůstávají v platnosti co se týče struktury ropného trhu, světové energetické poptávky ve střednědobém a dlouhodobém výhledu a významu politiky Evropské unie v oblasti energie a změny klimatu. Všechny tyto faktory budou mít vliv na formy naší výroby, na naši spotřebu a chování.

Řada těchto otázek byla podrobně projednávána ve druhé strategické analýze energetické politiky přijaté v listopadu 2008, která byla v Parlamentu předmětem rozprav při jiných příležitostech. Přijetí balíčku návrhů

v oblasti energie a změny klimatu Radou a Evropským parlamentem v prosinci 2008 bylo významným krokem směrem k rozhodné akci týkající se našich budoucích energetických potřeb, zejména co se týče stanovení cíle využívání 20 % energie z obnovitelných zdrojů z celkové spotřeby energie v roce 2020.

Komise vítá většinu bodů uvedených ve zprávě pana Reula. Bereme na vědomí podporu nových investic do nahrazování energetických zdrojů, mimo jiné do energie z obnovitelných zdrojů, a upřednostňování zboží a služeb s nižší spotřebou energie. Tyto základní rysy Komise předložila v rámci Plánu evropské hospodářské obnovy.

Samozřejmě vítáme důraz na prohloubení dialogu s vyrábějícími zeměmi, s cílem nalézt pragmatická řešení problémů, kterým čelíme. Vezmeme-li do úvahy rostoucí propojení energetické a zahraniční politiky a nutnost zajistit energetickou bezpečnost, je jasné, že musí být podporovány dobré vztahy s vyrábějícími zeměmi v zájmu toho, aby se fungování mezinárodních trhů stalo předvídatelnější.

V této souvislosti je zapotřebí zmínit otázku transparentnosti ropných rezerv. Co se týče ropných zásob, byla tato otázka projednávána současně s druhou strategickou analýzou. Je také v současnosti zkoumána možnost týdenního zveřejňování informací o komerčních zásobách.

Ve věci úspor energie a diverzifikace zdrojů bereme na vědomí předložené argumenty o možných úsporách energie ve stavebnictví a se zájmem očekáváme závěry diskusí o změnách ve směrnici o energetické účinnosti budov.

Pokud jde o části týkající se potřeby diverzifikovat energetické zdroje v odvětví dopravy a využívání potenciálu energeticky účinnějších vozidel, konstatuji, že plán obnovy zahrnuje iniciativy týkající se zelených automobilů.

Na závěr bych rád upozornil na závazek Komise nadále pokračovat v úsilí o řešení všech otázek, které byly vzneseny v souvislosti s cenami ropy. Tyto otázky tvoří součást obecných politik v oblasti energií, klimatu a výzkumu.

Těší nás pokračující spolupráce s Evropským parlamentem ve všech těchto oblastech a ještě jednou děkuji panu Reulovi, že nám poskytl některé údaje a vyjasnění, jež nám budou velice užitečnou pomocí v našich budoucích energetických politikách.

Předsedající: – Rozprava je uzavřena.

Hlasování se bude konat ve středě.

Písemná prohlášení (článek 142)

Constantin Dumitriu (PPE-DE), písemně. – (RO) Zpráva pana Reula je mimořádně důležitá v kontextu současné hospodářské krize a výzev spojených se změnou klimatu.

Jako člen Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova jsem vždy podporoval tvrzení, že nesmíme snižovat význam investic do čistých technologií a energií z obnovitelných zdrojů jako řešení pro omezení závislosti na ropě, snižování emisí uhlíku a v neposlední řadě i jako řešení pro vytváření nových pracovních míst a povzbuzení hospodářského růstu.

Vítám skutečnost, že tato zpráva také zmiňuje biopaliva jako dosud nedostatečně využívaný zdroj, a doufám, že Komise vezme v potaz doporučení, aby usnadnila těmto palivům přístup na trh. Používání biopaliv představuje životaschopnou hospodářskou a sociální alternativu pro rozvoj venkova a ochranu životního prostředí.

Současně mě těší zvyšující se pozornost věnovaná energetické účinnosti budov, která byla zahrnuta do plánu evropské hospodářské obnovy jako priorita a je zmíněna ve zprávě pana Reula jako řešení, jak snižovat poptávku po fosilních zdrojích energie. Energetická účinnost je také výhodou pro spotřebitele, kterým sníží účty v situaci, kdy na ně nepříznivě dopadá hospodářská krize.

Anni Podimata (PSE), písemně. – (EL) Evropská unie potřebuje naní více než kdykoli dříve společnou energetickou politiku, která bude podporovat zabezpečení dodávek energie a energetickou solidaritu a zároveň bude podporovat životaschopnou volbu energetického mixu. Ropa je dnes v Evropě nejdůležitějším zdrojem energie, především kvůli jejímu rozsáhlému využívání v oblasti dopravy. Pro názornost uvedu například to, že v roce 2030 dosáhne podle odhadů závislost EU na ropě 95 %. Nemůžeme přehlížet skutečnost, že dovoz pochází především ze zemí, ve kterých převládá politická nestabilita, a proto nemohou být považovány za bezpečné.

Dnešní Evropa navíc čelí třem výzvám – finanční, energetické a environmentální, které nevyhnutelně omezují náš výběr. Ropa je zastaralý zdroj. Její cena se od roku 2005 zdvojnásobila, její hodnota stále kolísá a je spojena s vysokými emisemi oxidu uhličitého. Proto je jedinou možnou cestou vpřed změna orientace energetické politiky. Řešením není podpora jaderné energie nebo nových dolů v Africe. Řešením je podpora evropských a vnitrostátních opatření na podporu energetické účinnosti a investic do projektů, které využívají obnovitelné zdroje energie.

27. Zpráva o politice v oblasti hospodářské soutěže za rok 2006 a 2007 (krátké přednesení)

Předsedající. – Dalším bodem je krátké přednesení zprávy (A6-0011/2009) Jonathana Evanse jménem Hospodářského a měnového výboru o zprávách o politice v oblasti hospodářské soutěže za rok 2006 a 2007 (2008/2243(INI)).

Jonathan Evans, zpravodaj. – Pane předsedající, Evropská komise vydala svou výroční zprávu o hospodářské soutěži a teď je tradičně řada na Parlamentu, aby jí věnoval pozornost a vydal k ní reakci z vlastního podnětu.

Tentokrát jsme z časových důvodů spojili zprávy za rok 2006 a 2007, avšak – slovy komisaře Barrota, která zmínil před okamžikem – souvislosti tohoto projednávání těchto zpráv se poměrně výrazně změnily, neboť jsme projednávání této zprávy zahájili již před nějakým časem. V té době jsme se zaměřovali na celkovou modernizaci politiky v oblasti hospodářské soutěže, kde velký kus práce odvedli bývalý komisař Mario Monti a současná komisařka Neelie Kroesová, a na zkoumání toho, jaký dopad to bude mít na schopnost Komise řešit otázku zneužívání tržní síly a účinněji řešit otázky fúzí a veřejné podpory. Přesto jsou tyto zprávy podle velice dobré, a je to zřejmě i z reakce, které se nám dostalo v rámci vlastní zprávy Parlamentu. Setkali jsme se s rekordní aktivitou na straně Komise v otázce řešení tvrdých kartelů, zaznamenali jsme vývoj v systému omilostnění, viděli jsme rekordní pokuty udělené Komisí a rovněž mimořádnou aktivitu, pokud jde o fúze a oznámení o veřejné podpoře.

Tento proces nabírá ve smyslu modernizace skutečné tempo, neboť Komise v současné době předkládá v bílé knize návrhy na zavedení soukromé škody. To také náš výbor i Parlament podporují.

Náš výbor upozornil na dvě specifické otázky – co považujeme za nerovný vztah mezi výrobcí a obchodníky, zvláště v souvislosti s maloobchodním prodejem potravin. Parlament skutečně vydal písemné prohlášení v této věci, podepsané více než polovinou poslanců. Náš výbor dále vyjádřil určité obavy ve věci nezákonných praktik v odvětví služeb.

Připomínám však, že okolnosti se změnily, neboť samozřejmě všichni uznáváme, že od té doby, kdy Komise zprávy vydala, dostala její práce – zejména pokud jde o veřejnou podporu – podstatně jiný rozměr. Komise se nyní téměř denně zabývá dopadem záchranných opatření k nimž dochází v souvislosti se současnou finanční nestabilitou. Je velmi důležité – a uvádí se to i v naší zprávě –, abychom si při řešení těchto věcí uvědomili nové výzvy, které bude muset řešit účinný otevřený trh.

Je velmi důležité, že v okamžiku, kdy Komise uděluje svůj souhlas, činí tak způsobem, který je v souladu se Smlouvou, a nevytváří tak velkou tržní sílu, která by v budoucnosti mohla položit základ pro zneužívání vlastního postavení.

Odvětví bankovníctví ve Spojeném království je nyní jednoznačně oblastí, v níž bude nezbytné, jakmile se hospodářská situace poněkud zklidní, provést obecné přezkoumání stávající nové architektury a toho, zda je tato architektura skutečně v souladu s fungováním volného, spravedlivého a otevřeného trhu. Komisařka Kroesová nás v tomto ohledu opakovaně ujistila, přesto to náš výbor zahrnul i do této zprávy. Obecně zastáváme stanovisko, že Komise si zaslouží za svou práci pochvalu, a to je vyznění této zprávy, která, jak věřím, bude zítra velkou většinou přijata.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, pane Evansi, především bych vám rád jménem Neelie Kroesové a celé Komise poděkoval.

Opravdu vítáme jednoznačnou podporu, kterou Evropský parlament vyjádřil ve své zprávě neústupnému a rozhodnému uplatňování politiky v oblasti hospodářské soutěže ve všech těchto oblastech činnosti: boj proti trustům a kartelům, kontrola fúzí a akvizic a veřejná podpora.

Komise vítá především význam, který Evropský parlament přikládá personálním potřebám generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž, jež v současné hospodářské krizi čelí narůstajícímu množství práce.

V době recese je Komise i nadále odhodlána rozhodně zakročit proti požadavku na protekcionismus. Komise vítá varování Evropského parlamentu, aby nebyla pozastavována pravidla hospodářské soutěže, která jsou v tomto úsilí důležitou oporou. Neměli bychom zapomínat, pane Evansi, na to, že tato pravidla hospodářské soutěže mají rovněž za úkol povzbudit produktivitu a umožnit nám dosáhnout ještě lepšího stavu než před krizí.

Rok 2009 musí být rokem spolupráce. Spoléháme na podporu všech evropských institucí a našich mezinárodních partnerů v novém nastartování ekonomiky a zajištění správného fungování trhu.

Děkuji, pane Evansi. Můžete si být jist, že paní Kroesovou vaše zpráva velmi zaujala, jak vám již ostatně sama určitě řekla.

Předsedající. – Rozprava je uzavřena.

Hlasování se bude konat zítra.

Dalším bodem mělo být krátké přednesení zprávy (A6-0003/2009) Claire Gibaultové jménem Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví o rovném zacházení a přístupu pro muže a ženy v oblasti divadelního umění (2008/2182(INI)).

Domnívám se, že jde o velice zajímavou zprávu. Bohužel nás paní Gibaultová informovala, že se dnes nemůže dostavit, aby svou zprávu představila. Vzhledem k tomu, že neurčila svého zástupce, nejsem v souladu s jednacím řádem oprávněn poskytnout prostor nikomu jinému. Krátké představení její zprávy se tedy neuskuteční.

Hlasování o této zprávě se však bude konat zítra, jak je stanoveno v pořadu jednání.

Louis Grech (PSE), písemně. – Vítám úsilí Komise v oblasti hospodářské soutěže, její účinné řešení kartelů a mimořádně vysoké pokuty, které byly v letech 2006 a 2007 viníkům uděleny. Plně podporuji závěr Komise, že evropské trhy s energií nefungují, jak by měly. V této souvislosti je velkým zklamáním skutečnost, že Evropská rada nevyřešila otázky, které Komise vznesla ve své odvětvové analýze. Náklady na energie představují podíl na rozpočtech domácností, který roste závratným tempem, a můžeme vidět dopad finanční krize v podobě nárůstu chudoby v celé EU. Je nepřijatelné, aby nedostatečné trhy s energiemi narušovaly trh ke škodě podniků a spotřebitelů. V zájmu řešení nesmyslných cen energie bychom se měli pravděpodobně zabývat vytvořením nezávislých energetických regulačních orgánů ve všech členských státech, které by měly pravomoc zajistit, aby každý nárůst v cenové úrovni veřejných služeb, jako je energie a voda, kanalizace, letištní poplatky atd., musel být odůvodněný.

Eoin Ryan (UEN), písemně. – Plně podporuji požadavky ve zprávě pana poslance Evanse zaměřené na ochranu spotřebitele, zejména požadavek, aby Komise provedla odvětvové šetření v oblasti on-line reklamy. Spotřebitelé jsou často zmateni záměrně zavádějícími on-line nabídkami a reklamami, přestože se tomu evropské právní předpisy snaží zabránit. Komise musí vyvíjet takovou činnost, aby zajistila podporu právních předpisů v této oblasti, nikoli jen plané sliby v oblasti spotřebitelských práv.

Vítám požadavek, aby Komise provedla analýzu dopadů hospodářské soutěže na nerovné vztahy mezi dodavateli a obchodníky. Tento problém má v Irsku mimořádný význam. Nemělo by být možné, aby tato nerovnost v politice v oblasti hospodářské soutěže přetrvávala a postihovala tak spotřebitele, pro něž je současná doba beztak ekonomicky náročná.

Vítám rovněž obecné nařízení o blokových výjimkách (GBERS), které umožní členským státům schvalovat pomoc pro malé a střední podniky, regionální rozvoj, odbornou přípravu, zaměstnanost a rizikový kapitál. Měla by být urychleně realizována opatření na podporu podnikání a inovací a na posílení malých a středních podniků v této náročné době. Malé a střední podniky jsou úhlavním kamenem hospodářství a je naší povinností zajistit, aby byly podporovány nejlépe, jak jsme toho společně schopni.

28. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

29. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 22:55.)

30. Ukončení ročního zasedání

Předsedající. – Prohlašuji toto zasedání Evropského parlamentu pro roky 2008–2009 za ukončené.